

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2005

Núm. 64

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 31 de maig del 2005

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 4378/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Diego Manuel Guasch i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a constitució del comitè assessor en matèria de cogestió aeroportuària. 3050
 - 2) **RGE núm. 4377/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Puche i Castillejo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creació de la mesa del transport aeri. 3051
 - 3) **RGE núm. 4376/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conscienciació mediambiental a la població escolar. 3051
 - 4) **RGE núm. 4380/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajuts per potenciar l'ensenyament de 0 a 3 anys. 3052
 - 5) **RGE núm. 4368/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a pla de lluita contra l'exclusió social. 3052
 - 6) **RGE núm. 4461/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i els Verds, relativa a cotxes de lloguer. 3053
 - 7) **RGE núm. 4381/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de la
-

situació de l'alumnat malalt.

3054

8) RGE núm. 4382/05, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions fora de l'ètica política (I).

3055

9) RGE núm. 4383/05, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions fora de l'ètica política (II).

3056

10) RGE núm. 4384/05, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions fora de l'ètica política (III).

3057

11) RGE núm. 4385/05, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions fora de l'ètica política (IV).

3059

12) RGE núm. 4379/05, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'Escola Nacional de Vela Calanova.

3060

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2747/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'increment d'imposts.

3061

III. MOCIÓ RGE núm. 4298/05, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a objectius de la "targeta verda", derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1032/05.

3070

IV. Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, del Projecte de llei RGE núm. 431/04, de coordinació de policies locals de les Illes Balears.

3076

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió plenària d'avui.

I.1) Pregunta RGE núm. 4378/05, de l'Hble. Diputat Sr. Diego Manuel Guasch i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a constitució del comitè assessor en matèria de gestió aeroportuària.

Primera pregunta RGE núm. 4378/05, relativa a constitució del comitè assessor en matèria de gestió aeroportuària que formula l'Hble. Diputat Sr. Diego Guasch i Díaz del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. GUASCH I DÍAZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La pregunta va adreçada a la consellera d'Obres Públiques, Habitatge i Transports. Des del Grup Parlamentari Popular voldríem saber quins objectius es persegueixen per part de la Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports amb la constitució del comitè assessor en matèria de gestió aeroportuària?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, la conselleria, en compliment de la proposició no de llei que se va aprovar per unanimitat de tots els grups parlamentaris el passat mes de febrer de l'any 2004, relativa a la sol·licitud al Govern de l'Estat de la cogestió aeroportuària, com vostè sap, s'han elaborat un seguit d'estudis i d'informes que varen ser exposats per aquesta consellera dins la Comissió d'Ordenació del Territori, per a precisament intentar consensuar al màxim un únic document i un únic model de cogestió aeroportuària.

Dir que també la Cambra de Comerç de Mallorca i Eivissa ha fet un estudi important i similar al que ha fet el Govern i feta aquesta feina i amb la finalitat d'aconseguir el millor model de gestió possible per als nostres aeroports, hem constituït un comitè d'experts en matèria de cogestió aeroportuària i que està integrat per moltíssims sectors que diàriament fan feina dins l'aeroport, més totes les administracions territorials afectades, un comitè de més de 40 persones que se va constituir el passat 16 de maig i allà on se varen exposar els distints punts de vista de tots els sectors afectats en allò que suposaria un canvi de gestió dins els nostres aeroports.

L'objectiu prioritari en aquest moment d'aquest comitè és, en base als estudis del Govern i de la Cambra, elaborar un document de mínims, a ser possible acceptat per tots els membres d'aquest comitè i que sigui la base del plantejament que se faci a AENA. El model de gestió dels aeroports, sobretot pel que fa l'Aeroport de Palma que té més de 20 milions de

passatgers anuals, és fonamental per al nostre model turístic i per a les nostres comunicacions. I des del Govern volem dur aquesta iniciativa consensuada amb tota la societat civil.

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 4377/05, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Puche i Castillejo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creació de la mesa del transport aeri.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta RGE núm. 4377/05, relativa a creació de la Mesa del transport aeri que formula l'Hble. Diputat Sr. Eduardo Puche i Castillejo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. PUCHE I CASTILLEJO:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sra. Consellera de Obras Públicas, Vivienda y Transporte, ¿qué resultados espera obtener la Conselleria de Obras Públicas, Vivienda y Transportes con la creación de la mesa del transporte aéreo? Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, la mesa del transport aeri que se va constituir dia 20 d'abril de l'any 2005 persegueix un objectiu, jo crec que és molt clar i és que resolguin els problemes de comunicacions que patim les illes des de fa molts d'anys, històricament i sobretot pateixen les illes menors, sobretot en temporada baixa i en les seves connexions amb la península.

Jo crec que des del principi de la legislatura ha estat una qüestió prioritària per al Govern de les Illes Balears el tema de les nostres comunicacions, vàrem impulsar la declaració de servei públic interilles com a mecanisme de garantia d'unes tarifes màximes i unes freqüències. O vàrem per exemple aportar la gratuïtat d'aquests trasllats per als nostres esportistes. Evidentment això no basta i tenim present que és una competència exclusiva de l'administració de l'Estat, hem constituït aquesta mesa, representativa de les distintes administracions i de la societat civil, amb la finalitat de continuar reivindicant i d'una vegada per totes intentar solucionar la millora de les nostres comunicacions.

Dins aquesta mesa hi són representants un president, expert en aviació civil, el Sr. Fernando Piña, la CAEB, PIME, Comissions Obreres, UGT, les cambres de comerç, Consell Balear de Consum i els consells insulars. Ja hem tengut dues reunions, la primera va servir com a punt de partida per a la seva constitució, per centrar el problema i també per fer al·legacions a la primera proposta de modificació de la declaració interilles, allà on la voluntat del ministeri era fer una

pujada automàtica dels vols interilles i allà on la mesa per unanimitat va fer al·legacions contràries a què vagi endavant aquesta modificació. I la segona reunió que se va fer fa 15 dies se va centrar en sol·licitar audiència amb la ministra, o el secretari general de Transports per exposar els problemes i les millors solucions possibles. Esperem que en breu se produeixi aquesta reunió i que d'una vegada per totes continuem avançant resolent els nostres problemes, sobretot de les illes menors. Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 4376/05, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conscienciació mediambiental a la població escolar.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 4376/05, relativa a conscienciació mediambiental de la població escolar que formula l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Medi Ambient, hem vist darrerament per la premsa i pels mitjans de comunicació la bona acollida que ha tengut l'oferta de medi ambient en matèria de conscienciació dins la població escolar i també concretament a Ciutadella vam llegir l'altre dia que 12 centres educatius s'han interessat per aquest projecte. M'imagín que també de la resta de Menorca, de Mallorca i d'Eivissa estaran també interessats en un tema tan important com és l'educació mediambiental entre els nostres alumnes i escolars.

Per açò li volem demanar quines actuacions està duent a terme la Conselleria de Medi Ambient en matèria de conscienciació mediambiental entre aquesta població escolar? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, vostè fa referència al programa Ecoescoles que ha posat en marxa el Govern enguany d'una forma..., sense grans ambicions el primer any, però que ja ens hem quedat curts, en el sentit de què hi ha 67 centres de les Illes Balears que estan participant d'aquest programa, la direcció proporciona als centres educatius material, recursos, assessorament tècnic, seguiment del procés i informació ambiental necessaris per desenvolupar el projecte d'ambientalització que ha decidit dur el centre endavant.

Cada centre també treballa segons les seves possibilitats i dins la temàtica que han elegit ells mateixos. També s'ofereix la possibilitat a altres centres que ja tenen projectes d'ambientalització que venien d'abans, de la passada legislatura que estaven en funcionament, d'un reconeixement de la seva

feina que han fet durant una sèrie d'anys, amb un distintiu final que el que fa al final és que el centre sigui un centre ecoambiental.

Però no només hi ha aquest projecte, que sí és un projecte nou i esper que l'any que ve, o el curs 2005-2006 i de la mà, això és un acord entre la Conselleria d'Educació i la Conselleria de Medi Ambient, no és una feina que faci Medi Ambient tot sol, ni molt manco, sinó que obeeix a la feina transversal de les conselleries d'Educació i Medi Ambient. I en aquest sentit esperem que l'any que ve, una vegada que ha funcionat, pugui arribar tal vegada a 150 centres, o 175 centres. Basta veure que la inversió que hi havia en educació ambiental l'any 2003 era de 901.000 euros i en aquest moment la inversió en educació ambiental, ho reiter, en acord amb la Conselleria d'Educació, estan superant el 1.810.000 euros. És a dir, hem doblat la inversió només en 2 anys en tema d'educació ambiental.

I a part d'això, no tan sols hi ha aquest projecte, perquè la pregunta que vostè me fa diu preocupació en part en general sobre aquest tema. Hi ha allò que és el centre d'educació ambiental de Binifaldó que ha sofert una transformació molt important i allà on s'estan tenint més visites que mai, tot un seguit de visites guiades als espais naturals protegits que el Servei d'Educació Ambiental, en col·laboració amb l'Institut Balear de la Natura (IBANAT) ofereix aquestes visites guiades amb educadors ambientals a diferents espais de les Illes Balears. I també allò que és el projecte...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 4380/05, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajuts per potenciar l'ensenyament de 0 a 3 anys.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 4380/05, relativa a ajuts per potenciar l'ensenyament de 0-3 anys que formula l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, és de tots conegut l'interès i l'objectiu que estan perseguint pràcticament tots els municipis de la nostra comunitat autònoma referent al manteniment i la creació de les infraestructures per tal de què estiguin en marxa en les millors condicions possibles les escoles municipals. També és de tots conegut les mancances que tenen els municipis i per tant, és difícil assumir segons quin tipus d'objectius, la qual cosa obliga, entenc jo, que des de la Conselleria d'Educació i Cultura hi d'haver unes ajudes. Nosaltres volíem conèixer quines són les ajudes que dona la Conselleria d'Educació i Cultura per tal de potenciar aquest ensenyament de 0-3 anys. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, amb molt de gust li contest que efectivament existeix una línia d'ajut als municipis per al manteniment, millora, creació d'escoles municipals i aquesta ajuda l'any 2003, quan vàrem arribar al Govern i que per dificultats pressupostàries només va poder dedicar-hi 120.203 euros i es va distribuir en 13 ajuntaments a Mallorca, 3 a Menorca i 2 a Eivissa i Formentera. Però l'any 2004 ja vàrem poder incrementar aquest ajut fins una quantitat de 598.000 euros, per a una convocatòria, com dic, destinada a l'ajuda als ajuntaments per a la creació de la xarxa d'escoles municipals.

I vull anunciar perquè la cambra ho conegui, que dia 16 de maig del 2005 vaig signar una convocatòria d'ajudes destinades a ajuntaments per a millora de les escoles municipals i dedicats naturalment a millorar la xarxa pública de 0-3 anys, amb un pressupost de 800.000 euros. Aquests recursos per al manteniment, construcció i millora, després hi ha una segona línia més modesta a la qual també se poden acollir els ajuntaments de 161.000 euros per a qüestions de projectes d'innovació educativa específics.

Per tant, aquesta és la situació i sobre aquesta qüestió milloram els recursos, dotam també la disponibilitat d'aquest episodi d'ajuda als ajuntaments, als municipis per a millorar les seves escoles, els seus centres allà on van els nins més petits. I naturalment tenim l'esperança de poder amb els anys següents de poder incrementar també aquests recursos i poder així fer que efectivament aquesta xarxa millori any rera any i els ajuntaments, com vostè ha dit molt bé, tan sobrecarregats amb tanta freqüència de necessitats i de costos, puguin veure com avança aquest recurs i com millora aquesta situació.

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 4368/05, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a pla de lluita contra l'exclusió social.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 4368/05, relativa a pla de lluita contra l'exclusió social que formula l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. A l'anterior legislatura havia entrat en el Parlament un pla de lluita contra l'exclusió social i la pobresa, que va decaure en dissoldre-se el Parlament. I voldríem saber si la consellera de Presidència i Esports té previst presentar un pla de lluita contra l'exclusió social.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, de forma immediata no perquè el pla d'exclusió social que tenia previst el pacte tenia una previsió des de l'any 2003 fins l'any 2006 i nosaltres seguim amb aquestes actuacions que estaven previstes en aquest pla i estan desenvolupant les línies d'actuació dirigides a aquestes persones que necessiten una inserció social i laboral, a més de contemplar altres aspectes que estaven prevists en aquest pla, tan en temes educatius, d'habitatge i també de protecció social.

O sigui que fins l'any 2006 no se presentarà un nou pla d'exclusió social.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Bé, el mes de novembre del 2003, a una resposta per escrit, me vareu dir que estàveu treballant en les modificacions del pla i que després el presentaríeu. Des de llavors ençà no l'heu presentat, però sí que heu presidit quan altres institucions presentaven plans. No fa molt vareu presidir, entre d'altres persones, la presentació de la xarxa de les Illes Balears contra l'exclusió social i que està dins la xarxa europea, l'EAPN. En aquesta presentació hi havia el president estatal, el Sr. Socias i el Sr. Socias reclamava precisament un pla de lluita contra l'exclusió social. En aquell moment vós no vareu dir que no el tinguéssiu, nosaltres encara no l'hem vist, estam esperant les modificacions i pensam que l'administració hauria de donar exemple en la presentació dels plans i de les feines i vós agrairíem que ens diguéssiu quines són les modificacions que s'han fet i quines són les actuacions que duis a terme perquè encara no les hem vistes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Efectivament Sra. Mascaró, jo vaig assistir a aquesta constitució d'aquesta xarxa per a la inclusió social, entre altres coses perquè suposa el suport d'aquesta administració cap aquestes entitats que fan feina a favor de les persones més desfavorides.

Però en tot cas li diré que estic d'acord en què hi ha d'haver plans i comissions de seguiment, però senzillament és important també que se puguin dur a terme les línies d'actuació i això és el que fa aquest Govern. Per exemple en aquell pla de l'any 2003 se contemplava que una de les actuacions més

importants era les rendes mínimes d'inserció sociolaboral i és curiós que l'any 2003, quan se plantejava aquest pla, el mateix Govern establís un pressupost de 100 euros. La nostra actuació en aquest sentit ha estat que l'any 2004 se dotés amb 1,8 milions d'euros i per a l'any 2005 amb 2,7 milions d'euros.

Una altra de les actuacions que preveia aquest pla era per exemple que s'intentés reforçar la xarxa d'Atenció Primària i així ho ha fet aquest Govern perquè també ha estat el primer que durant l'any 2004 ha doblat el pressupost perquè els ajuntaments i els consells insulars puguin dur endavant aquestes actuacions. Per tant, jo crec que és important que se puguin presentar els plans, però sense cap dubte que ho és molt més que se puguin dur endavant actuacions com aquestes i que després se puguin analitzar i avaluar. Després amb aquestes avaluacions i sabent que és allò que ha funcionat i el que no se puguin elaborar aquests plans.

Per tant, jo crec que les actuacions en aquest cas del Govern i de la conselleria a favor d'aquestes persones ha estat més que raonable.

Moltes gràcies.

1.6) Pregunta RGE núm. 4461/05, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i els Verds, relativa a cotxes de lloguer.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta RGE núm. 4461/05, relativa a cotxes de lloguer que formula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida- Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Jo voldria demanar a la consellera d'Obres Públiques que a Balears, com se sap perfectament, és la comunitat que té més cotxes per habitant, quasi un cotxe per habitant. Els cotxes de lloguer sumen més de 30.000, segons el Pla director sectorial de transports i segons els càlculs, sumant els que no estan regulats n'hi més de 50.000 cotxes circulant per les carreteres de les illes. Hi ha moltes empreses que se dediquen a l'especulació i l'exportació de vehicles, fins i tot l'agrupació empresarial de lloguer de cotxes ha demanat una regulació del sector. Aquest gran número de cotxes satura les carreteres, genera problemes de contaminació, d'aparcament i també augmenta el nombre d'accidents de carreteres. Voldriem saber com pensa regular el Govern l'activitat dels cotxes de lloguer?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES,
HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, tan l'activitat de vehicles de lloguer amb conductor,

com l'activitat de lloguer de vehicles sense conductor estan regulades per la Llei 16/1987 d'Ordenació del Transport Terrestre i pel Reglament de l'aplicació que el Reial Decret 1211/1990. Les dues activitats per tant, estan regulades per normativa de caràcter estatal, normativa que en aquest moment està en procés de revisió per part d'un grup de treball que l'administració de l'Estat, del qual la comunitat autònoma de les Illes Balears en forma part.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Bé, dir-li a la Sra. Consellera que com sap perfectament aquesta és una activitat que té molta a veure amb la saturació del trànsit a les carreteres i és una activitat turística. Jo li he de dir que vostè sap perfectament que en el Pla director sectorial de Transports no hi ha quasi gens d'informació sobre aquest sector. I dir-li també que l'article 61 de les Directrius d'Ordenació del Territori, quan parla de què s'ha de fer un Pla director sectorial de Transports diu ben clar que s'ha de tenir en compte en aquest pla estudiar la incidència i l'ús de vehicles de lloguer en el trànsit i en la seguretat viària i les possibilitats d'aparcament. En el Pla director sectorial de Transports no hi ha res que faci referència al tema dels cotxes de lloguer.

Nosaltres creim que és una qüestió que s'hauria de regular, com li he dit, per moltes raons, és un sector vinculat a l'activitat turística, però també li voldria recordar que fa que hi hagi més de 30.000 cotxes a les nostres carreteres. A més suposa tot el que fa referència a la contaminació de més CO₂ i també un nombre important d'accidents a les carreteres. Els preus dels cotxes de lloguer són molt barats, fins i tot n'hi ha per 10 o 15 euros per dia. Per tant, creim que davant d'aquesta situació el que hauria de fer el Govern amb la seva responsabilitat i complint les DOT, seria regular aquest sector, independentment de les lleis que ja ho regulen i que evidentment les coneixem, però el Govern ha de regular un sector clau per la incidència que té en les carreteres i les infraestructures que pagam nosaltres i que evidentment té unes conseqüències importantíssimes sobre el nostre territori i l'activitat econòmica.

Per tant, creim que la responsabilitat és seva i sobretot dir-li que en el Pla director sectorial de Transports no han complert els deures que havien de fer i que era regular, almanco...

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, vostè ha donat les dades dels vehicles de lloguer a les illes que estan en el Pla de Transports, després diu que no se contempla res en el Pla de Transports. Per tant, vostè mateixa se fa un embull, perquè efectivament sí hi ha un apartat dedicat als cotxes de lloguer amb conductor i sense conductor dins el Pla de Transports de les Illes Balears.

A part d'això, jo compartesc amb vostè que hi ha molts d'aspectes de l'activitat de cotxes de lloguer que efectivament mereixen un estudi, mereixen un aprofundiment i mereixen evidentment les millors solucions per tot allò que és aquesta activitat econòmica i per al sector turístic en general. El que passa és que vostè sap i sinó l'inform, que les competències en matèria de transports no són plenes, són delegades de l'administració de l'Estat i en matèria de normativa que afecta a tot Espanya, nosaltres no podem fer una normativa plenament autònoma, si no és amb l'autorització de l'administració de l'Estat. En aquest sentit jo ja l'he informada que hi ha un grup de treball constituït dins el ministeri, allà on s'està estudiant la modificació de l'Ordre ministerial de 30 de juliol de l'any 1998, precisament per incidir en aspectes de la matèria de lloguer, entre d'altres en matèria de potència fiscal, en matèria d'ocupació del domini públic. Per tant, estam dins aquest grup de treball i evidentment continuarem fent i intentam que hi hagi la normativa que doni solució a la nostra problemàtica particular de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 4381/05, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora de la situació de l'alumnat malalt.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta RGE núm. 4381/05, relativa a millora de la situació de l'alumnat malalt que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Un dels aspectes que preocupa al nostre grup va dirigit cap a l'absentisme que alguns alumnes tenen a les seves classes per raons sanitàries o mèdiques. Sabem que la Conselleria d'Educació i Cultura està desenvolupant un seguit d'accions per tal de millorar la situació d'aquest alumnat, que de forma periòdica o de forma cíclica no pot assistir d'una forma regular a les classes per aquestes raons mèdiques i sanitàries. Voldríem Sr. Conseller que ens expliqués en què consisteixen aquestes mesures.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament és una gran preocupació del món educatiu aquells alumnes que per malaltia no poden assistir ordinàriament a les aules i el curs escolar tenen una dificultat afegida, la de patir una malaltia i físicament haver d'intentar treure el curs. Existeix històricament l'aula hospitalària, com vostè sap, és una aula escolar que està habilitada dins l'Hospital de Son Dureta, destinada als alumnes de 3 a 16 anys que estiguin ingressats a l'Hospital de Son Dureta i que tinguin una hospitalització de més d'una setmana. Existeix per tant, aquesta aula. I segons quins casos el curs se pot donar dins la pròpia habitació.

Després existeix un Servei d'Assistència Educativa Domiciliària (SAED), que és un servei d'atenció educativa domiciliària per a infants i joves amb edat d'escolarització no universitària per motius de malaltia, convalescència, que no poden assistir als seus centres i es fa a ca seva. En el cas concret de Mallorca existeix un conveni signat amb la Federació Balear de Persones amb Discapacitat per tal d'oferir el servei d'assistència educativa domiciliària i aquest conveni s'ha vengut signant de forma ininterrompuda des del 98. En el cas de Menorca, Eivissa i Formentera, des del curs 2003 existeix el servei a Menorca i des del curs 2004-2005 existeix també aquest servei a les illes d'Eivissa i Formentera.

No vull deixar de dir també l'existència d'un conveni amb l'associació ASPANOB (Associació de Pares de Nins amb Càncer de Balears), es va signar un conveni durant el curs 2003-2004, naturalment un conveni d'àmbit de totes les Illes Balears i vigència durant tot aquest curs, encara que en aquests moments no s'ha produït la signatura, però naturalment està previst que continuï i que l'associació ASPANOB que se preocupa dels nins que pateixen d'aquesta malaltia posa en marxa un dispositiu d'ensenyament als seus habitatges, en els seus domicilis perquè aquests nins també puguin tenir el recurs d'escolarització.

Per tant, aquest esforç se fa naturalment en ares a què la situació escolar i formativa d'aquests alumnes millori durant el transcurs del curs escolar i no perdin aquest curs. Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 4382/05, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions fora de l'ètica política (I).

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta RGE núm. 4382/05, relativa a actuacions fora de l'ètica política que formula l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. En aquestes setmanes hem viscut una situació realment reprovable per varis motius a un municipi de l'illa de Mallorca, en el municipi d'Andratx, allà on el batle d'aquest municipi, el Sr. Hidalgo ha fet unes declaracions en els mitjans de comunicació allà on diu textualment "que el pacte amb el PSOE no és un instrument adequat per aconseguir infraestructures necessàries per a inversions sanitàries,

educatives, viàries i que per tant, s'ha d'obtenir del Govern el finançament necessari". Per aquest motiu romp el pacte amb un partit polític i canvia de soci i s'ajunta amb el Partit Popular per poder tenir aquestes inversions necessàries del Govern de les Illes Balears.

Volem saber si això és cert, si el President del Govern de les Illes Balears comparteix aquestes declaracions del Sr. Hidalgo i que ens expliqui i ens detalli quines inversions pensa fer el Govern de les Illes Balears en el municipi d'Andratx, a part de les que ja estaven acordades per ambdues institucions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Molt Hble. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, en resposta a la seva pregunta, en un principi nosaltres no tenim previstes més inversions que les que ja estaven previstes. El que passa és que evidentment sí esper que se gestionin adequadament i que se puguin dur a terme.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Això confirma el que nosaltres sospitàvem, el Govern de les Illes Balears ha estat durant temps paralitzant les inversions en el municipi d'Andratx perquè no governaven els del seu propi partit polític, igual que fan a molts altres ajuntaments i que ja hem hagut de denunciar en moltíssimes d'ocasions.

Sr. Matas, els ciutadans, visquin allà on visquin, visquin en el municipi que visquin de les Illes Balears, tenen els mateixos drets a un lloc que a un altre. Haurien d'aprendre a respectar la democràcia, a respectar les institucions i respectar els vots dels ciutadans. Amb el que vostè diu avui aquí en el Parlament, està confirmant el que ja sospitàvem, han estat retardant el centre de salut, han estat retardant l'escola en el municipi d'Andratx i ara ho tiren endavant perquè ha canviat el color polític de l'Ajuntament d'Andratx. Això políticament no és ètic Sr. Matas i això ho volem dur aquí i ho volem denunciar públicament perquè tota la ciutadania sàpiga com estan actuant des del Govern de les Illes Balears. Igual ho varen fer a Pollença, a Ses Salines i ara també ho estan fent a l'Ajuntament de Formentera, allà on perquè hi ha hagut un canvi de color polític, vostès han passat els 12 milions d'euros d'un consorci a l'altre simplement perquè no sigui el president del consorci el que pugui gestionar els 12 milions d'euros que és el batle de Formentera i ara, com que canvia de color polític, a vostès no els interessa.

Això no és seriós Sr. Matas, rectifiquin aquesta política i...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President, senyoria, jo el que li prec és que..., entenc que vostè du el discurs preparat, però si jo li faig una resposta que potser no és la que vostè espera, el que li deman és que em contesti d'acord amb la meua resposta, i la seva contestació estava preparada però no té res a veure amb el que jo li he contestat.

(Aldarull a la sala)

És així. Miri, li dic que les inversions són les que estaven previstes. Què li han fet a vostès els ciutadans d'Andratx? Per què els ciutadans d'Andratx no han de poder resoldre els seus problemes? No hagués estat millor que vostè utilitzàs la seva capacitat d'influència, per exemple, a Madrid per ajudar els seus companys que poguessin dur endavant projectes i inversions importants per a Andratx? Jo me'n record que quan jo vaig ser ministre de Medi Ambient, gràcies a la batlessa d'Andratx vàrem aconseguir adquirir la finca de Cas Fasser; duim dos anys, què han fet?, què han pogut fer aquests companys seus amb Can Fasser? Res de res de res, és que no els han fet ni cas.

Jo crec que allò important és que els ciutadans d'Andratx puguin solucionar els seus problemes, i la qüestió és que hi hagi un pacte que pugui donar estabilitat i que els ciutadans es beneficiïn d'aquesta estabilitat i de la voluntat de les institucions, i la del Govern naturalment ho és, que els ciutadans d'Andratx puguin resoldre els seus problemes. Desgraciadament la gestió al llarg d'aquests anys d'aquest pacte no ha estat així, no han aconseguit entendre's, no han aconseguit resoldre aquests problemes i, el que és més greu, encara vostè és que no ha aconseguit absolutament res perquè Andratx es pogués beneficiar de la seva capacitat de gestió del Govern de Madrid.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 4383/05, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions fora de l'ètica política (II).

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 4383/05, relativa a actuacions fora de l'ètica política, que formula l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Esper que la capacitat d'influència del president Matas sigui per a interès general dels ciutadans d'Andratx, cosa que dubtam molt perquè és molt poc públic i molt poc transparent aquest pacte amb el Sr. Hidalgo que ha duit a terme el Partit Popular, i li garantesc una cosa, Sr. Matas, nosaltres no som com vostès, i això s'ha demostrat al llarg del temps. Les inversions previstes pel Govern de l'Estat en el municipi d'Andratx continuaran vigents i es faran, perquè igual que els ciutadans d'Andratx tenen tots els ciutadans de les Illes Balears per nosaltres el mateix reconeixement i els mateixos drets governi qui governi cada institució. Això és el que han d'aprendre vostès.

I ara li vull fer una pregunta molt clara: expliqui'm com ha passat el Partit Popular sense haver passat per urnes de 4 regidors a 7 regidors a l'Ajuntament d'Andratx, i si continua vigent per a vostè o no el pacte antitransfuguisme.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Molt Hble. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Em permetrà que contesti la pregunta anterior, perquè la portaveu ha obert una pregunta relacionada amb l'anterior. Miri, jo vull el millor per als ciutadans d'Andratx, i el que els ciutadans d'Andratx necessiten és que es resolguin els seus problemes. Vostès durant aquests anys no han resolt res, res, i els ciutadans d'Andratx han patit un pacte que no ha funcionat, i jo el que vull per als ciutadans d'Andratx i per a tots els ciutadans de les Illes Balears, però en aquest cas per als d'Andratx, és que puguin resoldre els seus problemes i puguin tenir els beneficis d'una bona gestió, ells i tots els altres.

I el pacte, naturalment; amb el pacte estic absolutament d'acord, i si vostè em permet, ja que jo li contest la pregunta, jo li demanaria: i vostè?, està d'acord amb aquest pacte?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, una breu al·lusió: l'Ajuntament d'Andratx va començar amb un pacte ALA-Partit Popular que el Partit Popular...

(Remor de veus)

...va rompre perquè li havien pres el bombó d'urbanisme. Per tant que no em diguin que durant aquests anys el pacte ha estat totalment inepte quant a les inversions. El Partit Popular va dir que rompia perquè li prenien el bombó d'urbanisme. Ara

retornen i volem saber què hi ha ocult en el pacte PP-ALA i per què el Sr. Hidalgo i els dos regidors passen al Partit Popular.

Però la pregunta és molt clara, Sr. Matas. Jo i el Partit Socialista continuam subscriuint el pacte antitransfugisme, el pacte que va signar el Sr. Rajoy com a ministre d'Administracions Públiques, el Partit Popular, el Partit Socialista i tots els partits d'àmbit estatal, i aquí també a les Illes Balears, i el punt segon del pacte antitransfugisme diu clarament: "*Los partidos políticos que suscriben los acuerdos se comprometen a rechazar y no admitir en su grupo político a un concejal integrado en la candidatura de otra formación*". El Sr. Hidalgo va encapçalar la llista d'ALA i els altres regidors també, i ara estan en el grup municipal del Partit Popular. Això és un cas clar de transfugisme. Vostès van molt més enllà: no és que no utilitzin un trànsfuga, sinó que obliguen la gent a ser trànsfuga per poder pactar amb vostès, estan comprant voluntats polítiques amb els doblers públics de tots els ciutadans de les Illes Balears, Sr. Matas.

(Remor de veus)

Això no és ètic. Per això li demanam explicacions clares en aquest parlament. Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Sí, moltes gràcies, Sr. President. A veure, en primer lloc jo el que li deman és, si és possible, que hi hagi rigor a les paraules; el rigor és que a Andratx hi ha un partit independent i un partit independent que, com a tal, pot naturalment decidir el seu futur d'acord amb la seva ideologia. Aquest partit independent decideix en un moment determinat fer un acord amb el Partit Popular i fer un acord d'integració amb el Partit Popular. Jo crec que això no és transfugisme, això és sentit comú, senyors, això no és transfugisme.

(Rialles i remor de veus)

En segon lloc, en segon lloc, la memòria crec que no s'ha de perdre, la memòria no s'ha de perdre, i jo li deman a vostè si vostè està d'acord amb aquesta llei antitransfugisme perquè vostè té el problema que els quatre darrers anys vostè ha segut aquí i jo li ho recordaré: Ajuntament de Sineu, Partit Popular Unió Mallorca...

(Remor de veus)

...4 regidors del Partit Popular, 2 regidors d'Unió Mallorca, batle d'Unió Mallorca; vostès, en el seu pacte de govern, vostès consenten que hi hagi la primera, la cap de llista de la candidatura del Partit Popular que passi, amb un pacte que no entenc que sigui antitransfugisme, segons vostè, passa i dona a la coalició que vostès integren, el poder amb un vot...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 4384/05, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions fora de l'ètica política (III).

Desena pregunta, RGE núm. 4384/05, relativa a actuacions fora de l'ètica política, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Volvemos a hablar o a oír hablar en esta cámara de utilizar influencias, transfugismo, etc. No cabe duda: Matas ha vuelto, ya está aquí y no está de viaje. Gracias por su presencia, tengo que destacárselo, y por los temas que ya vuelven a tratarse en este parlamento.

Mire, el día 1 de mayo de 2005 estaba previsto que comenzara el primer certamen mundial de tiro al plato en rastros, y leo textualmente: "con asistencia de autoridades políticas y militares". No sé qué ascendencia tendrían sobre el Ejército pero, en fin, así lo publicitaron ustedes. El comité organizador estaba formado por: presidido por Su Majestad el Rey don Juan Carlos de Borbón i Borbón, primer vocal el presidente del Govern, conseller de Turismo, director general de Deportes, alcalde de Lluçmajor, alcalde de Calvià, alcalde de Inca, concejales de Palma, etc., un acontecimiento del núcleo duro del Partido Popular, que se organiza utilizando la figura de Su Majestad el Rey y por lo visto sin pedir permiso a la Casa Real.

Por eso le preguntamos, Sr. Matas, si se considera correcto utilizar la figura y la imagen de Su Majestad el Rey sin solicitar el pertinente permiso a la Casa Real. Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Muchas gracias. La respuesta a su pregunta es que el Gobierno no ha hecho esta utilización. Yo no lo considero correcto.

Pero permítame que le haga una puntualización: yo nunca he visto en ningún parlamento de España ni en el Congreso de los Diputados que la pregunta o las preguntas al presidente del Gobierno no las haga la portavoz. ¿Qué pasa?

(Rialles)

¿Qué pasa, Sr. Diéguez? ¿Quién manda en este grupo?, ¿qué problema hay?

(Més rialles)

¿Qué problema tiene la portavoz para hacerme las preguntas directamente?

(Aldarull a la sala, aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Desde luego, Sr. Matas, usted ve pocos parlamentos. Si hiciera menos viajes y estuviera más por aquí vería más parlamentos por aquí y podría ver más cosas de estas características. Estamos tan contentos de tenerlo entre nosotros que todos estamos deseosos de hacerle preguntas, por una vez que viene por aquí.

(Rialles)

Mire, me parece entender de su media respuesta y media pregunta que usted no considera correcta la utilización que se ha hecho por parte del Gobierno, porque le he leído el comité de honor y el comité de honor es medio gobierno, la mitad de miembros que hay aquí son del Gobierno, le he preguntado si lo consideraba correcto o no lo consideraba correcto. Mire, Sr. Matas, yo creo que no es correcto y creo que comparto conmigo la idea de que no es correcto. Yo creo que desde aquí y utilizando el tiempo que le queda, en vez de dedicarse a hacer preguntas a la oposición, que con mucho gusto le contestaré, faltaría más, siempre que me dé el Sr. Presidente trámite y turno para ello, en vez de hacer preguntas lo que nos tendría que decir y contestar es si no le parece correcto, si no parece correcto, si es una actitud que condena, que reprueba y sobre la que pretende tomar las pertinentes medidas.

Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Muchas gracias, señoría. Yo creo que he sido muy claro en la respuesta y rotundo.

(Rialles)

Lo que pasa es que como he sido claro y rotundo me da tiempo para poderle ampliar el resto de la contestación, y le vuelvo a pedir qué problema tiene, ¿de qué se esconde la portavoz, que no hace las preguntas al presidente?

(Més rialles)

Porque, hombre, yo a usted le puedo reconocer, sinceramente, cierta gracia incluso alguna vez, y se la reconozco, pero no le tengo por una persona con afán de protagonismo. Oiga, pues lo normal en cualquier parlamento es que si hay una estructura normal, ¿hoy quién es mi homónimo aquí?, ¿quién es? Pues que me haga las preguntas como se le hacen al Sr. Rajoy y al presidente y a todo el mundo.

Y, insisto, al final usted se alegra de verme aquí. Yo también. Su problema, Sr. Diéguez, no es que yo me vaya de viaje, su problema es que vuelva, esto es lo que le preocupa.

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Armengol?

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Per una qüestió d'ordre, Sr. President. Ja que el president Matas al·ludeix...

(Remor de veus)

...contínuament a la meva persona sense que jo em pugui defensar i sense que ens donin el torn de paraula m'agradaria...

(Més remor de veus i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci.

(Continuen la remor de veus i l'aldarull)

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sr. President, el primer...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor. Per favor...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

El primer que s'ha d'aprendre a un parlament és a respectar la Mesa del Parlament, senyors diputats del Partit Popular.

Per donar consells als altres respectin primer la Mesa del Parlament, Sr. Matas i senyors diputats del Partit Popular. He demanat la paraula al Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol..., Sra. Armengol, vostè ja ha deixat clar quina és la seva postura però no crec que li hagi de donar la paraula per a aquesta intervenció.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Bé, Sr. President, només vull deixar clara la meva denúncia i l'empara a la Mesa.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, (...)

(Més aldarull a la sala)

Per favor..., per favor, un poc de silenci.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Aquesta portaveu, a totes les preguntes que ha fet al president Matas no se li contesta per norma.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol, crec que ha quedat clara la seva postura.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sr. President, ha quedat clar..., no crec...

(Continua l'aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol, moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 4385/05, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions fora de l'ètica política (IV).

Passam a la pregunta número 11, REG núm. 4385/05...

(Continua la remor de veus)

...relativa a actuacions fora de l'ètica política, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Después de este text psicotécnico sobre capacidades democráticas que acaba de pasar con escaso éxito el grupo parlamentario que da apoyo al Gobierno, visto el carácter que demuestran, que les da tanta rabia que hablemos que llegan hasta a impedir físicamente el uso de la palabra, espero y conseguiré un éxito llegar al final de mi intervención pues totalmente indemne, tal como están las cosas en este parlamento.

Bien, la segunda pregunta es la siguiente, supongo que no me la contestará tampoco pero yo se la tengo que hacer porque así lo mandan nuestras normas parlamentarias. Sr. Presidente, mire, que el Gobierno ha metido la pata es una obviedad, es una obviedad. A ningún otro gobierno de España se le ocurre utilizar la figura de Su Majestad el Rey sin pedir autorización; lo normal es pedir disculpas, lo normal es pedir disculpas.

Mire, en su propaganda, en la propaganda que ustedes han hecho, dicen que ese evento han colaborado más de -leo textualmente- 8.000 ayuntamientos de España y del mundo entero. Si eso..., del mundo, del mundo entero, sí, eso es lo que dicen ustedes. Si eso es cierto el ridículo que hemos hecho ha sido planetario, Sr. Matas, el ridículo es planetario. Mire, usted sé que está acostumbrado a ridículos planetarios y ya nos ha acostumbrado, porque cada vez que se acerca usted al mundo del deporte hay un escándalo a nivel planetarios: ¿se acuerda de su viaje a ver un partido de fútbol a Moscú?; pues mire, recuerde el escándalo al que nos llevó. Pues aquí estamos otra vez en circunstancias semejantes.

Usted debe una explicación a Su Majestad el Rey, usted se la debe como presidente del Gobierno, la que sea, en el nivel que sea; usted se la debe y se la tiene que dar, y por eso le pregunto si ha pedido disculpas o, en cualquier caso, si piensa pedir disculpas, Sr. Presidente, a Su Majestad.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Bueno, muchas gracias, señoría. En primer lugar le quiero tranquilizar con respecto a las relaciones de las instituciones de las Islas Baleares con la Casa de Su Majestad el Rey. Usted no se preocupe que intentamos que sean buenas y guardar las formas y la educación. Por lo tanto le quiero quitar la preocupación.

Mire, yo insisto, es que aquí podemos ponernos a juzgar..., y además yo he sido muy franco en mis respuestas; usted no ha querido valorarla porque ha sido escueta, pero se la voy a ampliar. Mire, podemos aquí juzgar las actuaciones de los ayuntamientos, de todos, de todos, porque, claro, usted igual también tendría que juzgar algunas actitudes de algunos concejales: pues uno que sale a colgar una bandera republicana en un ayuntamiento, etc.; oiga, todo esto puede ser objeto de debate en este parlamento y yo no tengo ningún inconveniente.

Ésta es una publicación que hace el ayuntamiento, y si efectivamente este ayuntamiento hace esta publicación y no solicita el permiso a Su Majestad el Rey, Sr. Diéguez, se lo puedo decir más claro, desde mi punto de vista se ha equivocado, pero también le quiero decir que según mi información este ayuntamiento, si efectivamente ha sido así, rectifica a tiempo cuando realmente retira esta publicación y cancela este acontecimiento. Pero es una actuación municipal; usted puede..., hombre, igual no tiene usted nada más que decir y no tiene usted nada más que sacar que sea más relevante que esta cuestión, que será relevante pero no es la más importante en estos momentos de las Islas Baleares, pero mire, yo no tengo ningún inconveniente en reconocerle cuando usted puede tener razón que la tiene, y este caso le digo que si esto ha sido así usted tiene razón, y por lo tanto este ayuntamiento en este aspecto se ha equivocado y creo que ha actuado correctamente, pues, rectificando.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Bueno, ya hemos ido dando pasos adelante, reconoce que por lo menos tengo razón. Ahora viene el segundo paso: ¿quién es el responsable? Usted naturalmente nunca tiene la culpa, siempre deriva las responsabilidades a otros; esto no puede ser. Usted es la primera persona que aparece aquí en este comité, la primera, usted es el presidente de este comité, es el primer vocal junto con dos o tres miembros más del Gobierno. Usted no puede, con independencia que el origen de la culpa pueda proceder de un ayuntamiento, usted es el responsable porque está presidiendo este comité, y usted está en condiciones de exigir responsabilidad a quien la tiene.

Partimos que ha habido una equivocación. De acuerdo, ha habido una equivocación. Que se pidan explicaciones, que se pida perdón a la Casa Real como se debe pedir, y que se adopten y se hagan cumplidas responsabilidades a quien las tenga. Si no la tiene usted que la cumpla quien la tenga, pero lo que no puede suceder es que (...) de esta gravedad...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...pasen completamente indemnes. Nada más, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Jaume Matas i Palou):

Sí, insisto, señorita, creo usted está intentando alargar en exceso un tema que no da más de sí. Los comités funcionan siempre de esta manera. Nosotros no somos la institución que ha promovido esta publicación, y por lo tanto todo lo demás huelga. Y simplemente para acabar le pido que a partir de ahora, si a usted le parece bien, y lo pido en un buen plan, deje que por favor su portavoz me haga las preguntas y que a partir de hoy pueda existir una relación entre la portavoz y yo.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Remor de veus i aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 4379/05, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'Escola Nacional de Vela Calanova.

Passam a la pregunta número 12, RGE núm. 4379/05, relativa a situació de l'Escola Nacional de Vela Calanova, que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera de Presidència i Esports, el programa electoral del Partit Popular especifica en los siguientes términos: apuesta firme por la inversión en instalaciones deportivas. ¿En qué situación se encuentran las instalaciones de la Escuela Nacional de Calanova?

(Remor de veus i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, millor que l'any 2003.

(Més remor de veus i algunes rialles)

Durant aquests dos anys..., durant aquests dos anys s'han duit a terme moltíssimes de reformes en aquestes instal·lacions que, per desgràcia, vàrem trobar en un estat d'abandó, en un estat lamentable, i no només les instal·lacions sinó també la situació comptable en aquells moments. Per tant durant aquests dos anys hem tengut temps de dissenyar diferents actuacions per millorar la qualitat d'aquesta gestió d'aquesta instal·lació portuària.

A més també s'han programat inversions en matèria de seguretat portuària, reposició d'infraestructures i prevenció d'accidents, i també s'ha ampliat i millorat la planificació i programació de l'oferta educativa, a més també de reformes molt més generals. Així per exemple s'han augmentat els serveis portuaris, s'han reformat les instal·lacions portuàries i hem obtingut 10 amarradors més, a més també d'eliminar tot el que eren les embarcacions abandonades l'any 2003, a més també d'adquirir tota una sèrie de material nou, tant per part del port com també per a l'escola. I a més de tot això hem aconseguit que els ingressos econòmics augmentassin durant l'any 2004 respecte de l'any 2003 en un 18,9%. Però el que és més important és que la previsió també per a enguany continua amb aquest augment. Però no només la previsió econòmica, sinó també les inversions i les reformes que hi farem, que estan dotades en el pressupost de l'any 2005 amb més de 300.000 euros. Totes aquestes inversions efectivament van destinades als usuaris d'aquestes instal·lacions.

Però també hi ha una previsió en perspectiva de futur: si tot surt bé i Madrid és triada seu de l'Olimpiada de l'any 2012, Calanova podrà ser subseu de vela, també. Moltes gràcies.

(Remor de veus i petit aldarull)

II. Interpel·lació RGE núm. 2747/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'increment d'imposts.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 2747/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'increment d'imposts. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, el Govern de les Illes Balears es va veure obligat a presentar un pla d'equilibri econòmic i financer de la comunitat autònoma per mor d'un dèficit que presentava el pressupost per a l'any 2005. Jo crec que des del nostre punt de vista hauríem d'analitzar i esbrinar com s'ha arribat a aquesta situació, per què el Govern de les Illes Balears, en aplicació d'una llei que cal recordar que és una llei aprovada per la majoria de l'anterior legislatura estatal, és a dir, per la majoria del Partit Popular, i en aplicació d'aquesta i no per cap responsabilitat relativa a l'actual govern socialista, el Govern s'ha vist obligat a fer això.

Com hem arribat a aquesta situació? Estam parlant d'un dèficit de 385,83 milions d'euros, segons diu el mateix pla d'estabilitat. Nosaltres entenem que aquest dèficit, carreteres a part, perquè el tema de carreteres no està abordat ni en el pla d'equilibri econòmic i financer, i en qualsevol cas constitueix un altre debat que tindrà lloc en aquesta seu a distintes instàncies de distintes partits, i per tant no entraré jo en aquests moments en el debat de carreteres, el deixam de banda, pensam que hi ha una sèrie de decisions per acció o per omissió dels distintes governs del Sr. Matas, no només de l'actual sinó també de passats, que són les que han duit a aquesta situació.

I quines són aquestes situacions? Home, en primer lloc unes decisions de despesa que s'haguessin pogut estalviar o que en qualsevol cas eren objecte d'una molt més gran racionalització. Ja dic, per tenir una idea quantitativa de què estam parlant, que estam parlant de 385 milions d'euros; doncs bé, la decisió d'ubicar el nou hospital de Son Dureta a Son Espases costa, només en termes de pressupost, 140 milions d'euros, és a dir, una quantitat sensiblement semblant a..., que arriba quasi al 40% del total del pla d'estabilitat. És a dir, la decisió de no fer Son Dureta a Son Dureta, 140 milions d'euros. Altres decisions de to menor però que van sumant: un equip ciclista, 18 milions d'euros; la compra de Costa Nord, 5 milions d'euros; una decisió desmesurada com fer una televisió que probablement va molt més enllà de les possibilitats pressupostàries, que estam parlant de 40 milions d'euros només enguany, ampliables - n'estic absolutament segur i el conseller crec que íntimament

també està segur que seran molt més- enguany, l'any que ve i l'altre anys, només sobre pressupost 40 milions d'euros.

O sigui, només amb aquestes decisions de despesa més que discutibles estam parlant de 200 milions d'euros que segur que són més, perquè allò de Son Dureta costarà més i la televisió costarà més. És a dir, entre 200 i posem 300 milions d'euros que ja ens haguéssim pogut estalviar si les decisions que s'haguessin pres haguessin estat unes altres més favorables als interessos econòmics i per tant als interessos dels ciutadans.

Però a més a més n'hi ha unes altres que hem de repassar. Cada vegada que parlam d'aquest tema el conseller Ramis ens ha parlat de la difícil situació heretada, que el problema era que l'anterior govern tenia un munt de factures i un munt de deutes pendents, i s'oblida pietosament d'un dels orígens fonamentals dels problemes que va patir l'anterior govern: ISIQIEMA; ¿ens en recordam, de l'ISIQIEMA?, l'impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient; 25.000 milions de pessetes, 150 milions d'euros que ens va costar, i això és una herència d'una decisió equivocada, equivocadíssima, il·legal, inconstitucional del Sr. Matas de posar en marxa un impost que, a pesar dels dubtes jurídics que aquest impost aixecava a tothom, es va entestar a incloure en el pressupost del darrer any, gastar aquells doblers, i després hem hagut de fer front a això, 150 milions d'euros més. Però no contents amb això, a més anul·len l'ecotaxa, que durant el període del tres anys que dura el Pla d'estabilitat 50 milions d'euros anuals són uns altres 150 milions d'euros.

És a dir, tenim per via de despesa entre 200 i 300 milions d'euros que ens haguéssim pogut estalviar, i per via d'ingressos quasi 300 milions d'euros, 150 milions de l'ISIQIEMA i 150 de l'ecotaxa, que són 300 més; entre 500 i 600 milions d'euros als quals hem de fer front per decisions errades, equivocades, absurdes, sense sentit i contràries als interessos dels ciutadans de les Illes Balears que han pres successivament els distintes governs presidits pel Sr. Jaume Matas. Això és la realitat, aquest és el diagnòstic, aquesta és la raó per la qual, carreteres a part, insistesc, en aquests moments la comunitat autònoma es troba allà on es troba.

I a vegades és veritat que l'hora de passar comptes arriba molt tard, i parlam de coses com l'ISIQIEMA que tenen molts d'anys, etc., etc., però sempre arriba l'hora de passar comptes, i en aquest moment, en el moment de passar comptes, no ens hem d'oblidar de quines són les raons que ens han duit a la situació actual i són aquestes, decisions de despesa absurdes, decisions d'ingressos completament il·lògiques i contràries als interessos. Si no s'haguessin pres aquestes decisions, Sr. Conseller, en aquests moments no importaria que estiguéssim parlant de la necessitat d'apujar impostos; podríem parlar d'abaixar impostos. Si no s'haguessin pres aquestes decisions podríem parlar d'abaixar impostos, però gràcies a vostès, gràcies a aquesta mala gestió reiterada durant anys ens trobam amb la situació amb què ens trobam.

I per fer front a aquesta situació vostès proposen, i el Consell de Política Fiscal i Financera els l'aprova, el Pla d'equilibri econòmic i financer, que és el seu pla, que són les seves propostes, és un pla que vostès fan, que té alternatives, que no és necessari i obligatori que sigui el que vostès

proposen, però que és un pla que nosaltres analitzam com a terriblement pernicios per als interessos dels ciutadans. No analitzaré tots i cadascun dels detalls dels increments impositius perquè no tenc temps, perquè són massa, però sí que m'agradaria fer quatre pinzellades d'aquelles qüestions més importants.

Primer hem d'insistir que aquest és un pla obligatori, d'obligatòria elaboració i d'obligatori compliment, perquè moltes vegades s'ha intentat confondre l'opinió pública dient que no, que això és una proposta, que el Govern només l'aplicarà si es veu impel·lit o obligat a aplicar-lo, però que no és més que una aproximació si el Govern central no ens dona doblers. I això és fals. És obligatori fer aquest pla d'equilibri, és obligatori aplicar-lo i a més a més vostès tendran el Ministeri d'Economia i Hisenda per llei, per la seva llei, el Ministeri d'Economia i Hisenda vigilant el compliment i l'aplicació de tots i cada un dels punts d'aquest pla. Això és el que diu la llei.

Per tant estam en una situació en la qual vostès haguessin pogut triar una altra via però han triat aquesta. En lloc de triar la via d'alternatives, que n'hi havia, han triat la via d'apujar els impostos, la més costosa i la més perniciosa per als ciutadans. És un pla que vostès han aprovat de manera quasi subreptícia, no està aprovat ni per Consell de Govern, per suposat no discutit en aquest parlament, però no aprovat ni per Consell de Govern i que han enviat a Madrid, que s'ha aprovat i que aquí està.

Què preveu aquest pla? Ja ho hem dit moltes vegades però convé fer un repàs. El recàrrec sobre l'impost d'hidrocarburs. Sr. Conseller, volem que vostè ens expliqui aquí com pensen aplicar aquest recàrrec, quines seran les conseqüències d'aquest recàrrec sobre l'estructura productiva per increment del preu dels transports a les Illes Balears; hi haurà excepcions?, quines excepcions i per què aquestes sí i unes altres no? Volem aquestes explicacions perquè necessitam saber quin és l'horitzó que s'obre davant d'una pujada d'imposts sobre hidrocarburs.

De l'impost sobre actes jurídics documentats ja n'hem parlat prou. S'ha apujat; no és veritat que els joves hagin quedat exclosos completament, perquè l'impost sobre actes jurídics documentats quan un compra un pis té dos moments, el moment de la compra del pis i el moment de la formalització de la hipoteca, i quan es formalitza la hipoteca no hi ha el descompte, s'ha apujat un cent per cent l'impost sobre actes jurídics documentats per a tothom, joves inclosos. Per tant estam davant una situació que agreuja un dels problemes que més preocupen la nostra societat.

Però també hi ha un increment injustificat que a mi m'agradaria que el Sr. Conseller ens explicàs de taxes i cànon portuaris. Perquè miri, vostè diu: "No, no, això no té importància, això són els cànon de les terrasses i dels quatre bars que hi ha en els ports". Miri, el pressupost de l'any 2004 preveu 4.800.000 euros per aquest concepte; en realitat se'n varen contreure només 3,600, 3,600 per tots els serveis, i vostès pressuposten que al llarg dels pròxims tres anys recaptaran per aquest concepte 53 milions, de 3,600 a 53. Això, Sr. Conseller, no són les terrasses dels bars, eh?, aquí ens ha d'explicar què és el que hi ha, perquè és un increment absolutament espectacular i al meu judici completament injustificat. Quina

incidència tindrà aquesta apujada sobre el preu de determinats productes?, els productes que poden passar pels ports que gestiona la comunitat autònoma; per exemple el peix i uns altres.

La broma d'impost de successions i donacions -i perdoni que li digui així, però és una broma. Perquè el fet que vostès mantinguin que l'impost de successions i donacions recaptarà 15,4 milions d'euros més que allò que ha vengut recaptant al llarg dels tres pròxims anys, el període d'aplicació del pla, quan vostès també tenen el compromís, i el mantenen, de fer desaparèixer aquest impost, de tendir-lo a tipus zero, bé, el miracle del pa i els peixos queda petit devora això. Agafar un impost, posar-lo a tipus zero i al mateix temps recaptar més per aquest impost és absolutament increïble. Jo li he sentit alguna explicació, diu que la potència recaptadora d'aquest impost és molt superior a allò que pressuposten; jo li he sentit dir això, Sr. Conseller, i crec que ho ha dit en seu parlamentària, i no és veritat, perdoni que li ho digui així però no és veritat. Un parell de xifres: l'any 2003 vostè preveia una recaptació de 51 milions d'euros per aquest impost; en realitat es recaptaren, es generaren drets per 41.800.000 euros però només es cobraren 34 milions d'euros, per tant una recaptació molt per davall d'allò pressupostat. No és veritat que aquest impost tengui una potència superior a allò pressupostat; i l'any 2004 va passar tres quarts del mateix: 52.300.000 euros pressupostats i en realitat només es liquidaren 41 milions i es generaren drets per 49. O sigui, que l'any 2003 entre 9 i 16 milions d'euros per davall d'allò pressupostat, i l'any 2004 entre 3 i 11 milions d'euros per davall d'allò pressupostat. No té aquesta capacitat recaptadora superior a allò pressupostat que vostè dia, iestic parlant de dades seves, de dades de l'avanç de la liquidació del pressupost que vostè ha presentat en aquest parlament els anys 2004 i 2005.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Quetglas, per favor.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sí, ja acab. Si em permet una simple repassada molt ràpida, un altres conceptes sobre els quals també ens agradaria demanar explicacions al conseller. És a dir, com és possible que a més a més d'això a les transmissions entre vius per millora de gestió s'incrementi una recaptació de 27 milions d'euros?, quan vostè sap que això també pot tenir una incidència directa sobre el preu de l'habitatge, perquè això és el 7% que es paga a la compravenda dels habitatges de segona mà. Què pensen fer?, incrementar les bases?, fer que els habitatges que compra la gent resultin més cares perquè s'incrementen les bases?

Volem una explicació sobre com espera això, igual que volem una explicació sobre com espera que, a part de l'increment d'actes jurídics documentats previst per increment de tipus, també per millora de gestió esperen incrementar un 21,5% la seva recaptació. Què pensen fer?, què pensen fer?, incrementar les bases, no hi ha altre remei; hi pot haver una millora de gestió quant a la inspecció, però en qualsevol cas les pujades resulten espectaculars, 21,5%. Volem una explicació.

Com també volem una explicació, Sr. Conseller, en relació al tema del cànon d'aigua, que preveu una pujada del 7%. Expliqui'ns-ho, per favor, expliqui'ns les conseqüències econòmiques sobre el sistema productiu, sobre els consumidors, sobre el preu dels habitatges, sobre el preu dels productes que tindrà l'apujada més grossa de la pressió impositiva que ha conegut no aquesta comunitat autònoma sinó que crec que qualsevol comunitat autònoma de l'Estat espanyol en tota la història.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, vostè feia una pregunta clau al principi de la intervenció molt interessant, diu: com s'ha arribat a aquesta situació? Idò miri, s'ha arribat a aquesta situació, com li hem explicat reiteradament i vostè ho ha dit, perquè hem trobat un dèficit econòmic de 335 milions quan vàrem arribar al Govern.

Algunes d'aquestes despeses realitzades i que no tenien crèdit pressupostari eren despeses que s'han convertit en despesa corrent a la qual s'ha hagut de continuar fent front, com és l'apujada dels sous del personal sanitari en 41 milions d'euros (...). És a dir, que aquí hi ha una explicació clara. I l'altra explicació clara del fet pel qual s'ha arribat a aquesta situació és pel model de finançament, és a dir, model de finançament que va aprovar el govern anterior i que desgraciadament ha funcionat bastant bé a tota Espanya excepte a Balears; per tant la responsabilitat és del Govern de les Illes Balears d'aquell moment, de l'any 2001. És a dir, està claríssim que totes les comunitats autònomes han incrementat el seu finançament des de l'any base, el 99, al 2002, primer any tancat, en percentatges molt superiors a la població i en percentatges bastant alts: Galícia, Andalusia, Astúries, Cantàbria, Extremadura, Aragó, Castella-La Manxa i Castella-Lleó han pujat més per damunt de la mitja del 8%, per damunt dels increments de la població. L'únic cas que ha tingut un decrement via població, és a dir, que ha crescut més la població que el finançament autonòmic, és el de les Illes Balears, que hem tingut un increment de finançació un 2,24% inferior al creixement de la població. És a dir, que ha funcionat correctament pertot menys a Balears i per tant no és que el sistema fos dolent, sinó que la negociació del Govern de les Illes Balears va ser incorrecta.

Aclarits aquests dos punt del perquè s'arribat a aquesta situació, que crec que podem compartir, és a dir, que hem de lluitar per millorar, vostè fa temes inexplicables. Diu que l'hospital de Son Dureta, és a dir, dona un pressupost de 150 o 160 milions d'euros, com està pressupostat, i ho atribueix al dèficit d'enguany quan la partida pressupostària que té Son Dureta enguany és molt petita, perquè evidentment s'anirà pagant al llarg de futur, i enguany tan sols hi ha una partida a nivell d'estudis.

Insisteix en temes com l'equip ciclista o la Costa Nord. Això són temes que representen el 0,05% del pressupost. És a dir, si la problemàtica que li preocupa de la nostra mala gestió és aquest 0,05% ens podem donar per satisfets, evidentment.

Em torna a parlar de l'ecotaxa i diu que hem renunciat a 50 milions d'euros, i jo crec que n'hem guanyat algun més. Ja li he reiterat en determinades ocasions que l'any d'implantació de l'ecotaxa, i per tant també tenim dèficit el 2004 a causa d'aquesta situació, vàrem haver de tornar al Govern central perquè ens ho havia avançat de l'any 2002 61 milions d'euros en concepte d'IVA prevists i que vàrem haver de tornar l'any 2004, i per tant no es produeix aquesta situació, i que l'ecotaxa ha restat, com ha restat impost sobre alcohols, també, que va caure la recaptació en aquest any 2002. És a dir, que no sumàvem sinó que restàvem, en la meua opinió.

Diu que el pla és pernicios per a Balears. Evidentment que ens estariem més no haver d'haver fet un pla d'equilibri econòmic financer, no hi ha cap dubte, però la situació que hem trobat és la que hem trobat i els ciutadans de les Illes Balears no han de respondre d'una situació de tremenda injustícia per una mala negociació del govern autonòmic del seu moment, que fa que Extremadura tenguí 567 euros més per habitant que Balears, o nosaltres fins i tot 200 euros menys per habitant que Catalunya, que ja està mal finançada en terme per càpita. Per tant podríem entrar en aquests temes, de quina part és culpa o no és culpa, però aquesta és la realitat que tenim, i així com en altres economies es lluita conjuntament per millorar aquesta situació, aquí vostès fan bandera del contrari.

El tema de l'impost d'hidrocarburs. L'impost d'hidrocarburs jo crec que, estic convençut que a la conferència de presidents arribarem a un acord i que si la millora del finançament autonòmic és al voltant dels 250 milions d'euros no hi haurà cap necessitat de posar-lo. Per tant, si..., el dia que el posem ja veurem com l'aplicam si es donàs el cas, però jo confii que no arribem a aquest cas i que aquesta millora de finançament autonòmic dintre dels pressupostos generals de l'Estat que s'han de presentar per al proper any ens millori la finançació en aquests termes molt semblants al fons de suficiència i que faria innecessària la implantació d'aquest impost.

Del tema de cànon portuari demana explicacions. Bé, vostè sap que hi ha moltes concessions que estan..., bé, moltes no, quatre o cinc concessions que estan caducades en aquest moment, com és el port de vela d'Andratx, Sant Antoni, em pareix, Portals Vells, Palmanova i qualcun més. Idò en entrar en vigor la nova llei tan sols l'actualització d'aquests cànon produeix aquests 15 milions d'euros, és a dir, per la primera via. Si a més hi ha altres ports esportius que al llarg de l'any que ve o dels següents anys s'acullen a la nova llei que està en tramitació en aquest moment al Parlament es donaran els increments per l'actualització de cànon i en cap cas per via de mercaderies, que l'únic tema de mercaderies que es parla d'apujar és precisament el de ports de l'Estat amb la llei que vostès estan tramitant.

L'impost de successions li hem dit clarament que evidentment el Pla d'equilibri econòmic financer havia de dur la realitat d'aquest moment i l'anirem modificant en els

següents pressupostos, i les recaptacions sí que funcionen correctament en el seu conjunt. Cada any em diuen que feim una previsió d'ingressos molt optimista, per damunt, i cada any s'equivoquen i la previsió d'ingressos que feim és totalment realista i superam després les recaptacions en el seu conjunt. És a dir, que no es preocupi que està totalment previst. A la baixada que farem l'any que ve de l'impost de successions ja corregirem aquest tema, i com que hi ha altres impostos que gràcies a una major activitat econòmica funcionen correctament es podrà compensar.

En definitiva, no hi ha cap intenció de fer l'increment de les bases, i podem demostrar que la política fiscal del Govern és una política fiscal neutra, i això es demostra perfectament i ho demostrarem al llarg del debat d'avui. Aquest govern fa i farà una política fiscal neutra mentre no millori substancialment el finançament, que aleshores podríem baixar els impostos. Els eixos de la política fiscal del Govern han estat una política de reducció fiscal en temes d'habitatges per a joves; vostè ho ha citat: hem bonificat l'impost de transmissions patrimonials per a joves i famílies nombroses amb una baixada del 57%, del 7 al 3%; la reducció de gravamen per a habitatges de VPO del 3 a l'1%; i el tema del 0,5 en segons quins casos l'hem mantengut, és a dir, no en el cas d'hipoteques però sí si va subjecte a IVA també per a joves, és a dir, en aquest tema clau.

Una política fiscal també, un segon punt de la política fiscal a favor de la família, amb una reducció de les bonificacions del grup 1 amb el 99% de pares a fills menors d'edat, i una bonificació important en el grup 2, de pares a fills, que hem pujat l'exempció fins a 25.000 euros, i distintes bonificacions en aquest respecte. I la realitat és que ens estan caient el primer trimestre les xifres de l'impost de successions, donen una baixada, la qual cosa significa que aquesta baixada aplicada s'està reflectint tal com estava previst a la recaptació. És a dir, que està funcionant de forma correcta i els ciutadans de Balears estan pagant menys per aquest tema.

I (...) de la política fiscal neutra, és a dir, també de baixada per compensar la pujada d'actes jurídics documentats, és la millora de la reducció estatal per l'adquisició entre vius de béns afectats amb activitat econòmica, és a dir, que abans havien de tenir el seu negoci durant 10 anys i ara basta que el tinguin 5 anys, i l'edat per transmetre les empreses familiars, que era de 65 anys, per facilitar el relleu generacional es va passar als 60 anys.

També alguns temes, en el tema de l'exempció dels pous de reguiu, de pous agrícoles, al cànon de sanejament, és a dir, en aquest sentit.

Al final aquest conjunt de mesures donen un 51, i amb altres més petites 55 milions d'euros, que és el que es correspon a la pujada d'actes jurídics documentats i compensa aquesta política fiscal neutra. És a dir, que aquí hem usat la política fiscal com una arma de política econòmica totalment lícita, perquè cada govern ha d'afavorir el que consideri convenient.

Però anem ara a detallar quina va ser la seva política, ja que tant els preocupa aquest tema. En els quatre anys del pacte de progrés, és a dir, quan vostè parla de pujada d'impostos

nosaltres no hem pujat, és a dir, tenim aquesta política fiscal neutra, varen pujar les transmissions patrimonials del 6 al 7% sense cap tipus d'excepcions, van recaptar 28 milions d'euros més per aquest aspecte, una pujada del 16,7%. En el tema del joc i a l'impost sobre el premi del bingo varen pujar del 10 al 20%; també varen pujar del 20 al 21% l'impost dels jocs sobre el bingo, és a dir, un increment del 5% per una banda, i del cent per cent a l'altra, i quin resultat va ser amb la seva política, que es pensen que sempre pujant impostos, com feien amb l'ecotaxa, es recapta més?, idè una equivocació un altre pic, és a dir, tenien 15 bingos i en varen tancar 6; queden 9 bingos, es recapta el mateix apujant els tipus. És a dir, que la seva política fiscal, que sempre és la mateixa, és d'apujar impostos però al final d'això es recaptin els mateixos doblers, en aquest cas, si comptam els efectes de la tendència de pujada perquè es varen tancar 6 bingos a causa de la seva política de pujada d'impostos, i per tant es va destruir ocupació amb totes les connotacions socials que això significa.

També varen pujar la taxa de joc que grava les màquines tipus B i C, pujades importants, pujades del 8% en aquest aspecte. Varen crear l'ecotaxa, és a dir, que un any havia de recaptar 23 milions i el següent 41 milions; estam en procés de tancament d'aquest tema però va restar ingressos, al final, a la comunitat autònoma, ingressos que hem hagut de tornar l'any 2004 amb la liquidació definitiva de l'IVA de l'any 2002. En definitiva, és a dir, després varen fer les pujades.

Vostè diu que farem pujades de set valors; idè nosaltres no farem cap pujada, vostès sí que la varen fer i per via encoberta varen incrementar els valors de referència tan a l'impost de transmissions com a l'impost de successions, que varen passar de l'1,8 i l'45 al 2,15, aproximadament, i això ho varen fer per una ordre, per una instrucció del secretari general sense passar per aquest parlament, sense cap tipus de discussió. Per tant, és a dir, el conjunt vostès sí que varen fer pujades perquè (...) baixades i el conjunt de les nostres mesures és una política fiscal neutra i continuarà essent en aquesta via.

És a dir, que millorarem la gestió és evident, és la nostra obligació continuar millorant la gestió via una part d'inspecció i via que tots els contribuents vagin pagant, i aquestes vies estan perfectament establertes en el pla d'inspecció i s'anirà complint en els seus processos. I no es preocupi: el Pla de sanejament, és a dir, Madrid fa el seguiment oportú, la relació continua essent cordial, la informació que ens sol·licitin l'anirem donant, però el gran problema de la comunitat autònoma és el model de finançament, i aquesta és la batalla que hauríem de lluitar junts i que lluitam d'una forma separada, però aquí és on tenim la vertadera solució, perquè la vertadera solució no està en un impost de benzines que ens pot reportar 3 milions d'euros de mitja, en absolut; està en la diferència de finançació per càpita que tenim respecte a comunitats com Extremadura, que és un 40% menor, i aquí és on hem de lluitar, i ho parlàvem ahir vespre en un debat en el Canal 33, i (...) altres comunitats autònomes, algunes de signe polític del Partit Socialista, com Catalunya, que tenim moltes coincidències, no totes però moltes coincidències, perquè els increments de població que ha tengut Balears són importantíssims i aquests increments de població no han duit increment de la finançació autonòmica, i per tant tenim (...) aquesta postura que tenim en aquest moment, però jo crec que d'una banda, amb la millora

de finançament sanitari a la conferència de presidents, i per l'altra banda amb el nou model que ha obert de finançament de les comunitats autònomes, arribarem a trobar la solució perquè els ciutadans de les Illes Balears tinguin el mateix finançament per càpita que la mitjana espanyola de les altres comunitats autònomes, i no la situació perversa que tenim en aquest moment, que estam un 16% per davall de la mitja i un 40% per davall d'Extremadura i un 60% per davall de les comunitats forals.

Com que el ministre Sevilla ha dit que totes les comunitat autònomes, en un període llarg, però hem d'aspirar...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

...hem d'aspirar a arribar a aquest terme de la finançació per càpita de les comunitats forals, és a dir, tenim recorregut suficient perquè en aquest cas tendríem una finançació més de 1.000 milions d'euros superior a l'actual sistema de finançament i es resoldrien els problemes.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per fixar la posició, pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc hem de dir, des del nostre grup, que en aquesta interpel·lació és evident que creim que el model de finançament no només ha de ser millorable, sinó que ha de ser un debat molt ample i no només ha de ser necessari i és urgent, però nosaltres ens centrarem en el que entenem que és aquesta interpel·lació, i tal com ha dit el portaveu del Partit Socialista que l'ha presentada, en una sèrie d'aspectes que creim fonamentals.

En primer lloc allò cert és que el Govern s'ha endeutat. És un fet molt clar; s'ha endeutat a més sense poder-ho fer i posant en perill els pressupostos d'aquesta comunitat i els doblers públics dels ciutadans de les Illes, perquè no hem d'oblidar que estam parlant sempre de doblers públics. Per una part s'ha endeutat, i a mi m'agradaria que..., això no ho hem acabat d'aclarir, primer perquè pareix que s'intenta dir que era necessari per causa d'una qüestió anterior, per una política anterior. Jo li he de dir que els 16 anys del Partit Popular - precisament ja s'han dit algunes coses com l'ISIQIEMA i altres- varen crear una situació francament difícil a nivell financer o a nivell econòmic del que són els pressupostos d'aquesta comunitat, i pareix ser que de tot això se n'han oblidat. Per altra banda, les transferències d'educació i de sanitat fetes sempre des de la imposició, i a més ja veim la manera de funcionar del Partit Popular, que quan són dels meus

els don doblers i quan no ho són no, idè en aquest sentit jo crec que aquí hi ha hagut una utilització absolutament, diríem, molt poc ètica i seriosa sobre el que ha estat el tema de les transferències que pertocaven a aquesta comunitat.

Per tant l'endeutament l'ha fet aquest govern perquè ha volgut, i l'ha fet a més perquè volia dur endavant tota una sèrie d'actuacions que a mi sí m'agradaria tornar a dir, tot i que ja s'han dit anteriorment.

En primer lloc s'ha posat en perill, com dic, el pressupost d'aquesta comunitat autònoma perquè es volen dur endavant, sobretot a través de l'endeutament, obres i obres. Jo vull recordar que a més de les carreteres, tot i que l'interpel·lant no hi ha volgut entrar, les obsessions del Partit Popular del Govern són dues: obres i obres i, dues, publicitat, i en aquest sentit podem veure que en aquest moment a través d'aquests pressupostos s'ha fet un malbaratament de doblers públics amb decisions que al nostre entendre són irresponsables. Ja s'ha dit: l'Hospital de Son Espases, molt més car; l'equip ciclista, absolutament un tema de publicitat; Costa Nord, el mateix; IB3, una televisió a la mesura del Govern i del Partit Popular; el parc de les Estacions, tornar a fer un parc de les Estacions amb el que ja va costar fa menys d'un any, desviació de deute a través d'empreses públiques i tot un seguit de qüestions que ha fet que evidentment l'endeutament fos elevat, però que ho fos perquè el govern del Partit Popular ha decidit fer aquestes actuacions i, per tant, ha decidit l'endeutament, com dic, amb decisions irresponsables i que ha posat en perill els doblers públics, perquè són qüestions que així com veim que fan un nou hospital que costarà 140 milions d'euros més, resulta que educació i sanitat, o fins i tot els serveis socials, veim que tenen bastant a desitjar.

Per tant aquest endeutament, com deim, nosaltres creim que és absolutament no només irresponsable sinó per fer actuacions que al nostre entendre són innecessàries, i en aquest sentit creim que ens ha de donar explicacions el Govern.

En segon lloc aquest endeutament ja se li ha dit per part del ministeri que s'havia de fer un pla d'equilibri pressupostari. Ens han presentat un pla de sanejament per fer front a tot això, que sobretot repercuteix en elements bàsics pel que és la vida dels ciutadans. Una primera repercussió importantíssima és que afavoreix l'augment del preu de l'habitatge amb la política fiscal del Govern, i per molt que ho vulgui amagar el conseller, o el Govern en general, ho sap perfectament, tal com ja ha dit el Sr. Quetglas, que a través dels actes jurídics documentats -ja s'ha dit en altres ocasions aquí-, l'impost de successions i donacions, i per una altra sèrie d'impostos, fa que realment qui pateixi les conseqüències és el ciutadà, amb un augment del preu de l'habitatge a través d'aquesta política fiscal, quan el tema de l'habitatge és un tema clau en aquesta comunitat autònoma perquè ja és de per si molt car, i això el que fa és encarir-lo, mentre les polítiques d'habitatge social gairebé no existeixen.

Per altra banda per, a més, contaminar més. Curiosament s'està parlant d'augmentar, que s'augmentarà, l'impost de la benzina, que nosaltres en aquest tema fins i tot podríem en certa manera tenir un debat profund sobre aquesta qüestió perquè no entenem que no està malament inicialment, però precisament el

que es fa és per contaminar més, per fer moltes més obres de gran impacte, perquè hi hagi cada vegada més cotxes, més avions, etc. Per tant ens estam situant, amb aquesta pressió fiscal al ciutadà, també una pressió fiscal sobre el medi ambient i el nostre territori que entenem que és absolutament insostenible des del punt de vista ecològic i econòmic.

Per tant nosaltres entenem que aquest endeutament i aquest pla de sanejament que ha presentat el Govern és un tema molt preocupant, perquè posa en perill, a més per a molts d'anys, per a més de 25, jo vull recordar que si n'anam al tema de carreteres hi ha un endeutament a través de peatges a l'ombra i a través d'altres qüestions que el finançament o els pressupostos d'aquesta comunitat estan hipotecats per més de 25 a 30 anys, i en aquest sentit considerem que és d'una irresponsabilitat enorme el que s'està fent.

I sobretot el que ens pareix, i ja per acabar, és absolutament increïble la capacitat que té el Partit Popular de dir ara A i ara B, és a dir, jo record la Sra. Cabrer quan era diputada, que va dir que s'endeutava el pacte i va fer d'això un tema de primera magnitud. Ara resulta que s'endeuta el govern del Partit Popular i no passa res. Jo crec que el Partit Popular s'ho hauria de fer mirar, perquè l'únic que fa és enganar els ciutadans: quan li va bé diu una cosa i quan no li va bé en diu una altra, i a nosaltres ens pareix que això, no només en política sinó en democràcia, no només dona un mal exemple sinó que és realment ridiculitzar la democràcia per la qual nosaltres creim, hem lluitant i continuarem lluitant.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo crec que, Sr. Quetglas, ens hem de demanar per què en dos anys hem passat d'un eslògan electoral que deia "*Más seguridad y menos impuestos*", a la presentació d'un pla d'estabilitat que preveu incrementar un 25% els ingressos tributaris d'aquí a l'any 2008, i amb un increment de la pressió fiscal que l'any 2003 era de 2.041 euros per habitant i l'any 2004 ja és de 2.125 euros per habitant. Això amb les dades que ens ha presentat el Govern en aquest pla d'estabilitat. És a dir, que del 2003 al 2004 cada un dels 960.000 habitants de les Illes Balears pagam 84 euros més, això són 13.978 pessetes per cada un dels habitants, i havien de baixar els impostos.

Per què, idò, hem arribat a aquesta situació? De l'anàlisi de la distinta documentació que hem pogut analitzar, pressuposts, liquidacions pressupostàries, deduïm que el deute de les conselleries en aquests dos anys puja a més de 372 milions d'euros. El deute de les empreses i societats públiques puja a més de 546 milions d'euros. El dèficit que se va generar el 2004, que per primera vegada hi va haver un romanent negatiu, varen ser 304 milions d'euros. I els expedients plurianuals, és a dir, despesa gastada dins el 2004, però que s'haurà de pagar fins a l'any 2034, puja a més de 692 milions d'euros. És a dir,

que dèficit + deute + plurianuals, significa que entre el 2004 i el 2005, sense comptar el dèficit del 2005 ja s'han, perdonin l'expressió, "cepillat" 1.915 milions d'euros, 318.000 milions de pessetes, a més del pressupost del 2004. És a dir, el pressupost d'un any l'han doblat i l'han anat diferint en deute i en despeses plurianuals. Bé, si això és una gestió econòmica que està d'acord amb els ideals liberals, conservadors que ha predicat el Partit Popular..., està molt lluny de l'ortodòxia econòmica que tota la vida ha predicat el Partit Popular.

Bé i d'on sortiran els doblers? Els doblers sortiran de l'increment dels carburants, que ja els va pujar el Govern del Sr. Aznar i ja l'estam pagant, des de l'any 2002 ja pagam 2,40 pessetes per litre gràcies a la decisió política de finançar la sanitat i curiosament el Govern de l'Estat se va quedar les 2,40 pessetes per litre i va transferir la sanitat. A més a més, ara afegirem en el banyat perquè el Govern de les Illes Balears haurà de recórrer a aquest increment d'imposts. Actes jurídics documentats, taxes i cànon portuaris, etcètera. I dins una de les receptes per equilibrar aquesta economia tornam trobar més despeses plurianuals. És a dir, ens trobam amb una fuga cap endavant que és una vertadera bogeria, les receptes per equilibrar aquests pressuposts, després en parlaré uns segons si tenc temps, no estan desequilibrats pel pacte de progrés, el pacte de progrés va ser *pecata minuta* i condicionat, com ha dit el Sr. Quetglas, per una sentència del Constitucional sobre una decisió presa pel Sr. Matas. Realment equilibrar aquest forat de 1.915 milions d'euros significa haver de fer moltes de cucaveles i una d'aquestes cucaveles és diferir més els pressuposts de cara al futur.

Deia el conseller: "és que això és una herència d'una mala gestió econòmica del pacte i un nou sistema de finançament mal negociat pel pacte". Bé, l'herència jo al conseller he parlat dels 25.000 milions de pessetes que va haver de tornar el Govern per una sentència del Tribunal Constitucional, però jo aquí al conseller d'Hisenda li vaig sentir dir que s'havia trobat amb un 8.000 milions de pessetes de majors ingressos que l'antic conseller, Sr. Mesquida, no havia pressupostat. I ell va dir i per què no ho va pressupostar? Ah! No ho sé, però jo m'he trobat els ingressos. Per tant, 8.000 milions de pessetes que no en feia comptes i que va poder gastar dins el 2003. Ja n'hauríem pogut trobar nosaltres d'herències d'aquestes quan vàrem governar, 8.000 milions de pessetes, fixa't, ens haguéssim pegat tocs pels morros si les haguéssim tengut.

"Mala negociació del pacte". A veure, i qui hi havia a les dues parts? El Govern de les Illes Balears i a Madrid hi havia un ministre assegut dins el Consells de Ministres. Vol dir que si una part va negociar malament és que l'altra tenia més capacitat de donar? Vol dir que ens varen enganyar en poques paraules? Que el Govern de Madrid tenia més recursos i si haguéssim estat més hàbils..., però i qui podia sospitar que el Govern de Madrid amb un ministre mallorquí assegut dins el Consell de Ministres ens enganyaria? Qui s'hagués pensat això? Ens pensàvem que allò era el màxim que podíem obtenir. Idò no i ara resulta que vàrem fer una mala negociació i des de Madrid, perdó Sr. President, ens vàrem fotre perquè n'hi havia més. Ah! Això sí, ara tots hem d'ajuntar esforços per tenir un bon sistema de finançament, sí, per la nostra part ajuntarem esforços, ara, abans, suara i quan sigui. Però aquí no hi va

haver lleialtat en el moment que va tocar. I ara han de prendre la medicina d'una malaltia que ells varen crear.

En definitiva, Sr. President, ja acab, ens trobam amb un Govern que té una gastera frenètica, de bogeria, que si servís per reequilibrar socialment, per redistribuir la riquesa, els impostos no són negatius, és l'única manera de redistribuir la riquesa dins una economia de mercat. Però per què se gasten aquests impostos vells i nous? Per a una despesa supèrflua, excessiva, negativa, que fomenta l'especulació, que provoca transformacions territorials i per això no fa falta..., no s'haurien d'augmentar els impostos.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Misericòrdia Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé evidentment nosaltres des del Partit Popular, Sr. Conseller, li manifestarem el nostre suport i evidentment dir-li que no hi ha més sord que el que no vol escoltar i això és el que passa a l'oposició. Manifestar-li que efectivament, el temps ens està donant la raó de què l'economia en el Partit Socialista no és precisament el seu fort i perquè una i una altra vegada dir-los i tornar repetir el que ja tenim en els papers, que des de què governa el Partit Popular s'ha baixat els impostos, s'han baixat dos cops, el de successions, s'ha baixat l'impost de transmissions patrimonials del 7 al 3% en els joves i famílies nombroses i que ha significat una baixada d'un 57%.

I el pacte ja sabem el que va fer, va incrementar els impostos i entre d'altres l'impost de transmissions patrimonials, el varen incrementar un 17%. I varen pujar les valoracions patrimonials respecte l'impost de successions que va ser un 43% més. I no parlem una altra vegada de l'ecotaxa, perquè l'ecotaxa va representar una pèrdua de 61 milions d'euros i va representar així mateix, com vostè ja ha mencionat, pèrdues de llocs de treball i va provocar un problema molt greu respecte el turisme a la nostra comunitat.

Bé, aquí el que veim és que de tot el que es desprèn ara és que és lògica la postura socialista. La única meta aquí dels socialistes de Balears és donar suport a la política de Madrid, és intentar confondre els ciutadans de les nostres illes. Bé, l'oposició què pensa? Com que serà el Govern central qui ens obligarà a fer un suposat increment d'imposts per això ja preparen el terreny, ja han començat a posar el paraigües. O sigui, per una banda un dia tenim preguntes, avui tenim aquesta interpel·lació, dintre d'uns dies tindrem la moció derivada d'aquesta interpel·lació, tot això estratègia pura i dura de la política socialista. Ens parlen constantment d'incrementar la pressió fiscal, ens parlen d'incrementar impostos, només obeeixen a què els ciutadans de Balears oblidin que el principal responsable d'aquesta situació és el Govern del Sr. Zapatero, bé per incomplir les seves obligacions, ja sigui en tema de finançament, ja sigui en temes de sanitat i educació, com vostè ha dit, bé per negar-se a respectar els seus compromisos

econòmics anteriors, signats a l'anterior legislatura, com el tema de carreteres. I ja el més insostenible de tot és l'acusació d'incrementar la pressió fiscal ara, quan és el propi ministre Sr. Solbes el que obligarà el Govern d'aquestes illes a acceptar una pujada de l'impost de carburants.

És evident que, ho ha repetit el conseller, no s'aplicarà la pujada, efectivament, figura en el pla de sanejament, però no s'aplicarà la pujada si el Sr. Zapatero a l'actual sistema de finançament té en compte la repercussió a l'increment de població durant aquests 3 darrers anys, que a Balears ha tingut una incidència molt notable. La manipulació a la que estam acostumats des del Partit Socialista arriba a dir que s'incrementaran les taxes portuàries, ho ha dit aquí, bé, ha dit que s'incrementarien les taxes portuàries de mercaderies i passatgers. L'únic que es revisarà és l'alça al cànon d'algunes concessions esportives, allà on se puguen les mercaderies precisament és... i les puja el Govern central, als ports de l'Estat, Palma, Maó, Alcúdia, Eivissa i Formentera. Resulta que aquest increment ens ve directament de Madrid i aquí ni piulen. Bé, això és defensar els interessos de Balears. Però bé, crec que hem de començar a posar-nos tranquils, perquè se suposa que el Sr. Zapatero ha dit que ara es negociarà un nou sistema de finançament per a la sanitat l'any 2006, ja ho veurem, perquè com que no són de fiar, a les 4 ens diuen una cosa i a 3 quarts de 5 ens diuen tot el contrari. Ja veurem què passarà.

Bé, tornar dir que aquí estam molt preocupats per un suposat increment de 2 cèntims en hidrocarburs, ningú va dir res quan el Govern central va pujar la benzina, el Govern central té un tram molt important sobre el preu de les benzines, l'increment de les benzines va ser al voltant d'un 22 i un 8%, depenent de les classes de benzina i el Govern central no va baixar ni un cèntim del percentatge que tenia per damunt. I aquí els socialistes de Balears no piulen. Els socialistes de Balears tenim que la darrera que ens han fet, "*Antich rechaza en el Congreso una propuesta para subir la aportación del Estado en los principales municipios de Baleares*". Un altre favor que ens ha fet a les illes els socialistes, defensors a ultrança i que aquí estam discutint l'increment d'imposts. El Govern de les Illes Balears no vol pujar els impostos. El Govern de les Illes Balears no pujarà els impostos, altra cosa és que Madrid, els socialistes de Madrid (...) i així ens ho digui el Sr. Solbes.

En definitiva Sr. Conseller i per acabar, li repetesco que compta amb el suport del grup parlamentari. Tornar dir que l'economia no és precisament el fort dels socialistes. I evidentment els he de dir que és incongruent que ens venguin aquí i ens critiquin, insisteixin i ens envesteixin sobre un possible, un suposat increment d'increment, quan resulta que a qui haurien d'investir, efectivament, seria al Govern del Sr. Zapatero i no aquí. Ens trobaran al seu costat perquè al cap i a la fi els ciutadans el que agraeixen i el que valoren és que tinguem unes millores en infraestructures, que tinguem uns millors serveis educatius i una millora dels serveis sanitaris. I això és el que està fent aquest Govern. Si els ciutadans veuen això, tot això ho tendrem, encara que li sàpiga greu a l'oposició, encara que els sàpiga greu als socialistes de Balears i encara que podem comptar amb l'ajuda o no de Madrid.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ja tenim la resposta, ja la tenim, qui és el gran responsable de què en el procés de negociació del finançament no tenguéssim doblers? Qui és el gran responsable de què l'homologació del personal sanitari que venia basada amb l'homologació que havia fet el Govern del Partit Popular i va obligar a posar molts de doblers, la qual cosa el Partit Popular hi estava d'acord i vàrem haver de pagar? Qui és el responsable del dèficit de la comunitat autònoma? Qui és el responsable dels fons de suficiència? Ja ho sabem, el Sr. Rodríguez Zapatero, clar, aquest és el responsable de totes aquestes històries i el que jo no sabia era que tenia aquesta capacitat d'inspirar al Sr. Aznar quan estava ordint aquesta trama de finançament tan negatiu per a les nostres illes. Però pel que es veu tenia una capacitat absolutament impressionant que jo desconeixia.

Parlant seriosament. Miri, vostè ha defugit absolutament del debat, nosaltres hem duit aquí un debat per parlar de política fiscal futura, no del passat, futura, perquè el Pla d'equilibri econòmic i financer parla de què passarà quant a política fiscal en els pròxims 3 anys. I en això vostè no hi ha volgut entrar, ni dir ni una sola paraula, perquè sap que està agafat, perquè aquest pla és absolutament impresentable i nefast per als interessos dels ciutadans. I l'únic que se li acut és dir "no l'aplicarem", com que no l'aplicarem? La llei l'obliga a aplicar-lo, la llei obliga el Ministeri d'Economia i Hisenda a vigilar que vostè l'apliqui i obligarà que s'apliqui el seu pla i el seu pla és de pujada d'imposts, de la pujada d'imposts més brutal que ha conegut mai aquesta comunitat autònoma. Això és el seu pla. I no emporta que vengui aquí a dir "no, quan tinguem més finançament no l'haurem d'aplicar", si vostès tenen més finançament serà per fer coses i per cobrir els dèficits financers que hi hagi, de sanitat, d'educació, noves transferències, o millora de serveis. Serà per a això el nou finançament, no per cobrir el seu dèficit ocasionat per les seves males decisions econòmiques, per a això no n'hi haurà de finançament, hi haurà finançament per a allò que realment n'hi ha d'haver. Per tant, no ens enganyi i ens parli de com pensa dur a terme el Pla econòmic-financer, que era l'objecte d'aquesta interpell·lació.

En una cosa hi estic d'acord, el fons de suficiència és negatiu per a les Illes Balears, el fons de suficiència del Sr. Aznar, el fons de suficiència del finançament del Partit Popular. Que quedi clar, perquè ara sembla que el fons de suficiència és un invent dels socialistes. Escoti és seu, la responsabilitat és seva i no ens vengui a dir "és que vostès no varen saber negociar", per favor! És a dir, vostè sap que és la imposició d'aquella negociació amb la famosa frase "*fuera del sistema hace mucho frío*" i saber que si no s'acceptava el nou sistema de finançament autonòmic s'aplicava l'anterior, que encara era pitjor. Per tant, vengui a donar responsabilitats perquè l'únic i exclusiu responsable és el Govern del seu admirat President de la FAES. Aquest és el vertader responsable.

Entrant en algun detall, concessió de ports. Miri, el que convendria és que el Govern se posés d'acord i si vostè creu

que efectivament les concessions dels ports de les Illes Balears no tenen uns cànons suficients i que s'han d'estimular i han de pujar, va sobre la seva companya de Govern la Sra. Cabrer, sobre la Llei de Ports que ha presentat en aquest Parlament. Perquè mirin, el mecanisme arbitrat que garanteix el dret de tempteig al titular de la concessió no és la manera d'obtenir majors recursos per concessió, perquè desestimula la competència, qui preparà una plica per anar a un port que sap que el titular actual, que ha fet una oferta d'un 1 euro, la se'n durà igualant l'oferta més gran. Qui ho farà? Això estimula la competència? Això estimula l'increment d'ingressos? No senyor, al contrari, com diuen a les tavernes típiques de Madrid quan deixen la propina "*dinero que regalan*". *Dinero que regalan* vostès als titulars de les concessions i això és així. Per tant, no mantengui unes expectatives tan altes sobre l'increment de recaptació en matèria de concessions i sinó retirin la Llei de Ports que encara hi són a temps.

Successions i donacions. Vostè ens fa aquí un repàs i ens diu "els ciutadans estan molt contents perquè paguen menys". Aquest no és el tema, el que és impossible Sr. Conseller és que els ciutadans paguin menys i el Govern de la comunitat autònoma recapti més, que és el que vostè ens diu, quan ens enganya, quan diu que els ciutadans paguen menys, o quan diu que el Govern recaptarà més? Insisteix una vegada més en dir que la potència de l'impost de successions està per damunt i no és veritat. Vostè aquí amb el seu discurs confús i rar que ens està dient, ha deixat anar això, no, no a l'impost de successions sempre la recaptació va per damunt del pressupostat i no és veritat. Els seus números de liquidació dels pressuposts assenyalen que va entre 9 i 16 milions d'euros per davall. Són els seus números no m'ho invent jo. Són els números que vostè presenta a la liquidació. I com pot sortir aquí a dir que recaptam més del previst, si recapten sempre per davall? A més ara tendirà a zero i encara recaptarem més. Els ciutadans estaran contents perquè no pagaran, però nosaltres estarem contents perquè cobrarem. Escolti no estam a un parvulari que se'ns pot enganyar d'aquesta manera, tenim alguna neurona connectada per adonar-nos que això és una presa de pèl. I és el que és exactament.

I continuem amb el tema del passat i bé, sembla que el pecat més gros que va cometre el pacte de progrés en matèria de política fiscal va ser promoure el tancament de 5 bingos. Això és el pecat més gros que vàrem cometre en matèria de política fiscal i ens va minvar els ingressos pressupostaris. Bé, no és un càrrega que ens ompli de dolor i ens esqueixem les vestidures.

Per acabar Sr. Conseller, vostè diu que el gran problema, per resumir la seva postura, és el finançament, el finançament autonòmic d'aquesta comunitat. I és veritat que el finançament és un problema, però no és el gran problema. El gran, gran problema és la nefasta gestió econòmica del Govern del Partit Popular, aquest és el gran problema.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Hem parlat del tema d'imposts, però també s'ha parlat molt de l'endeutament. Recordar-los que l'augment de l'endeutament de la comunitat autònoma que nosaltres preveim en tot el Pla d'equilibri econòmic i financer durà un increment a nivell de comunitat autònoma del 128% de deute viva en aquests 4 anys, quan en el Govern anterior se va incrementar en un 179%. Per tant, en xifres absolutes és molt més perquè tenim la competència de sanitat que ha generat tota aquesta gran problemàtica. Vostè també me cita el tema d'ISIQIEMA i com ho vàrem solucionar amb endeutament.

En definitiva estam tractant tots aquests temes, però bàsicament el tema de l'impost de successions. L'impost de successions, tornar-li a aclarir que les previsions que feim són sense les reduccions previstes perquè el Govern central no va voler admetre les reduccions previstes. I evidentment se corregerà cada any el Pla d'equilibri econòmic financer en els pressuposts, amb la reducció que aprofitem cada any per anar eliminant aquest impost. Per tant, no hi ha doble joc en aquest aspecte, figura amb les dades d'avui i canviarà en el futur.

Però en definitiva sempre estam amb el mateix tema, quina és la política del Partit Socialista? És a dir, vostès creuen que hi ha d'haver una pujada d'imposts, diu clarament, ho han publicat vostès clarament: "*documento elaborado por un grupo de trabajo del PSOE en el Gobierno. Los expertos socialistas han elaborado este documento y reconocen que el Gobierno no ve otra salida que una subida de impuestos y una reducción del gasto, principalmente el farmacéutico. Los expertos del PSOE prefieren obviar de momento el catálogo de posibles tipos impositivos, pero apuntan al incremento del IVA y a la creación de un fondo de población destinado a paliar los efectos de los incrementos de los ciudadanos*". Com que vostès en aquest estudi, que no sabem qui ho ha finançat, però fet conjuntament pel Partit Socialista i el Govern, ja anuncien increments d'imposts, s'avancen i ho volen atribuir al Govern autonòmic. Bé, això no serà així i no ho veurem així. És a dir, que s'ha produït un increment de l'endeutament, és cert, que estam treballant per solucionar els futurs problemes d'infraestructures i compromentent en despesa plurianual, totalment cert. Però la càrrega impositiva a Balears no l'hem pujada, això també és cert i és la gran avantatge que té l'economia, que de vegades se poden demostrar les coses.

Vegem quina és la realitat avui d'aquest tema, damunt els impostos que gestiona que la comunitat autònoma, no damunt els impostos allà on no pintam res i que només compartim la recaptació, però no tenim influència en ells. Els impostos cedits, o els impostos propis, els impostos de transmissions patrimonials, AJD, actes jurídics documentats, impostos de successions, cànon, etcètera, taxes de joc. Quin era l'esforç fiscal que feien els ciutadans de Balears l'any 1999? 377,11 euros per habitant, la població en aquell moment era de 821.000 habitants, un esforç fiscal per habitant de 377,11 euros per habitant. Quin és l'esforç fiscal que fan l'any 2003 els habitants de Balears? 517,80 euros per habitant. És a dir, en aquest període de 4 anys, dels impostos cedits en aquesta comunitat autònoma, hi ha un increment d'un 37,3% quan governava el pacte. I això no és bo

ni dolent, és com l'endeutament, no és bo ni dolent, depèn de com s'empri, però s'ha incrementat. És a dir, l'increment brutal que vostè cita que farà el Govern del Partit Popular és totalment fals perquè ja no duim aquesta via.

Quin és l'esforç fiscal que fan els habitants d'aquesta comunitat amb impostos cedits o impostos propis l'any 2005, segons els pressuposts? Un esforç fiscal per habitant de 512 euros per habitant, una baixada d'un 1% respecte fa de 2 anys, que tal vegada la recaptació pujarà un poc i serà similar, aquesta baixada de l'1% no serà real. I això és l'única realitat. No diguin que hem pujat els impostos, l'esforç fiscal en els impostos que nosaltres gestionam han baixat un 1% respecte el 2003 i s'haurien de reflectir en l'increment del PIB i reflectir-ho en l'increment d'inflació. Però a pesar de tot nosaltres baixam els impostos. I aquesta és la realitat dels números, la resta és voler enganyar els ciutadans i seguir una política, perquè saben què passarà en el Govern central de pujar els impostos perquè és la seva política i la volen vendre als ciutadans de Balears com una pujada. Però aquesta és la realitat, en aquells 4 anys se varen pujar els impostos cedits un 37,3%, sense comentaris. Però nosaltres en 2 anys no hem pujat aquests impostos i en pressuposts hi ha una baixada d'un 1%, que jo supòs que quedarà en un efecte neutre perquè la recaptació sempre funciona millor. És a dir, de moment no hi ha cap pujada d'imposts. I en un any podrem fer el debat de l'esforç fiscal dels habitants amb els impostos cedits. I això és la realitat dels números i no les paraules que volen dir.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 4298/05, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a objectius de la "targeta verda", derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1032/05.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 4298/05 presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a objectius de la targeta verda. Per defensar la moció té la paraula el Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. "Quan alguna cosa no funciona i ha creat més perjudicis que beneficis no se li ha de cercar cap substitut". Això deia el Sr. Flaquer en relació a l'ecotaxa. No sé idò per què surt aquesta targeta verda, que és un substitut, un molt mal substitut de l'ecotaxa, que per cert no va produir cap perjudici sinó que era una possibilitat d'ingressos molt important per a la defensa del nostre medi ambient i una taxa, o impost, que no generava a penes problemes, discrepàncies entre els turistes que ens visitaven. Però bé, quan una cosa no funciona no se li ha crear substituïts, nosaltres preguntam i quan un producte no respon als seus objectius anunciats, pot generar dèficits i descrèdit, què hem de fer amb ell? No parlam de l'ecotaxa clar, parlam de la targeta verda, d'aquesta campanya de màrqueting sense cap

contingut real d'aquesta monumental estafa, del *timo de la estampita*. La *estampita* és aquesta qüestió que s'anuncia amb uns objectius i després resulta que no té res a veure, és la mal anomenada targeta verda.

I el Sr. Flaquer ens demana temps per veure com funciona. Sincerament no varen donar temps a l'ecotaxa, molt abans de què s'aproves les campanyes eren absolutament ferotges. Però ara hem de donar temps, temps per què? Perquè porten tot el que va de legislatura anunciant-la, canviant els objectius continuadament i no fent res concret. Fins ara no han estat capaços d'explicar què és allò que faran amb aquests recursos, que suposadament es generaran amb la venda de l'ecotaxa, no hi ha previsions de venda, ni d'ingressos, ni cap projecte ambiental concret. En coherència amb la pròpia doctrina del Sr. Flaquer s'hauria de retirar aquesta targeta que no té cap interès per als ciutadans de les nostres illes, ni per als turistes que ens visiten.

Si anam al fulletó que ja és pot trobar a alguna banda, a algun hotel en concret, diu: "*Con la compra de esta tarjeta usted contribuye a la protección del medio ambiente y el desarrollo sostenible de las Illes Balears*". I jo em pregunt: com contribueix el que compra això a la protecció del medi ambient? El Sr. Flaquer no ha aconseguit explicar-ho fins ara. Jo sincerament no sé, jo que l'he comprada, tenc la sensació que no he fet cap ni una contribució a la protecció del medi ambient, cap ni una. Tal vegada el Grup Popular ens ho explicaria.

Però anem a l'altre fulletó. Diu: "El 2004 neix la Fundació per al desenvolupament sostenible de les Illes Balears amb tres objectius: fomentar la consciència mediambiental, promocionar les Illes Balears com a destinació sostenible i generar recursos per finançar projectes". Bé, i com es fomenta la consciència mediambiental?, donant descomptes per anar als camps de golf es promociona la consciència mediambiental? Quines activitats s'han fet en base a la targeta verda per fomentar la consciència mediambiental? Quins recursos es generen per finançar projectes i quina classe de projectes és un dels misteris que no hi ha manera de saber.

Nosaltres a la nostra moció proposam 9 punts. Clar, d'aquests 9 punts els 7 primers són simplement constatar que hi ha fets que ja demostren que la targeta verda no correspon a tota la campanya de màrqueting que s'havia fet i a les explicacions que s'havien donat.

En el primer punt de la moció lamentam també el fet que la targeta verda, aquesta estrella mediàtica del Govern de les Illes Balears, presentada a diferents fires turístiques, presentada pel Sr. Douglas, per la Sra. Schiffer, presentada als prínceps d'Astúries, no ha merescut fins ara que el Sr. Flaquer comparegués en aquest parlament per donar explicacions d'aquestes objectius, ni hem aconseguit mai que via interpel·lacions, via preguntes en comissió o altres actuacions es donassin explicacions. És una constatació i lamentam aquesta manca de respecte al Parlament que això suposa.

Segon punt: constatarem que s'incompleixen els propis anuncis del Govern. El dia 15 d'abril entrava en vigor; a hores d'ara la targeta verda es pot trobar a alguns llocs de Mallorca,

no existeix targeta verda a Eivissa, no existeix targeta verda a Menorca, i no existeix ni tan sols en projecte per a Formentera; a pesar que s'havia dit no es va fer. Entrant a la pàgina web del Govern podem conèixer que també els objectius que es preveuen per a l'illa d'Eivissa tenen un caràcter marcadament mediambiental, com per exemple són els karts, aquestes cotxets, els karts; en això s'ofereixen descomptes. A Menorca hem vist amb sorpresa -ja dic, com que encara no hi ha la targeta verda no podem saber exactament si serà així- que a la pàgina web del Govern resulta que s'ofereixen descomptes per visitar els monuments talaiòtics, monuments talaiòtics de lliure accés tots ells, que no es cobra cap tipus d'entrada excepte en aquell que va comprar una altra fundació creada pel Govern de les Illes Balears i pel govern del PP, aquella fundació Illes Balears del Sr. Cañellas; el va comprar i allí s'ha de pagar entrada. En els altres llocs ofereixen descomptes però són llocs de lliure accés.

Tercer punt: constatarem que els posseïdors de la targeta verda es troben una sèrie d'ofertes que no tenen caràcter mediambiental, i que es promocionen activitats de caràcter més aviat completament insostenibles.

El quart punt és constatar una cosa molt greu, que el que fa és que es torni en contra, que és un descredit per a la nostra comunitat: el fet que es vengui una targeta verda, s'anunciï que això dóna dret a entrada o a descomptes a determinats llocs, i que resulti que no sigui veritat, que en aquests llocs no coneixen la targeta verda, i que estigui denunciat davant Consum, i hi pot haver una situació tan sorprenent com que el mateix govern de les Illes Balears hagi de sancionar la Fundació Illes Balears Sostenible, creada des del mateix govern.

El punt número 5; resulta que no s'ha fet cap estudi, i això es reconeix en resposta parlamentària, no s'ha fet cap estudi sobre la possibilitat d'obtenir ingressos per destinar-los a actuacions mediambientals, que suposadament és la finalitat. No s'ha fet cap estudi; ens trobarem a final d'any que hi ha un dèficit molt important.

Una altra qüestió. Qui decideix, si suposadament hi hagués ingressos, qui decidiria quines actuacions es fan? Bé, segons també resposta parlamentària seria la Fundació, o sigui, el patronat de la Fundació per al Desenvolupament Sostenible. Qui forma part d'aquest patronat? D'aquest patronat en formen part el Govern i els bancs, el Govern i els bancs. Com és possible que aquests patrons siguin els que han de decidir les inversions mediambientals que hi pogués haver?, com és possible?; com és possible que no hi participin ni els ajuntaments, ni els consells, que no en volen saber res? No, el Govern i els bancs. Realment sorprenent.

Setè punt: constatarem -i això té relació, no ho sabia en el moment de presentar-la, amb la interpel·lació que hi ha hagut abans- que mentre es renuncia als ingressos que proporcionava l'ecotaxa, s'apugen els impostos, com s'han pujat ja els que graven les hipoteques, i com s'apujaran de manera inevitable els que van sobre els hidrocarburs.

El punt 8. Aquí ja no són constatacions; instam el Govern de les Illes Balears a canviar de política turística i ambiental,

que es faci una política turística que cerqui de veritat la sostenibilitat, cosa que no s'està fent de cap manera amb l'actuació general del Govern i, en concret, amb la targeta verda, mentre es permet que la degradació de zones turístiques no preocupi el més mínim al conseller, que les grans cadenes abandonin, posin a la venda els seus hotels i se'n vagin a altres destinacions, que s'urbanitzi massivament el nostre territori de cara al turisme residencial, i també permeten que es desprotegeixin els espais naturals com el parc de Llevant, Cala d'Hort i aquesta LECO que és perquè no hi hagi espais realment protegits. Idò que es canviï la política turística i ambiental del Govern de les Illes Balears i que es treballi de cara a la sostenibilitat, no com ara.

I per últim, l'últim punt, és que creiem nosaltres que no té sentit que amb fons públics es promocionin, d'alguna manera se subvencionin activitats privades sense un interès social, que no són les que figuren dins els objectius del Govern les que se solen subvencionar, les que se solen promocionar perquè tinguin aquest interès social, perquè no entenem que els parcs aquàtics, les discoteques, els karts, els camps de golf, siguin una qüestió que s'hagi de promocionar, i aquí de manera indirecta promocionen aquest tipus de negocis privats, com dic, sense cap interès social, i evidentment sense cap interès ambiental.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions? Té la paraula, pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, la Sra. Maria Antònia Vadell Ferrer.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la veritat és que entre la interpel·lació de fa 15 dies i avui hi ha hagut enmig una comissió de Turisme a la qual teníem l'esperança que almanco poguéssim aclarir alguns termes, però la veritat és que en lloc de donar llum va donar fum, el Sr. Conseller va continuar amb la seva política de tirar pilotes fora i de no donar cap explicació ni una, ni un aclariment ni una explicació sobre el tema estrella del Govern, de la política turística, que és la tarja verda.

Tot el temps al llarg de gairebé un any, que es va anunciar, que es va començar a dir que es crearia la targeta verda, amb les preguntes que hem anat fent els diferents diputats dels distints grups, l'únic que hem trobat són excuses i que el conseller ens ha demanat a tots que fem un acte de fe, que hi creguem, en la targeta, i la veritat és que ja n'estam una mica cansats, perquè una vegada que s'ha posat en marxa, que està en vigor, que en teoria hauria d'estar a la venda i hauria d'estar en plena vigència, el seguiment que s'ha hagut de fer, el va fer el Sr. Ramon i ens el va explicar a tots aquí, i la veritat és que els resultats són bastant patètics.

La veritat és que amb aquesta targeta verda es veu clarament que l'ambició mediambiental d'aquest govern és pràcticament nul·la, i ho dic amb tristor ja que no és aquest el nostre objectiu, no seria aquesta la nostra ambició, sinó que si amb els ingressos d'aquesta tarja verda s'han de subvencionar o s'han de finançar projectes mediambientals, crec que no fan falta massa doblers, perquè amb els miniparcs que promou el Sr. Font crec que pocs recursos faran falta.

Nosaltres estam d'acord amb aquestes constatacions que ens proposa el Grup d'Esquerra Unida i Els Verds, en els punts 1, 2, 4, 5, 7 i 8. És veritat que no hem tengut cap explicació per part de la conselleria, i això que en diferents ocasions el conseller i ja record concretament a la compareixença dels pressuposts que es va brindar a venir a explicar el projecte de targeta verda el mateix president de la Fundació per al Desenvolupament Sostenible. Encara no coneixem aquest senyor; el projecte de targeta verda l'han explicat per tot el món manco en el Parlament, i esperàvem que sí, que aquest senyor comparegués i encara no tenim el gust de conèixer-lo.

Després també hi ha un incompliment flagrant, i és insòlit, que és que un mes després, un mes i mig, d'haver-ho anunciat, perquè dia 15 d'abril tocava estar a la venda i es va posar a la venda dia primer de maig, però encara avui ni Menorca, ni Eivissa i Formentera no es poden, allà, en aquestes tres illes, no es poden comprar aquestes targes. Per tant és un incompliment que, per cert, està denunciat davant l'Organització de Consumidors. Per tant això és una altra errada tremenda d'aquesta targeta. El punt quart també el Sr. Ramon i un mitjà de comunicació varen poder tocar amb les pròpies mans que no s'havia pogut accedir als serveis que oferia; per tant és un altre engany al consumidor. I en el punt cinquè es va poder veure clarament, sobretot en paraules del Sr. Conseller, que ho va admetre i ho va afirmar, que s'havia fet aquest projecte sense fer cap estudi previ, la qual cosa dins el món comercial és insòlita, que no s'hagi fet cap prospecció de mercat ni un estudi per veure l'acceptació que podrà tenir un producte.

Per tant, Sr. Ramon, nosaltres votarem a favor d'aquests punts que li he dit, i en els altres ens abstenem. Potser hi estam d'acord parcialment, no vull dir que no hi estiguem totalment d'acord, però podem no estar d'acord amb el fet que s'hagi fet una fundació, però creim que si s'ha fet la fundació ha de tenir un cert poder per poder decidir algunes coses. Una cosa és que -i ho dic clarament- que el nostre grup estigui d'acord amb el fet que s'hagi fet una fundació, però ja que hi és almanco ha de tenir alguna funció i sobretot des del punt de vista que hi ha entitats privades que hi posen finançament, i per tant crec que hi han de fer qualque cosa, aquí.

Res més. Lamentam una vegada més que aquest projecte hagi sortit d'aquesta manera. Repetesc, com ja vaig dir a la meva intervenció a la interpel·lació, que finalment els que pagarem la targeta verda som els mateixos ciutadans de les Illes Balears; no en tindrem massa beneficis perquè entenem que no serà un recurs de recaptació o d'obtenció de recursos que tenguí molt d'èxit. Per tant haurem de continuar mantenint els espais naturals amb els nostres recursos, haurem de pagar els descomptes amb els nostres recursos, i en definitiva el projecte crec que va néixer ja fracassat, i lamentam moltíssim que això sigui així, perquè necessitam recursos i el medi ambient i les

zones turístiques necessiten una bona reforma, perquè la veritat és que es van degradant de cada vegada més.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar Mateu.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Ramon, jo no sé de què s'estranya, que no vengui el conseller a explicar aquí la targeta verda; amb les poques idees que hi ha difícilment pot venir a explicar res. És a dir, la cistella de les idees en matèria turística del Govern està tan buida com en aquests moments els bancs o les cadires blaves del Govern. Hi corren les rates, per allà dins. Per tant és molt normal que no puguin venir a explicar-ho.

I a més m'hi detendré una miqueta. És a dir, si nosaltres feim una mica de referència i feim memòria del que s'ha anat dient a través de la premsa i del que se'ns ha anat dient quan hem fet preguntes en el Parlament, veim que hi ha una desconexió absolutament total entre una cosa i l'altra. El president de les Illes Balears va anar a una fira de turisme i va dir que es creava una fundació per finançar actuacions de caràcter mediambiental. Al mateix temps el conseller se'n va anar a una altra fira, concretament a Hannover, i va dir que hi hauria 42 milions d'euros. El feim venir a la seu parlamentària i ens diu: "Ah, no, seran més o manco 300.000 targetes", i llavors em vol donar la culpa a mi, com va dir a la darrera comissió, que era jo que havia dit les 300.000 pessetes. Aquí en el *Diari de Sessions* queda perfectament reflectit com eren 300.000 targetes les que podien vendre, que es marcaven com a objectiu.

I sobre aquestes targetes verdes guanyaran o ingressaran 5 euros. És a dir, ja són 1.500.000 euros els que ingressaran amb aquest "daixò". Efectivament, si una persona surt amb les expectatives de tenir 42 milions d'euros, que serviran per finançar, com deia el president, les actuacions de caràcter mediambiental, i llavors quan ve a la seu la primera investida de la pregunta resulta que ens queda en 1,5 milions... Però és que, a més, he llegit després que diu: "No, és que l'1,5 milions és el llindar de la rendibilitat", és a dir, que les 300.000, aquest 1,5 milions, encara també tenen previst d'invertir-los en despeses. És a dir, que per 300.000 no hi guanyaran res. Efectivament és molt estrany que puguin venir aquí a explicar res o vulguin venir de forma voluntària a explicar res.

Això de la targeta verda, cada vegada que el Govern la treu a passejar, és com..., no sé, com aquell animal, un ocell, una perdiu, que li tiren els caçadors i cada vegada li lleven plomes; la primera vegada li varen llevar la meitat, la segona vegada que ens va venir..., ens va venir a explicar, no, li vàrem demanar que ens explicàs, va resultar que ja no era el projecte estrella. Resulta que ens presenten aquest projecte na Schiffer, en Michael Douglas, el presenten tres consellers la primera vegada, el president Matas se'n va per totes les fires i a fer

conferències per tots els països catalans, perquè ha anat tant a Catalunya com a València a explicar la targeta verda, i resulta que quan ve aquí la setmana passada el conseller no és el projecte estrella. Va tenir (...) de dir-nos que el projecte estrella eren les autopistes; això ja ho sabem, però resulta que no és el projecte... Com pot venir aquí a explicar una persona que ha sortit (...) per tota Europa a dir que això era *el no va més* i resulta que el mateix conseller, a la segona investida de preguntes, resulta que ja diu que no és el projecte estrella? És a dir, no té doblers, no produeix doblers, no és projecte estrella; com poden venir a explicar aquí res? No poden venir, efectivament, a explicar res.

Llavors ens quedava, és a dir, podia ser no projecte estrella, podia ser que no produís doblers, però que, com deia també el president, el president Matas, que era una proposta realment innovadora. Se'n va anar aquesta vegada concretament crec que era una fira, exactament; en el seu discurs, en la seva intervenció a ITV davant tot el públic alemany va explicar com aquesta fórmula que ells utilitzaven era una fórmula innovadora, era una fórmula que ajudaria i donaria oportunitats als nostres visitants per descobrir la diversitat, seria una fórmula absolutament innovadora per invertir en medi ambient, etc., etc., etc., etc. Pocs dies després sortia el gerent, el director gerent d'Exceltur, que és un *lobby* empresarial on hi ha les empreses més importants turístiques de l'Estat espanyol, concretament les grans empreses de les Illes Balears estan allà, i diu que la targeta verda no és innovadora.

Jo crec que si el president de les Illes Balears, en lloc de viatjar per Nova York i fixar-se en la biblia evangelista que hi ha segurament a l'hotel que ha estat, que a tots els hotels americans hi és, s'hagués fixat en la tauleta de més enllà, o a qualsevol hotel que vagi de qualsevol ciutat espanyola, hauria vist efectivament que hi havia un fulletó d'una targeta, que són targetes de fidelització. Efectivament no han inventat res, i com poden venir aquí a explicar la targeta verda si a fora diuen que és innovadora, que és *el no va més*, i resulta que per totes les ciutats espanyoles en tenen una exactament igual?, però amb un objectiu... Aquí ens han enganat perquè l'objectiu que es marcava en aquesta targeta és un objectiu que no és possible. És a dir, nosaltres sabem que pot ser una targeta de fidelització, però no és una targeta per finançar cap inversió mediambiental. Per tant no poden venir a explicar res.

No poden venir a explicar res perquè no hi ha res, darrere la targeta, i és tan clar que no hi ha res ni hi havia intenció que hi hagués res que no varen fer estudis previs, i vostès a la moció també ens diuen que no han fet estudis previs. Clar, és a dir, estudis previs ens haurien conduït per ventura a posar una mica de llum sobre aquestes qüestions, ens haurien conduït al fet que no s'haurien fet els absurds que s'han fet amb la targeta verda, ens haurien conduït al fet que potser l'únic que s'hauria fet és una targeta de fidelització que estaria funcionant i tendria els objectius que té, però no hauria cobert l'objectiu que realment volia el Govern amb aquesta targeta, que és cobrir un buit en política mediambiental i política turística. És a dir, s'havien d'autoenganar ells mateixos i ens havien d'intentar enganar a nosaltres per donar una funcionalitat a aquesta targeta verda que no pot tenir mai ni tindrà mai.

I per què no varen fer els estudis?, precisament perquè no tenien aquesta (...), però sobretot, sobretot, no varen fer els estudis perquè aquest govern i sobretot en matèria de política turística, que avui a més no hi ha el conseller i em sap greu perquè és molt més divertit debatre quan hi ha el conseller present, en matèria turística aquest govern, com deia, no té cap intenció de donar sortides perquè, com el va batiar molt bé el president dels majoristes de viatges alemanys, quan va arribar va dir que arribaven els professionals, i jo crec que els periodistes que varen traduir aquesta paraula de professionals es varen equivocar, es devia referir a qualsevol altra cosa. És a dir, varen arribar uns senyors que deien “nosaltres ho sabem tot, per tant no fa falta investigar ni fer cap estudi perquè nosaltres donarem solucions”, i el Sr. President dels majoristes de viatges va dir “sí, al·lots -els va donar un copet a l’esquena-, vosaltres anau bé, vosaltres sou els professionals, perquè mentre no faceu res jo continuaré dominant aquest territori”, i per tant en matèria turística aquesta falta d’ignorància, la falta d’explicació, la falta de poder donar explicacions només s’explica d’una manera: estan sotmesos al dictamen d’uns altres. Aquí el que hauria de venir a donar explicacions, en tot cas, de la política turística que es fa en aquesta terra no està assegut en aquest govern, en aquests bancs buits que hi ha en aquest moment, sinó que està assegut en un altre lloc.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l’Hble. Diputat Sr. Antoni Marí Tur.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, bé, la meva intenció amb aquesta intervenció no era parlar de l’ecotaxa, ni molt menys, però com que tots els que m’han precedit, i especialment el que proposa la moció, n’han parlat no tenc més remei que parlar-ne, i he de dir que d’alguna manera la implantació de l’ecotaxa a les Illes Balears en aquell moment va ser un impost que va crear indubtablement, i tots ho hem conegut i se n’ha parlat aquí, idò una rebel·lió social d’alguna manera i un clar enfrontament amb el sector turístics, els majoristes de viatges, i que és conegut -i s’ha dit aquí avui també- que va crear aquest enfrontament i que ens va dur a una situació que hi va haver menys recaptació per part d’IVA i per part dels negocis turístics hi va haver també menys turistes, hi va haver una reducció important de turisme.

El Govern, i m’imagín que així ho va fer, volia posar en marxa un altre sistema, que no està fet exactament per ser un sistema de recaptació, però un sistema que fos motivador d’aquells turistes que ens visitaven, i aquest sistema que es va fer amb la targeta verda va néixer de la voluntarietat de poder adquirir aquesta targeta davant la imposició i l’arbitrarietat que hi havia abans amb l’ecotaxa, i dic arbitrarietat perquè tampoc no s’aplicava a tots els turistes que venien, sinó que n’hi havia uns que estaven en uns hotels, o uns que estaven en una altra cosa, i sí que s’aplicava fins i tot -i vostè, Sr. Ramon, ho sap- a aquells eivissencs o a les illes menors que per diverses circumstàncies havíem d’allotjar-nos a algun hotel d’aquí.

Dic que la targeta verda, en canvi, s’imposa des de la voluntarietat i no des de la imposició que es va fer aquí, i és una targeta que neix de l’acord i de la col·laboració dels diversos sectors turístics que intervenen, i per això es va fer aquesta fundació per al Desenvolupament Sostenible de les Illes Balears, en la qual voluntàriament han participat bancs i entitats i que des d’aquest patronat d’aquesta fundació es preveu fet tot un desenvolupament que s’anirà fent a mesura que es vagi conscienciant tota la població i gent com vostè perquè compri la targeta verda, es vagi conscienciant d’aquest benefici que produirà aquesta targeta verda.

I ha estat, com també s’ha dit aquí, no és exactament una actuació innovadora. A altres indrets, i precisament d’un caire, d’un ideal o d’una ideologia no com la nostra, també es ve aplicant, i s’està aplicant a Andalusia, a moltes ciutats d’Andalusia, també, amb bons resultats, i una mica aquesta idea de la targeta verda és anar creant, com a més llocs s’impliqui o s’estableixi aquesta targeta verda, que vagi creant un ambient de fidelització de la gent que ens ve a veure i busqui aquesta targeta verda perquè tindrà accés a serveis no només a les Illes Balears sinó a altres (...).

S’ha criticat des d’aquí i es critica, als pocs dies de la implantació d’aquesta targeta verda, s’ha dit aquí que dúiem 15 dies de retard en la seva comercialització i ens agradaria, i així ho va demanar el conseller de Turisme, que avui per qüestions del seu càrrec no pot ser aquí -jo intentaré divertir el Sr. Alomar, si m’ho permet, ja que diu que el Sr. Conseller no el diverteix-, es va demanar, dic, per part del conseller un marge de confiança a la implantació d’aquesta targeta verda. Jo record que a la compareixença que va tenir el conseller a la Comissió de Turisme, per part del representant o del portaveu socialista va dir exactament: “li accept que efectivament és un projecte que d’anar caminant, i per tant l’haurem d’anar estudiant i l’haurem de seguir com si fos un nen petit”. Això es va dir per part del portaveu socialista, que demostra el seu coneixement de la dificultat que és implantar un sistema com és aquest, implantat, ja dic, des de la voluntarietat.

Es critica també per la seva part, o es diu a la seva moció, Sr. Ramon, que es fan projectes que no són de caire mediambiental. Li he dit abans que l’ecotaxa era un impost també que es feien projectes que no eren de caire mediambiental; jo era alcalde en aquells moments i vàrem tenir alguns d’aquests projectes i no eren exactament de caire mediambiental ni molt menys, però en tot cas el que pretén el Govern, aquest govern que s’ha dit aquí moltes vegades de ser un govern transversal, és que totes aquelles intervencions que al final es redueixen a fer una recaptació econòmica o un benestar econòmic repercuteixin en totes les àrees del mateix govern, i repercuteixin perquè venguin més turistes, que el sector turisme hi estigui d’acord i, de fet, la recaptació que es va fer, que ho he dit abans, es va baixar la recaptació d’IVA i hi va haver una disminució d’aquells turistes, allò sí que era una cistella foradada, com s’ha dit aquí, era una espècie de vaixell de vímet en el qual se’n varen anar molts de turistes, i el que pretén la targeta verda en aquest cas, amb accions transversals mitjançant totes les accions del Govern, és que hi hagi una repercussió econòmica al llarg de totes les accions del Govern i un benefici econòmic que vagi a la fi en benefici de tots els ciutadans d’aquestes illes, i que aquests ingressos que

això generi, aquests ingressos transversals, siguin en llocs de feina, siguin amb augment de recaptació de l'IVA i sigui amb augment de crear unes sinèrgies dins el sector turístic que duguin al cap i a la fi més nivell econòmic i més nivell de feina.

S'ha dit aquí, i ho diu vostè en el seu "daixò", que hi haurà uns augments d'impostos. Crec que el conseller de Turisme, a la intervenció anterior i la portaveu del Grup Popular també així ho ha dit, que no és com vostè diu ni molt menys, vull dir, el que es pretén per la seva part és crear aquest ambient que el Govern de les Illes Balears actual crearà impostos i vostè cita aquí també l'impost de gasolina, i s'ha dit clarament aquí també que aquesta pujada no es produirà si se soluciona dins el pla de finançament.

Li repetesc que els objectius d'aquesta targeta i que vostè constata que no s'han complert, vostè els objectius en concret és fer un producte mengívola a les Illes Balears, un producte atractiu, un producte suggerent per als ciutadans actuals i als visitants. Anunciar-li també el que ha dit vostè, que havia comprat una targeta només per a quinze dies, que es posarà en marxa també aquesta targeta per a residents i que serà per a tot l'any i que tindrà un descompte del 25% damunt el preu, tendran els usuaris d'aquesta targeta, els residents, un 25% de descompte en molts de serveis que s'ofereixin. Repetesc que l'important d'aquesta targeta és que funcioni, que es creïn aquestes sinèrgies que hem dit; que hi hagi una col·laboració entre el sector públic i privat i que aquests projectes generin confiança i millors perspectives de les que naixeren des de la imposició que hi havia amb la targeta verda.

S'ha dit aquí que no s'havia, per part del conseller, o diu vostè, que no s'ha vingut a explicar aquí; tots hem estat a les preguntes que s'han fet al conseller amb les compareixences que ha tengut a la comissió, que ha donat totes les explicacions possibles de les que hi podia haver, perquè el que és molt justificable, es vol dir d'alguna manera és que el conseller digui quants diners es recaptaran amb aquesta targeta verda. Miri, amb l'ecotaxa era molt fàcil fer-ho, hi havia unes estadístiques anteriors que justificaven o que deien el nombre de turistes que havien vingut a les Illes, a quins hotels havien estat i era molt fàcil de calcular a tants turistes un euro d'ecotaxa, doncs recaptarem tant. Amb aquest sistema de la targeta, que repeteix, neix des de la voluntarietat, és impossible fer un càlcul dels ingressos que es tendran. I dins el Patronat d'aquesta Fundació doncs s'anirà seguint i al cap de l'any es donarà compte d'aquests ingressos que s'han fet i estic segur que el conseller compareixerà aquí per donar compte exactament del que s'ha fet.

Amb les polítiques turístiques i mediambientals que diu vostè, i crec que les accions i les lleis que s'han aprovat en aquest Parlament, donen clara idea de la voluntarietat i de la voluntat que té, i ho fa d'una manera clara i concreta, amb l'aprovació de lleis de protecció del medi ambient. Vostè, Sr. Ramon, si em permet, ens ha qualificat que aquesta targeta era el *timo de la estampita*, en tot cas, crec que el *timo* si nosaltres duim l'*estampita* i devem haver de dur la Verge dels Dolors per aguantar algunes impertinències que vostè ens diu amb aquesta actuació seva, en tot cas, jo el que estic segur que era un *timpo de la estampita* i vostè hi devia la, supòs, aleshores, verge Pilar

Costa, quan va fer el seu grup i va necessitar d'un trànsfuga per fer-nos aquest *timpo* en aquest Parlament.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula el grup proponent? Té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. No, molt breument, jo tenia una esperança, que supòs que no hi havia motius, però bé, jo volia tenir una esperança, que si el Sr. Flaquer, no amb un retard de quinze dies o no sé què, sinó amb un retard de tota la legislatura no ens ha explicat què és això de la targeta verda i quins eren els objectius i quins eren els projectes, que el portaveu del Grup Popular ens ho explicàs, però tampoc no he tengut sort. Home, sí que hi ha un reconeixement, que crec que és important, no és una actuació innovadora, es fa a altres llocs i és una targeta de fidelització, tal com ja ho definia el Sr. Celestí Alomar, però ho ha reconegut el portaveu del Grup Parlamentari Popular. És una targeta de fidelització, que no és res nou, que existeix a molts d'indrets, simplement és una targeta de fidelització molt dolenta, molt mal feta, que no funciona. I és, efectivament, el *timpo de la estampita* perquè el que ens vèrem era una altra cosa i ara s'ha vist, és això, no és res més que això, i a més la fan malament, no funciona.

I clar, i vostè també diu, ho repeteixen, que no és un sistema de recaptació, que vostès no es preocupen; però el que diuen aquí que volen fons per a actuacions mediambientals a través de la targeta verda, és veritat si o no? Volen recaptar fons o no volen recaptar fons per a actuacions mediambientals? Què passa? Com quedam, si no és un sistema recaptatori i si no és una actuació nova, per tant, Sr. Matas, Sr. Flaquer i tots han enganyat sistemàticament, deien, la gran actuació nova; no, ara diu no és una actuació nova, és una targeta de fidelització. Doncs arribam una mica tard, d'això n'hi ha per moltes bandes.

Bé, de la col·laboració sector públic i privat que ha dit també, què vol que li compti? La col·laboració a través de pressions han aconseguit que els bancs o les caixes, detraïen de les altres actuacions socials facin una aportació i aquests són els que decideixen, allò és el Patronat, si això és una col·laboració del sector públic i privat, doncs què volen que els digui. El que sí és una col·laboració sector públic i privat és la compra de Costa Nord, una col·laboració que és regalar-li quatre milions i mig d'euros al Sr. Douglas, per la col·laboració només del sector públic cap al privat, del privat cap al públic cap ni un.

I bé, al final ho arreglaran que hi haurà un 25% de descomptes no sé on i no sé què per als residents, i què té a veure això amb el que ens han venut del que era la targeta veure, què té a veure? Quines actuacions mediambientals, quina novetat, quina promoció de la sostenibilitat del turisme a les Illes Balears? És això, que et facin descomptes per anar al SYP, com han anunciat ara, a comprar? Què té a veure? Té a veure

qualque cosa això? Sincerament, nosaltres creim que les constatacions que hi ha aquí i les propostes són, bé, constatem la pura evidència, el fracàs d'aquest projecte que ja ni el reivindiquen vostès mateixos, que ja reconeixen que no és això, que és una altra cosa i la necessitat de fer una altra política ambiental i turística.

I agrair, he entès que el Grup Socialista votaria a favor, i per part del PSM me sembla que hi havia unes abstencions i entenc, per tant, que demana votació separada i cap problema que hi hagi votació separada.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Idò, si els sembla bé, votariem en dos blocs, el 3, 6, 9, que són les votacions separades que ha demanat el PSM i després la resta.

Per tant, senyores i senyors diputats, podem passar a votació els punts 3, 6 i 9.

3 vots a favor; 46 en contra; 4 abstencions. Per la qual cosa, queden rebutjats.

I ara, senyores i senyors diputats, votam la resta de punts. Passam a votació.

24 vots a favor; 28 en contra i cap abstenció. Per tant, també queden rebutjats.

IV. Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, del Projecte de Llei RGE núm. 431/04, de coordinació de policies locals de les Illes Balears.

Passarem, seguidament, al debat del darrer punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen del Projecte de Llei RGE núm. 431/05, de coordinació de policies locals de les Illes Balears.

Per part del Govern té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des de l'inici de l'actual legislatura, el Govern de les Illes Balears du a terme una intensa acció en l'àmbit de la policia local, en virtut de les competències que preveu l'article 148 de la Constitució Espanyola i l'article 10 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. L'objectiu essencial es potenciar, modernitzar i optimitzar les policies locals de les Illes Balears, per la qual cosa actuam en tres eixos fonamentals: millorar i ampliar la formació de policies locals, no només per als futurs agents, sinó també obrint nous cursos i programes al reciclatge permanent dels policies titulats. Dotar de més infraestructures, mitjans humans i materials, els municipis i els cossos de policia local perquè donin la resposta adequada a les necessitats que

tenen plantejades. Crear i actualitzar la normativa pertinent, derivada d'aquestes competències, procés que acaba en el debat que es farà aquí i culminarà, si així ho estima la cambra, en l'aprovació del projecte de Llei de coordinació de policies locals, amb el qual s'establirà el marc que facilitarà el desenvolupament posterior de les possibilitats que ofereix la llei, mitjançant el reglament i decrets.

És indubtable que una societat desenvolupada i en evolució constant com la nostra, necessitat de cada vegada més unes prestacions especialitzades, fet patent sobretot a l'àmbit de la seguretat pública, per tant en el de la policia local. Per això, la llei de coordinació de policies locals potencia la màxima formació.

Un punt essencial en tot aquest procés que avui culminam en el present debat sobre la llei de coordinació de policies locals, se centra en disposicions normatives que han determinat un conjunt de mesures que facilitaran actuar d'una manera continua en aquest ambició però imprescindible objectiu de modernitzar la policia local.

La creació de la policia turística, figura policial reclamada per tots i cadascun dels municipis de la nostra comunitat, amb la possibilitat de sol·licitar-la, independentment del color polític que gestioni el municipi; permet als municipis augmentar, transitòriament, per un període màxim de nou mesos, les seves plantilles just a l'època en què també augmenta sensiblement el nivell de població flotant a la majoria de municipis de la nostra comunitat, amb tot i el que això suposa d'increment de serveis i de la necessitat d'adequar la plantilla policial a aquesta situació.

Senyores i senyors diputats, tots aquests treballs previs són fites que han de marcar el camí que, des de l'inici d'aquesta legislatura, hem fet per aconseguir una nova llei de coordinació de policies locals de les Illes Balears capaç de donar resposta als reptes que l'actualitat planteja a la nostra societat. Abans de res, i precisament per a la redacció de l'avantprojecte, va ser essencial determinar el model de policia local que realment volem per a la nostra comunitat i que hem de concordar amb la nostra realitat social jurídica i econòmica.

Aquest model que vaig tenir ocasió d'exposar-lo a la meua compareixença, a petició pròpia, a la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de dia 24 d'octubre de l'any passat, es basa en els següents paràmetres que detall succintament: una policia local que es guany el respecte de la ciutadania com a garant de la llei; que executi les seves funcions sota la responsabilitat de les autoritats civils; que es pugui reconèixer fàcilment, amb una independència operativa, però coordinada convenientment respecte dels altres cossos de seguretat de l'Estat; una policia, els membres de la qual siguin igualment responsables de les seves accions; una policia jerarquitzada, és a dir, amb una cadena de comandament definida (...), una policia respectuosa amb el conveni europeu de drets humans, que previngui i combati l'actuació de la llei en tots els nivells de la nostra societat i de la seva pròpia organització.

A aquestes característiques hi hem d'afegir les funcions d'una policia estretament lligada al seu territori, especialitzada, eficaç i que ofereixi una professió prou atractiva perquè els

seus membres puguin afrontar una carrera plena d'expectatives i satisfacció personal i laboral. La implantació d'aquest model no encaixa del tot en l'actual Llei 10/1988, de coordinació de policies locals, aprovada a la sessió plenària del 26 d'octubre; la promulgació d'aquesta llei va suposar llavors un considerable avanç en l'Estat de les autonomies que es configura aleshores i va representar un marc de referència que ha demostrat la seva validesa, encara que, atès el plantejament genèric del seu enunciat, va requerir el compliment de la Llei 4/1997, de 13 de maig, reguladora de la segona activitat.

Avui crec sincerament que ningú no pot dubtar de la conveniència d'actualitzar les dues lleis fent un sol text, per evitar la dispersió normativa i aportar totes les funcions, mesures i disposicions jurídiques que facilitin aconseguir el model de policia esmentat, i oferir a tots, estaments implicats, és a dir, al Govern de les Illes Balears, als municipis i a la mateixa societat una base mitjançant un articulat precís i clar i (...) de validesa que permeti a la pròxima dècada prosseguir el camí emprès d'adequar la policia local a la nostra realitat. Per això, a l'any 2003 es va començar a treballar en un avantprojecte en què tots els municipis de les Illes Balears es varen implicar i al començament de l'estiu del 2004 ens varen fer arribar les seves aportacions, mitjançant diverses propostes i suggeriments.

El període comprès entre setembre i desembre de l'any passat va ser d'un esforç singular per consensuar, millorar i desplegar el contingut d'aquest avantprojecte, per això es varen fer les reunions que varen ser necessàries de la Comissió de Coordinació de Polícies Locals i sobretot d'un Comitè Tècnic Assessor, òrgans en què, com saben vostès, estan representats, a més de la mateixa Conselleria d'Interior, els ajuntaments, els sindicats i la policia local. Les sessions que varen tenir lloc varen acabar amb un ampli consens. El text legal que avui debatem és un projecte que respon a les necessitats que té plantejades la nostra comunitat i que garanteix com a mínim, a mig i a llarg termini, la referència jurídica i normativa per la qual ens hem de regir en una matèria tan delicada com és la que ha de tractar, amb una relació d'articles molt específica, que han sofert algunes modificacions, que l'han enriquida durant la tramitació parlamentària, de manera que és prou precisa i clara i que no dóna peu a problemes d'interpretació.

Les novetats que aporta són nombroses i enumerar-les faria excessivament llarga aquesta intervenció, no obstant això, consider de gran importància destacar alguns conceptes i continguts que per la repercussió i transcendència que tenen marquen les línies principals d'aquest projecte. La nova llei, sempre escrupolosa en el compliment de les previsions que preveu la Llei orgànica de Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, estructura la naturalesa jurídica dels cossos, les funcions i l'àmbit territorial d'actuació dels efectius policials i resol, d'una manera definitiva, la disparitat de figures existents fins ara. A més de la policia local, regula la nova figura de la policia turística que, en tot cas, no pot sobrepassar la meitat de la plantilla del cos de policia local existents o de dos efectius, en els casos que no hi hagi cos de policia local. Regula les funcions i la formació de la figura del policia auxiliar, que s'ha d'establir en els municipis que no hi hagi cos de policia local i les funcions del qual duen a terme fins ara,

amb assignacions diverses, tant com el vigilant, l'agutzil, etcètera.

Introdueix un nou sistema d'ingrés a totes les convocatòries (...) en la que fa la selecció de l'aspirant mitjançant oposició, i els alumnes que superen el curs de formatiu adquireixen la categoria de funcionari, mitjançant el concurs que convoquin els municipis que, per mitjà d'encàrrec de gestió, adoptin aquest sistema. Aquest procediment comporta per als municipis, especialment per als petits i mitjans, un considerable estalvi econòmic que assumeix el Govern de les Illes Balears.

Potencia la figura del batle, en realitat el projecte de llei confereix als primers edils totes les possibilitats perquè, com a màxima autoritat del municipi, puguin adoptar les disposicions que permetin a la policia local el compliment de les funcions que li són inherents de la manera més adequada, sense perjudici de les competències que corresponguin a la Conselleria d'Interior. En aquest sentit, hi ha tres punts que donen (...), així els batles designaran el titular de la prefectura o intendència de la policia local i poden elegir, entre els agents del seu propi cos de policia o d'un altre municipi, i fins i tot d'altres cossos de seguretat de l'Estat; així es garanteix que el màxim responsable de la policia local sigui un professional de confiança dels batles, que són, en definitiva, l'autoritat que és delegada a la policia local.

En segon lloc, el projecte especifica que la policia local és un institut armat i jerarquitzat, cosa que implica que els membres han d'estar capacitats i preparats adequadament, incloent-hi l'aspecte psicològic de dur armes; però són els batles els que han de determinar a quins serveis s'haurà de dur armament de foc, com a primer coneixedor de les peculiaritats en el seu municipi, peculiaritats que requereix en matèria de seguretat.

Finalment, també és preceptiu que autoritzi els agents puguin operar fora dels seus municipis en situacions d'emergència que requereixen mobilitzacions especials, coordinades per la Conselleria d'Interior. El projecte potencia, així mateix, la Comissió de Coordinació de Polícies Locals de les Illes Balears, òrgan consultiu, deliberant i de participació que ha demostrat la seva extraordinària eficàcia des que es va crear a l'any 1988 i la tasca de la qual es veurà fomentada per la creació d'una comissió tècnica assessora. S'introdueix a més la possibilitat que aquesta comissió pugui actuar com a instància medidora en els conflictes entre els municipis i la plantilla de policia sempre que les parts en litigi sol·licitin l'arbitri de la mateixa.

El projecte redueix la població necessària en els municipis de 7.000 a 6.000 el nombre mínim d'habitants que determina l'obligatorietat de disposar d'un cos de policia propi, que ha de tenir, com a mínim, quatre membres. Regula l'accés a la segona activitat i la fixa a partir dels 55 anys, amb destinació, i 60 anys sense destinació, per a totes les escales i amb un mínim de 15 anys de servei. Vull remarcar que en aquest apartat la llei és absolutament nova i coincideix plenament amb l'evolució social de la nostra comunitat, perquè regula l'accés a la segona activitat amb destinació en els casos de maternitat o lactància d'un recent nat, i preveu el manteniment dels mateixos conceptes retributius, de manera que compleix el compromís

del Govern de les Illes Balears de facilitar a l'empleat públic la conciliació de la vida familiar i laboral.

El projecte estructura jeràrquicament les escales i categories i fixa la reclassificació i l'ascens de grau acadèmic alhora que autoritza la promoció entre escales i nova categoria, de manera que s'afavoreix realment la formació, l'experiència i la dedicació dels policies que permeti una carrera professional basada en el mèrit, la capacitació i la dedicació. També es fixen, per primera vegada, els deures bàsics d'uniformitat, del tracte respecte als ciutadans i deure de col·laboració amb altres forces de seguretat. Es concreta el règim d'incompatibilitat absoluta i impulsa el contingut bàsic de la retribució per a la seva progressiva similitud dins tots els municipis.

Senyores i senyors diputats, aquestes són les línies argumentals bàsiques d'aquest projecte de llei de coordinació de policies locals, que expòs en aquesta cambra perquè consideri si escau i s'aprovi. El projecte està consensuat majoritàriament i, com saben, és complet, no hi ha matèria relacionada amb la policia local que no es reguli i no hi ha cap regulació que no s'hagi basat en un profund coneixement del tema tractat.

En aquesta llei, el Parlament de les Illes Balears farà, a més, una passa decisiva en el compromís contret per tots els partits polítics a les darreres eleccions autonòmiques i municipals, de crear els instruments imprescindibles per millorar la seguretat ciutadana a la nostra comunitat i donar una passa a un model de policia local modern, tan efectiu com eficient, que ofereixi un resultat òptim i els membres de la qual estiguin plenament capacitats per dur a terme una tasca especialitzada i difícil que la ciutadania demana amb insistència.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. A continuació, passam al debat de les esmenes que es mantenen al projecte de llei, RGE núm. 1758, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66 i 67, presentades pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds; RGE núm. 1733, 34, 37, 40, 41, 42, 43, 44, 46, 47, 48, 51, 52, 53, 54, 56 i 57 presentades pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, i RGE núm. 1546, 47, 48, 49, 50, 52, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 62, 63, 65 i 66 presentades pel Grup Parlamentari Socialista.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Per defensar les esmenes que el meu grup Esquerra Unida i Els Verds manté vives en aquest moment del debat, entorn de la llei de coordinació de policies locals de les Illes Balears. En primer lloc, dues apreciacions generals: una, que és una llei que, a no ser alguns aspectes que jo i altres grups esmenam a la mateixa, té molt de comú amb el projecte de llei que pràcticament estava

acabat a la legislatura passada i que, per raons de temps, no es va poder aprovar en el Parlament, per la qual cosa té una part important del cos comú amb aquesta llei elaborada abans i per tant una coincidència per part nostra amb bastant d'aspectes. I un altre element, lamentar que, malgrat que s'hagi escoltat algunes organitzacions sindicals, no s'hagi pogut escoltar tots els representants de les policies existents a les illes, o no s'hagi fet.

Entr ja a la defensa de les deu esmenes que mantenim vives en aquest debat i que dividirem en quatre blocs: per una banda, el que fa referència al tema de la policia turística i, com a contrapartida, a una concepció més global i més general de la policia local que defensam amb una esmena que presentam; segon, el tema de l'ús de les armes de foc; tercer, un tema d'autonomia municipal, i quart, diverses esmenes sobre temes d'accés, de promoció interna i de caràcter de funcionament.

Començaré, doncs, per la primera, l'esmena a l'article 8, respecte de la policia turística. Nosaltres, no és cap novetat, ho hem defensat en aquesta tribuna a altres ocasions i hem tengut ocasió de fer aquest debat tant en el debat de la comunitat autònoma com en els debats pressupostaris, com a altres debats, nosaltres consideram que no té cap sentit introduir la policia turística en el si de la policia local de la forma en què s'ha introduït. Nosaltres pensam que no té cap sentit, per dues raons fonamentals: una primera, perquè creim que funcions concretes, si parlam de dotar la policia local de determinades funcions no creim que faci falta crear una policia específica per a aquest tema, de la mateixa forma que pensam que la mateixa policia local pot dedicar-se a altres funcions, que després especificaré a l'article que nosaltres proposam afegir a aquest títol.

Per tant, aquesta seria una altra qüestió. L'altra és ja de caràcter més general, si en definitiva es pensa amb característiques molt més amples, més generals, més importants per a la policia local i introduir aquest concepte de policia turística, a un moment que debatem i discutim la reforma de l'Estatut d'Autonomia que, probablement i previsiblement, per acord de tots els grups d'aquesta cambra, introduirà el concepte, l'existència de la policia autònoma, me pareix que en aquests moments aquesta proposta responia més a temes conjunturals del Partit Popular de donar ajuda a determinats ajuntaments a un moment determinat, una qüestió absolutament conjuntural que no a una qüestió de fons. El lamentable és que aquesta qüestió conjuntural després s'hagi convertit en una qüestió de fons introduint-la dins la llei, aquí és on ja consider que no té cap sentit. I per això la nostra proposta, la nostra esmena és de supressió de l'article 8 damunt aquest tema.

I conjuntament amb allò que estic dient, proposam afegir un nou article al títol II que defineixi i amplii les funcions de la policia local que nosaltres pensam, sobretot pensant en municipis petits, però en general com a funcions de la policia local, serien molt útils per a tot. I seria perfectament assequible a la funció pròpia de la policia local. En aquest sentit introduïm dins aquest article a l'apartat b). L'assistència a l'usuari turístic, especialment en el deure d'informació, de conformitat amb la normativa turística balear. És a dir, les funcions que se donen a la policia turística no té perquè fer-les un sol policia, sinó que amb nivell de formació determinada se podria adequar a la pròpia policia local per assumir aquesta funció. De la mateixa

forma que nosaltres afegim funcions socials, és a dir, atenció i denúncia davant l'administració de situacions de marginació que afectin els sectors més desprotegits de la societat, afegint els temes ambientals.

A un municipi petit, o no tan petit, seria molt útil que la policia local quan se passeja pel municipi quan troba un abocador incontrolat ho denunciï, si no troba una il·legalitat urbanística la denunciï, tenint en compte per exemple les mancances que tenen molts d'ajuntaments per tenir inspectors..., no se diuen inspectors, bé ara no me surt la paraula, però la persona que va..., sí mediambientals, o de control urbanístic per veure si..., etcètera. O un element que jo consider molt important i que seria el tema de la seguretat i higiene en el treball. No li costa res a un policia municipal, si hi ha tengut uns cursos de formació al respecte, si passa per davant d'una obra allà on no hi ha la xarxa adequada, telefoni a la conselleria corresponent, a la Inspecció de Treball, o a qui sigui perquè això se tengui en compte. En definitiva el que feim és substituir un article que defineix una policia turística com un cos especial de persones que se dediquen a això, a introduir dins la concepció general de la policia local tot un seguit de funcions que a la pràctica moltes vegades ja se desenvolupen.

A l'article 17..., perdó, aquesta és una esmena de petita importància, que no hi dedicaré temps a defensar-la.

Article 23. El tema de l'armament és un tema que home! Un podria dir que en el fons tots hi estam d'acord, o sigui que evidentment jo no propòs que la policia municipal no porti armes. L'apartat que substitueix els apartats que proposa l'esmena mateixa a l'article 2 diu textualment: "els policies locals, qualsevol sigui la seva categoria, i els guàrdies municipals han de portar l'armament reglamentari que se'ls assigni", òbviament. Però en molts de casos no és necessari que això sigui, el control de col·legis, trànsit, etcètera, molts de casos que coneixem. Per tant, on està l'element de fons d'aquesta esmena, o on estaria la discrepància que ens plantejam. La discrepància és que a l'article de la proposició de llei, el primer apartat diu: "els membres dels cossos de policia local, pel fet de pertànyer a un institut armat, han de dur en l'exercici de les seves funcions l'armament reglamentari".

Per tant, se parteix d'aquest fet. Nosaltres partim d'un altre fet i llegesc textualment l'esmena que presentam: "el batle determinarà les circumstàncies i els serveis en els quals els agents hagin de portar armes de foc". En definitiva situam l'accent en una cosa o en una altra. Una cosa és dir, pel simple fet de què ets membre d'un cos armat, tu vas armat sempre i en tot cas el batle te dirà quan no l'has de portar. Bé nosaltres ho deim a l'inrevés, el batle decidirà quan fa falta portar armes, no se donarà per fet, perquè precisament estam parlant de policia local. En definitiva aquesta és la diferència de fons que plantejam en aquest articulat i que tampoc ha estat recollit en el debat, ni de ponència, ni de comissió.

Passam a una esmena que fa referència a temes d'autonomia local, que fa referència a l'article 48. En definitiva proposam suprimir de l'article 48 l'apartat 2 que planteja que el Govern de les Illes Balears ha d'establir per reglament el procediment en el qual s'han d'ajustar els ajuntaments interessats per a la declaració de fet de passar a la situació de segona activitat en

les diferents modalitats. Estam parlant de tot el tema de segona activitat. Prèviament s'ha parlat de què els ajuntaments estipularan les causes, etcètera i després hi ha un apartat que parla d'un reglament que farà a nivell superior el Govern. Nosaltres pensam, per això feim el suggeriment d'aquesta supressió en concret, que això és un dels elements que podria caure perfectament en el marc de l'autonomia municipal i que se podria deixar perfectament a l'arbitri i decisió dels batles i dels plens municipals.

A l'article 25..., no aquest tampoc no és important, fa referència a l'uniforme. A més a més si se considera, però no la consider una esmena important.

Ja entram a les esmenes més de funcionament. Quan se parla de l'accés per torn lliure, nosaltres plantejam un quart apartat en aquest article 30, que en té 3, per deixar clar que l'accés per torn lliure solament se farà amb caràcter subsidiari. A la llei ja s'estableix que evidentment abans s'intentaran altres medis, però nosaltres volem deixar clar que solament se faria amb caràcter subsidiari.

A l'article 36, bé estam parlant de requisits per accedir a la funció pública. I a l'apartat b) nosaltres plantejam que els 3 anys que la llei proposa necessaris d'exercici, nosaltres consideram que bastarien 2 per accedir a la funció pública.

A l'article 49, també en referència al pas a la situació de segona activitat. Aquí se planteja a l'escala tècnica els 60 anys, nosaltres proposam els 58 anys. I l'escala executiva els 58 anys i nosaltres plantejam els 56 anys. En definitiva rebaixar i facilitar més...

En definitiva i això se va discutir en comissió, algunes d'aquestes esmenes varen ser rebatudes per part del ponent del partit que presenta la llei, el Partit Popular, que estaven pensats en facilitar els interessos i el funcionament dels ajuntaments. Jo vaig contraposar, com probablement és lògic en la formació política que represent, que contraposava els interessos dels treballadors i que per tant, cercava millor facilitar aquests interessos que els de l'entitat en concret. Per això rebaixava elements per afavorir el tema dels propis treballadors.

I acab amb una darrera esmena, la disposició transitòria vuitena. És una qüestió que no he pogut entendre per què se manté, perquè se parla de què els comissaris de segona que se varen crear amb el Decret 70/1989, se mantenguin igual. Jo planteig que s'integrin a la categoria de comissaris. I dic que no ho entenc perquè per allò que m'he pogut informar només existeixen dues persones en aquesta situació. No entenc per dues persones per què se manté una categoria en funció d'un decret que se va fer en el seu moment. Confii i desig que no sigui per qui són aquestes dues persones, sinó que hi hagi alguna raó de fons. La veritat és que m'estranya que una qüestió d'aquestes se mantengui quan estam parlant de dos casos molt concrets.

I res més. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Eduard Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Abans d'iniciar la defensa d'aquestes 17 esmenes que el nostre grup ha mantingut vives, m'agradaria fer una reflexió un poc genèrica damunt la llei i així també faré més entenedores aquestes esmenes.

Des d'un primer moment hem acceptat la necessitat d'una nova llei de coordinació de policies locals. És cert que la llei actualment vigent, la del 88, ja no respon a les necessitats d'avui en dia a les Illes Balears. Establert aquest primer punt, deixem també clar que aquest projecte de llei hi veim aspectes positius, de fet no pot ser d'altra manera perquè si no haguéssim presentat esmenes a la totalitat, cosa que no va ser el cas. Ara bé, també observem en aquest projecte de llei altres aspectes que consideram que poden millorar, que haurien de millorar si volem que la llei s'adapti de veres a allò que la nostra societat necessita. S'acceptació d'algunes de les nostres esmenes en el procés de ponència i comissió ha suposat, en el nostre parer, ja una millora en el redactat, però esperem que avui en el plenari se n'acceptin més perquè estam convençuts que això redundaria en benefici de la llei i sobretot en benefici dels municipis, que no oblidem que són els que l'hauran d'aplicar.

Ara el nostre grup parlamentari té dues preocupacions fonamentals. La primera és que pensam que en alguns aspectes aquesta llei va més enllà d'allò que és estrictament coordinació, caient directament en una intervenció sobre assumptes municipals i açò pot portar problemes. Per tant, consideram que els elements excessivament intervencionistes s'han de corregir. L'altre aspecte preocupant és el financer, l'econòmic. D'aprovar-se la llei, és lògic, s'establiran una sèrie d'obligacions en els municipis, una sèrie de noves actuacions obligades que sense dubte inevitablement suposaran una despesa econòmica afegida en els ajuntaments. Tots coneixem ben bé l'estat precari de l'economia municipal i tots sabem que les finances municipals, en general, no poden suportar gaire més increment de despesa. Aquestes dues idees que he exposat genèricament són les que informen, motiven, emanen totes les esmenes que ara intentaré explicar més detalladament.

La primera d'elles. L'article 7 del projecte de llei estableix en el redactat actual que per a la creació de cossos de policia local en els municipis de menys de 5.000 habitants es requerirà informe previ no vinculant de la Comissió de Coordinació. En el nostre parer no té sentit l'obligatorietat de demanar informe a una comissió que té com a funció la coordinació, aquesta comissió no té dins les seves funcions el control de les actuacions dels ajuntaments, no té com a funció el registre de la creació de cossos de policia en els ajuntaments i no és un consell consultiu. Per tant, a la nostra esmena eliminam la necessitat d'aquest informe previ a fi i efecte de deixar en mans dels ajuntaments la decisió de sol·licitar-lo o no, si el necessiten el sol·licitaran. Se'ns va dir en comissió que aquest informe previ era per mantenir informada la comissió, per això basta

una simple notificació i no aquest informe previ que no li veim cap mena de sentit.

La nostra següent esmena va també en la direcció de preservar l'autonomia municipal i ens referim concretament al redactat del punt F de l'article 10, allà on s'explica que és una funció de coordinació, l'impuls d'un règim retributiu que estableixi les especificitats, les peculiaritats i altres circumstàncies que defineixin la funció policial. En el parer del nostre grup aquest redactat envaeix directament l'autonomia municipal i excedeix en molt allò que és competència del Govern de les Illes Balears. No és competència del Govern de les Illes Balears fixar marcs retributius per a tots els ajuntaments, açò no és una funció de coordinació. És cert que la Llei de cossos i forces de seguretat estableix que les comunitats autònomes podran propiciar l'homologació de les retribucions, però no és menys cert que ara per ara ja existeix un marc retributiu bàsic d'aplicació a tots els funcionaris i no és menys cert que això pot entrar en contradicció amb la Llei de bases de règim local, que en el seu article 93 estableix respecte les retribucions que, en castellà diu: "*su cuantía global será fijada por el pleno de la corporación, dentro de los límites máximos y mínimos que señalen por el Estado*". Ens fa por, és una por que volem expressar aquí, que la intenció de la Conselleria d'Interior sigui allò que fixava el primer esborrany de la llei, l'establiment directament, sense més retòriques, d'un marc retributiu, vulnerant directament l'autonomia municipal. Per evitar açò, per evitar ni que sigui la possibilitat d'açò, proposam un redactat alternatiu que propiciï que l'avanç en l'equiparació retributiva, aquí estam d'acord, es faci des del diàleg i el consens amb els ajuntaments i mai des d'una imposició més o manco encoberta.

Passam ara a una altra esmena. La que fa referència al nomenament dels representants municipals dins la Comissió de Coordinació. El projecte de llei estableix que els representants municipals seran designats per les, textualment, "associacions, federacions, o agrupacions d'entitats locals, reconegudes dins l'àmbit de la comunitat autònoma". Consideram que és un redactat ambigu, interpretable i que pot donar lloc a confusions i problemes. Segons aquest redactat les mancomunitats, els consorcis de serveis, podran designar els representants ja que són agrupacions d'entitats locals, en el mateix nivell que ho puguï ser la MIB, o la FELIB. La nostra esmena clarifica aquesta situació i sense embuts estableix que la representació municipal serà designada per la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears (FELIB) i per un motiu ben senzill, perquè des del nostre grup parlamentari defensam la pluralitat i avui per avui l'única associació de municipis, no parl de mancomunitats de serveis, l'única agrupació de municipis plural, allà on hi ha ajuntaments de tots els colors polítics, és precisament la FELIB. A més a més no oblidem, això és important, és l'associació corresponent a la FEMP (Federació Espanyola de Municipis i Províncies) i allà ostenta la representació dels municipis de les Illes Balears.

Següent esmena, que podria ser definida com una esmena de justícia laboral. El projecte de llei estableix en el seu article 19 que per a la prefectura dels cossos de policia local es podrà nomenar, ja ho ha dit el Sr. Conseller en la seva exposició, a un policia del cos del mateix municipi, d'altres cossos de policia local d'altres municipis, o d'altres cossos i forces de seguretat.

I ens diu així mateix que si es tracta d'altres cossos o forces de seguretat, s'establiran reglamentàriament les equivalències corresponents. La nostra esmena és molt senzilla, demana afegir només una frase d'aquest redactat que digui simplement: "sota el criteri de reciprocitat". I és que des del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista pensam que si no s'inclou la reciprocitat es genera una clara injustícia envers la promoció professional dels policies locals. No acceptam que des de la Policia Nacional o la Guàrdia Civil es pugui accedir a la prefectura d'un cos de policia local, mentre els policies locals no puguin accedir a tenir places en aquests cossos. La reciprocitat és a base de la justícia i no podem acceptar que s'utilitzi com argument, com se va fer en comissió, que això no està previst per la Llei estatal de cossos i forces de seguretat. Estam fent la nostra normativa i tenim tot el dret a fixar els nostres criteris dins el nostre àmbit territorial i estam en el nostre dret a fixar que les prefectures dels cossos de policies locals no podran ser ocupades per policies d'altres cossos mentre no canviï la normativa estatal. Si no s'accepta aquesta reciprocitat, aquesta carrera professional segura i satisfactòria que ens deia el conseller en l'exposició inicial veim que serà com a mínim dubtosa.

Les dues esmenes que segueixen fan referència a l'article 23 del projecte de Llei, armament. I a grans trets pretenen mantenir en mans dels alcaldes la decisió de quins serveis, o en quines circumstàncies es fa necessari que els policies locals portin armes. D'aprovar-se l'actual redactat de la llei, l'actual, s'establiria que tots els policies locals sempre han de portar armes i que només en casos excepcionals i motivats els batles poden decidir el contrari. Certament no oblidam que l'article 51 de la Llei estatal de cossos i forces de seguretat defineix els cossos de policies locals com a "instituts armats", no ho oblidam. Però açò també ho definia el redactat de l'anterior Llei de coordinació de l'any 1998 i aquesta primera llei proposada per un Govern del Partit Popular i aprovada per aquesta mateixa cambra, no fixava l'obligatorietat de portar armes com sí ho fa el redactat que tenim ara d'aquest projecte de llei.

En el nostre parer el batle de cada poble, que coneix com ningú la situació de cada municipi, ha de mantenir la potestat de decidir quan es portaran armes. I és que la realitat dels municipis és molt diversa i no hi ha a tots la mateixa conflictivitat, no és el mateix un municipi de molts de milers d'habitants que un altre d'uns pocs centenars. No és el mateix un municipi d'una zona costanera que un altre d'interior. No es poden fixar criteris comuns i per tant, la decisió en el marc de l'autonomia municipal creim que s'ha de mantenir en mans de la màxima autoritat de cada municipi, és a dir, el batle. Esperem que al llarg d'aquest debat plenari es pugui corregir l'actual redacció.

I també referent a l'ús d'armes és la nostra següent esmena. Proposam que periòdicament els policies locals hagin de passar una prova psicotècnica per validar la seva idoneïtat per portar armes. Una arma no és una joguina, no és ni tan sols un símbol d'autoritat o un element dissuasiu, és una eina de defensa, però en mans de qui no és idoni per dur-la es pot convertir en un element de perill per a la població. Estam convençuts que la immensa majoria dels policies locals no tindrien cap problema per demostrar la seva idoneïtat, però és que amb una arma a la

mà basta un que no sigui idoni per tenir seriosos disgustos que crec que ens hauriem de voler estalviar tots. Per tant, un examen periòdic d'idoneïtat ens sembla que seria totalment acceptable.

La següent esmena és molt tècnica, no m'hi estendré. Simplement pretén aconseguir un redactat més adient, menys interpretable, més objectiu, demanant que enlloc de parlar d'homogeneïtzar els mitjans tècnics es parli d'homologar i d'homologar a partir d'uns criteris objectius que no deixin espai a la discrecionalitat. És una esmena tècnica, però crec que milloraria el redactat i els ajuntaments sabrien més bé a què atendre-se.

Les tres esmenes següents són fetes al capítol del projecte dedicat a la formació. Les tres esmenes pretenen genèricament preservar l'autonomia municipal en allò que respecte la formació dels policies locals. I genèricament podríem dir que pretenen substituir un model, que en el nostre parer és de supeditació a la Conselleria d'Interior, per un altre de col·laboració. I és que el nostre grup parlamentari parteix d'una concepció que podria semblar òbvia, però a tenor del redactat actual no ho sembla tant. I és que els policies locals són competència municipal i la conselleria només s'ha de limitar a la coordinació. Per tant, no acceptam l'exclusivitat en la formació que vol auto-atorgar-se la Conselleria d'Interior. Des del nostre punt de vista, sense negar el paper important de l'Escola Balear de l'Administració Pública, consideram que no s'ha d'ofegar la possibilitat dels ajuntaments, inherent a la competència municipal, d'organitzar els seus propis cursos de formació, o de conveniar, si ells volen, aquesta formació amb altres institucions. El redactat del projecte de llei intervé excessivament, fins el punt que la formació des dels municipis només es pot fer si no la fa l'EBAP i fins i tot aquests casos que l'EBAP no la faci, exigeix que l'EBAP li doni el vist-i-plau. Pensam que no se poden retallar les competències municipals fins aquest punt i creim que els ajuntaments han de poder fer cursos de formació i açò sí, que després siguin homologats per l'Escola Balear d'Administracions Públiques, basant-se en criteris objectius dels continguts i durada.

Passem ara a l'article referit als deures dels policies locals. Les nostres esmenes van en el sentit d'incorporar a l'articulat 2 deures més als que ja fixa el projecte de llei. El primer és mantenir el secret professional en tots aquells assumptes que conegui per raó del servei, afegir aquest deure. I açò per una qüestió de lògica, perquè a l'apartat de sancions es sanciona que no es mantengui el secret. Ens sembla incongruent sancionar l'incompliment d'allò que prèviament no s'ha establert com un deure. I no ens serveix l'argumentació que se'ns va fer a comissió "açò ja ho diu la llei estatal", perquè si d'aquesta llei hem de llevar tot allò que ja diuen altres normatives podem aturar el plenari i estar una estona tatxant. Els deures s'han d'establir perquè aquest Parlament de les Illes Balears considera que és un deure i si no ho considera perquè no ho considera, però no perquè hi ha una llei estatal que ja ho digui.

El segon punt que volem incorporar diu: "respectant tots els casos la dignitat de la persona i allò que estableix la Declaració Universal dels Drets Humans". És cert que qualsevol ciutadà està obligat a respectar els drets humans, però ara estam parlant

de servidors públics, amb ús d'armes i que poden exercir una activitat coactiva directe. Per tant, pensam que deixar ben clar els seus deures és necessari i torn recordar que estam fent una llei de les Illes Balears i és la nostra responsabilitat deixar ben clar quins són els deures que han de complir els policies locals. Consideram que el respecte a la dignitat de la persona i el respecte dels drets humans és un deure que han de respectar els policies locals.

Vegem altres temes més econòmics. Com he dit al principi de la meva intervenció, aquesta llei pot suposar un increment de la càrrega econòmica que suporten els ajuntaments i en un aspecte açò és evident, la regulació de la segona activitat. Dins el redactat de la llei figura, a l'article 52.3, la possibilitat que policies en segona activitat passin, voluntàriament és clar, a l'administració autonòmica. El problema és que posa: "podrà determinar dins la relació de llocs de feina els llocs de feina que es pugun acollir". Nosaltres consideram que no ha de ser una possibilitat, ha de ser un compromís. Per tant, demanam substituir "podrà determinar" per "determinarà anualment". Suposarà un esforç econòmic per als ajuntaments aquesta llei, un compromís del Govern en donar-li suport a l'aplicació crec que no estaria de més.

Passem ara al capítol de faltes i sancions. Hi mantenim dues esmenes en aquest capítol. Una d'elles pretén endurir la sanció per una de les faltes que ja està tipificada, ens referim a la falta que suposa, llegesc textualment, "l'aprofitament del seu càrrec o funció per cometre abusos o setge moral o sexual". En el redactat actual això es tipifica com a falta greu sancionable, amb la suspensió de funcions i pèrdua de la remuneració de 5 dies a 3 anys. A la nostra esmena volem que es consideri falta molt greu, sancionable amb la suspensió de funcions i sou de 3 a 6 anys, o separació fins i tot del servei. Creim que és de tota lògica, si no s'accepta l'esmena ens trobarem que es penalitza més participar en una vaga, o l'embriaguesa, emborratjar-se, que el setge o abús sexual. Creim que hem de reflexionar, sobretot senyors del Partit Popular i hem de posar les coses en el seu lloc i aquesta esmena s'hauria d'acceptar.

Però a més demanam que s'incorporin com a faltes molt greus dues noves tipificacions. No respectar els drets dels ciutadans en adreçar-se en qualsevol de les llengües oficials de les Illes Balears i mantenir actituds racistes, xenòfobes, homòfobes o sexistes en el desenvolupament de les seves funcions. Consideram que ha de ser sancionable que algun policia no respecti els drets dels ciutadans a emprar qualsevol de les llengües oficials i més si tenim en compte que ens varen acceptar en ponència una esmena que fixava com a deure aquest respecte per part dels policies. I clar, si es fixa un deure i després no se sanciona l'incompliment, és com dir ho podeu incomplir que no passa res. Això ens sembla seriós.

L'altre punt, mantenir actituds racistes, xenòfobes, etcètera. Pensam que s'ha d'incloure, perquè com he dit abans, açò s'ha de sancionar si no se compleix. No ens funciona, no ens serveix l'argumentació que va fer el Partit Popular en el seu moment dient que açò no estava a la Llei de cossos i forces de seguretat i que per tant, no se podia incloure una qüestió així. I no ho compartim perquè si bé és cert que comunitats simplement s'han limitat a copiar les faltes de la Llei de cossos estatal, altres comunitats no. Per tant, no voler incloure les actituds

racistes, sexistes i xenòfobes com a falta molt greu, serà, ho hem de tenir ben clar, una decisió política del Partit Popular i no una impossibilitat legal. Que quedi clar almanco açò.

Les dues darreres esmenes, ja me pas del temps. Amb elles pretenem facilitar l'aplicació de la llei, donar suport als municipis, especialment els més petits i obrir vies efectives d'ajut des del Govern de les Illes Balears. A la primera demanam l'edició d'una nova disposició adicional, que deixi una porta oberta a una futura policia mancomunada entre els municipis. Sé perfectament i sé que se'm dirà que una sentència d'11 de febrer de 1993 va declarar inconstitucional una disposició adicional de la llei autonòmica actualment vigent i una part de l'article tercer que anava en aquest mateix sentit. Però no és menys cert que el Decret navarrès 213/2002, de 14 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de cossos de policia de Navarra, estableix en el seu article 12.2 que, textualment, "*podrán crear cuerpos de policia las entidades locales resultantes de la agrupación de municipios que tengan competencia para ello y superen la misma cifra de población conjuntamente*". Si a Navarra ho fan i aquí ho veim necessari no sé per què no ho podem fer. En definitiva demanam a la nostra esmena, deixar una porta oberta que permeti, si es varia la interpretació de la Llei estatal de cossos i forces de seguretat, com sembla que ha succeït en el cas navarrès, que permeti en un futur mancomunar el servei, la qual cosa suposaria una gran ajuda per als municipis més petits. Que no tanquem la porta, ja la tancaran a Madrid en tot cas. I la darrera esmena també en el mateix sentit. Demana un compromís econòmic per part del Govern de les Illes Balears, una disposició transitòria que fixa un compromís d'ajut econòmic durant 3 anys per als municipis menors de 5.000 habitants. Se'm va dir en comissió que votaven que no, però que ho farien. Jo crec que comprometre-se davant del Parlament ens donaria tranquil·litat a tots.

En definitiva hauran vist que són esmenes en positiu, esmenes que poden millorar la llei i esmenes que fan referència a realitats ben clares i punyents de les nostres illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riudavets. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Maria José Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El projecte de llei de coordinació de les policies locals de les Illes Balears que avui es du a debat en aquest ple és una adaptació a la vigent normativa de la Llei 10/1988, de coordinació de les policies locals, aprovada per aquest Parlament el 26 d'octubre del 1988, a la realitat de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i per aquest motiu el Grup Parlamentari Socialista no ha presentat esmena a la totalitat, perquè creu que aquesta llei és necessària. Però sí, en canvi, ha presentat una sèrie d'esmenes parcials, en queden 17 de vives, donat que alguns punts concrets del projecte de llei que se'ns presenta, són absolutament incorrectes i inacceptables i d'altres entenem que poden ser millorats, essent precisament aquest l'objectiu de les esmenes presentades. I deim que alguns punts són inacceptables perquè consideram que ens trobam amb una llei, per una part,

i me permetran que ho digui, demagògica, quant que tracta de rentar la imatge d'un projecte fracassat, com és el projecte de la policia turística quan realment es tracta de policia de temporada. Ens trobam davant una llei qualificable com a perillosa, ja que generalitza l'ús de les armes de foc en lloc de restringir-lo i, almenys, nosaltres entenem que la seguretat no es mesura pel nombre d'armes que es posen al carrer. I en tercer lloc, entenem que és una llei antimunicipalista, ja que trasllada càrrega econòmica i algunes decisions del Govern de les Illes Balears sobre els ajuntaments. I bàsicament són aquests els tres temes sobre els quals versen les esmenes que segueixen vives a aquest projecte de llei.

Pel que fa a la policia turística, el projecte de llei recull, al seu article 8, aquesta figura tan particular, aquest element, podríem dir decoratiu, si se'm permet, inventat per la Conselleria d'Interior. Doncs bé, mitjançant la corresponent esmena presentada, el Grup Parlamentari Socialista proposa la supressió d'aquest article 8, és a dir, la supressió de la policia turística. Tal i com vàrem dir en el debat sobre aquesta esmena, que vam tenir a la comissió, la figura dels policies turístics no es diferencia en res de la resta de policies locals, no són uns policies especials o especialitzats, simplement són policies de suport i de reforç en èpoques determinades de l'any en què l'estacionalitat turística implica un increment de la població, però no tenen cap tipus de funció diferenciada de les que puguin tenir els policies locals o els auxiliars de policia.

El fet que a un punt policia turístic se li exigeixi el domini de tres idiomes, català, castellà i anglès o alemany, no justifica de cap manera la creació d'aquesta modalitat de policia turística, essent la realitat que aquest policia és un policia local, ja que se li exigeixen els mateixos requisits que a aquests policies locals, més un idioma més, i per tant, essent la realitat que un policia turístic no és més que un policia de temporada, ni més ni menys.

Si l'invent de la policia turística pretén incrementar la qualitat del servei policial que reben els turistes, oferint un servei permanent d'informació en el municipi, açò és el que se'ns va explicar quan es va presentar la policia turística, per què no crea el Govern un cos d'informadors turístics, la funció dels quals sigui precisament aquesta, la d'oferir un servei permanent d'informació, i per altra banda que faci una formació de qualitat als policies i auxiliars de policies perquè puguin complir amb eficàcia les seves funcions de garantir la seguretat dels ciutadans.

No ens enganyem, la policia turística és un element decoratiu únicament i exclusivament, prova d'açò és que si la llevam no hi haurà ni un sol policia menys al carrer. A més, el projecte de llei no recull la subvenció que facilitava el Govern fins al moment i creim que va ser un simple engany, un ganxo per atreure els ajuntaments. A partir d'ara seran aquests els que hauran d'assumir el cent per cent del cost d'aquests policies turístics, pel que, de fet, desapareixeran, perquè molts d'ajuntament no el podran assumir. Potser que, com a molt, la policia turística quedi resumida a un complement salarial per coneixement d'idiomes.

No vull deixar de dir que és el propi article 8 que preveu que quan la temporalitat dels serveis prestats pels policies

turístics deixa d'existir perquè la mateixa s'ha convertit en una prestació de serveis de forma permanent, més de nou mesos, tres anys consecutius, aquests policies s'han d'incorporar com a fixos a les plantilles dels cossos de policia del municipi en què han prestat els seus serveis, demostrant això que l'adjectiu turístic és absolutament buit de contingut, perquè la policia turística fa el mateix que un policia local de temporada i si ve al cas entrarà a formar part, de forma permanent, del cos de policia local, sense que la seva distinció com a turístic el diferenciï en absolut de la resta de policies locals.

Quant a l'armament, el text proposat pel Govern preveu, com a norma general, que els serveis policials sempre seran amb armes. I la primera de les esmenes presentades en aquest sentit ve a demanar la substitució d'aquesta norma general per precisament la contrària; és a dir que com a norma general els serveis policials seran sempre sense armes, corresponent al batle, malgrat això, determinar de forma motivada les circumstàncies i els serveis en què sí s'han de dur armes de foc. Entenem que sí hi ha circumstàncies i serveis que exigeixen dur armes de foc però no tots els serveis que presta la policia local.

Entenem que aquesta esmena és absolutament assenyada i coherent amb les funcions pròpies dels policies locals i em permetran en aquest punt citar textualment unes paraules del Sr. Conseller d'Interior, extretes del *Diari de Sessions*, de 28 d'octubre del 2003, que avalen el que proposam aquí i que, per molt que resulti sorprenent, des del Grup Parlamentari Socialista compartim íntegrament, el Sr. Rodríguez va dir: "*Los alcaldes se encuentran desbordados porque precisan de una seguridad que no significa ir solamente detrás del que comete un delito, significa lo que tiene de mucho la policía local que es estar cerca del ciudadano, ser policía amiga, la policía que está para ayudar y también para reprender, si hace falta, pero sobre todo para ayudar. Es evidente que es un cuerpo de policía sensible, cercano, próximo*". Creuen els senyors diputats que, com a norma general, els policies locals propers als ciutadans, policia amiga, que està per ajudar, al servei dels ciutadans, han de dur armes de foc? Creuen els senyors diputats que els policies que es troben a les entrades i sortides d'alumnes de les escoles han de dur armes de foc? Creuen que els policies que es troben regulant el trànsit, que donen pas als vianants i fins i tot posen multes a vehicles mal aparcats, han de dur armes de foc? Sincerament, nosaltres creim que no.

En aquest sentit, seguretat per als ciutadans també és una correcta utilització de les armes de foc per part dels policies que les duen. Des del Grup Parlamentari Socialista entenem imprescindible que tots els membres dels cossos de policia local se sotmetin a proves d'actitud psicològiques amb caràcter periòdic. En una qüestió tan important com aquesta, ja que una utilització incorrecta d'una arma de foc pot dur conseqüències fatals, ja ho ha dit també el portaveu que m'ha precedit en la paraula, entenem que el control de les actituds de les persones, dels policies que duen armes de foc per raó de la seva feina és imprescindible i necessari. I donada la seva importància, entenem que aquesta obligació de sotmetre-se als controls d'actitud periòdics psicològics han de regular-se amb rang de llei, perquè creim que és prou greu i prou important perquè aquesta qüestió es reguli, sigui una obligació que imposi una llei i no un reglament.

Quant a formació, l'article 3 del projecte de llei, que no ha estat esmenat, diu que la formació i el perfeccionament dels membres dels cossos de policia local i dels policies auxiliars constitueixen un objectiu bàsic en l'establiment dels criteris de coordinació i, sens dubte, així ho entenem també des del Grup Parlamentari Socialista. Mitjançant les esmenes presentades als articles 27 i 28, relatius a formació, es pretén que, per una banda, les beques o ajudes econòmiques destinades als alumnes de l'Escola Balear d'Administració Pública, que sí preveu la llei, vinguin previstes a la vegada a la corresponent llei de pressuposts de la comunitat autònoma de les Illes Balears, extrem actualment no recollit en el projecte de llei i que entenem que és de sentit comú. I per aquest motiu creim que no hi ha d'haver cap problema perquè aquesta esmena sigui acceptada.

Igual que l'esmena anterior, la següent esmena demana la supressió de la referència que es fa al Ministeri Fiscal a l'article 27.2 quan s'obliga a l'EBAP a promoure la col·laboració institucional per tal de fer cursos de formació. És de sentit comú que si la llei ja preveu aquesta col·laboració institucional amb el Poder Judicial no es faci una referència explícita al Ministeri Fiscal, ja que aquest últim es troba integrat dins el primer, i mantenir aquesta referència a la llei entenem que seria un greu error i per açò demanem que se suprimeixi, ja que del contrari farem un ridícul espantós.

Per últim, s'ha presentat una esmena que pretén que les accions formatives que es duguin a terme de forma externa, és a dir que no siguin ateses per l'Escola Balear d'Administració Pública, siguin homologades per la mateixa, sempre que compleixin els requisits que reglamentàriament es determinin, entenent que aquesta homologació suposa una necessitat per tal d'evitar que es duguin a terme accions formatives sense control i coordinació, que entenem que sí l'ha de fer l'EBAP.

Sensibilitat municipalista. Malgrat pesi al Govern de les Illes Balears, i especialment a la Conselleria d'Interior, al projecte de llei s'hi troba a faltar una certa sensibilitat municipalista, ja que, tal i com està regulada la llei, tant la promoció externa, que ve regulada a l'article 31, com la mobilitat, regulada a l'article 36, es poden donar casos d'excessiva càrrega econòmica sobre els ajuntaments, tal i com explicaré, i amb la intenció de corregir el text de la llei i evitar que es permetin aquestes situacions, per part del Grup Parlamentari Socialista s'han presentat quatre esmenes.

Tant a l'article 31, relatiu a la promoció externa, com a l'article 36, relatiu a mobilitat, al projecte de llei es requereix, entre d'altres condicions, que els policies locals que vulguin participar bé en aquesta promoció externa o bé en els processos de mobilitat, els falti més de cinc anys per passar a la situació de segona activitat amb destinació per raó d'edat. Les esmenes presentades pel meu grup pretenen substituir aquest mínim de cinc anys per passar a la situació de segona activitat per un període de deu anys. El perquè és ben senzill: la llei preveu el pas a la situació de segona activitat amb destinació per raó d'edat a partir dels 55 anys; això és, deu anys abans de la seva jubilació. Bé, si mantenim el requisit dels cinc anys que contempla el projecte de llei, es pot donar el cas que un ajuntament que rebí un policia local al seu cos, provinent d'una promoció externa o d'un procés de mobilitat, estigui cinc anys

en servei actiu i deu en situació de segona activitat, amb el cost econòmic inherent que per a l'ajuntament comporta aquest pas a situació de segona activitat. És a dir, es pot donar el cas que un policia local hagi estat a un municipi el doble de temps en situació de segona activitat que no en situació de servei actiu. Substituir cinc anys per deu anys corregiria la possibilitat esmentada, que pot suposar una important i excessiva càrrega econòmica per a un ajuntament, tenint en compte que a la nostra comunitat autònoma hi ha ajuntaments molt modestos i amb capacitat molt limitada, econòmicament parlant.

A més, el Grup Parlamentari Socialista ha presentat dues esmenes idèntiques a diferents articles, als dos articles esmentats anteriorment, mitjançant les quals es pretén que sigui el Govern de les Illes Balears, en cas de no acceptar-se les esmenes anteriors, que assumeixi el cost que suposi el pas a la segona activitat quant excedeixi el que hagi treballat a l'ajuntament de destí.

Ara ja per acabar, em referiré molt breument a una sèrie d'esmenes que, no per referir-se a aspectes més secundaris, són menys importants. A l'article 6, el Grup Parlamentari Socialista presenta una esmena per tal de permetre als policies locals actuar fora del seu municipi, a més dels supòsits ja prevists en el projecte de llei en cas de persecució al delinqüent, amb l'obligació de comunicació immediata a la policia local del municipi en qüestió. És una situació que perfectament es pot donar a la realitat i per aquest motiu entenem que la llei l'hauria de regular, així com regula i preveu la resta de situacions en què sí poden actuar fora del seu àmbit municipal.

A l'article 19, i per la manca de reciprocitat amb la resta de cossos o forces de seguretat, es presenta una esmena per evitar que, precisament, membres d'altres cossos o forces de seguretat puguin ser nomenats cap de cos de policia local. Esmenam també el mateix article, per tal d'afavorir la promoció i permetre accedir a la plaça a proveir aquells que pertanyin no només a una categoria igual o superior, sinó també a una categoria immediatament inferior.

I a l'article 25 s'ha presentat una esmena per tal que els membres de la policia local i els policies auxiliars vesteixin l'uniforme reglamentari no només quan es trobin de servei, sinó també quan es trobin en formació permanent o de promoció. A l'actualitat ho fan així, duen l'uniforme, i per això entenem que la llei ha de regular aquesta situació que, de fet, es dona.

Vull fer una breu referència en relació amb la regulació que fa el projecte de llei sobre les titulacions. Entenem que és un tema molt tècnic, que és un tema complicat que requereix un estudi profund i acurat que no s'ha duit a terme fins ara, pel que creim que això justificaria la retirada del projecte de llei per tal d'estudiar aquest punt i aportar una regulació més adequada. En tot cas, anunciam ara el nostre vot d'abstenció a la regulació que sobre les titulacions es fan a les disposicions transitòries primera, segona i tercera, perquè entenem que aquesta regulació no és prou clara, és una mica confosa i entenem que s'hauria de fer una regulació una mica més adequada.

Des del Grup Parlamentari Socialista creim que totes i cadascuna de les esmenes presentades suposen una millora del text del projecte de llei presentat pel Govern de les Illes

Balears i creim també que l'assumpció de les mateixes és necessària per fer una llei que millora l'actual regulació i s'adapti a les necessitats de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torns en contra, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc i com no podria ser d'altra manera, agrair als grups parlamentaris PSM, Esquerra Unida i Els Verds el to de la seva intervenció, m'hagués agradat també poder dir el mateix del Grup Parlamentari Socialista, però me tem que no pot ser així, perquè, Sra. Diputada, jo no sé si vostè li vol posar fàcil a aquest diputat o vostè es vol complicar la vida, policia turística, projecte fracassat i llei perillosa. Però en qualsevol cas, continuaré amb la meua intervenció i deixarem part de la seva intervenció com a una petita anècdota.

Abans d'entrar a la defensa de les esmenes plantejades pels diferents grups parlamentaris, vostès em permetran, senyores i senyors diputats, encetar la meua intervenció en aquest debat d'aprovació de la llei de coordinació de policies locals fent una breu anàlisi general que expressi el posicionament global que el meu grup manté respecte del text que avui ens ocupa; des del Grup Parlamentari Popular no tenim gens de dubte de la inexcusable necessitat d'adaptar la normativa existent relacionada amb aquestes qüestions i aconseguir d'aquesta manera donar immediata resposta a les necessitats, demandes que, com a conseqüència de la pròpia evolució social, es venen manifestant tant dins com fora dels cossos de policia. Com bé saben, senyores i senyors diputats, el desenvolupament normatiu de la competència que li ha estat atribuïda a aquesta comunitat autònoma respecte de la coordinació de policies es manifesta al llarg de la Llei 10/1998, llei que al llarg de 16 anys ha estat punt de referència respecte de la coordinació i homogeneïtzació dels cossos de policies locals. Avui, 16 anys després, tenim una irrenunciable ocasió, a partir de l'aprovació de la present llei, de confeccionar un nou model de policia, un model modern, un model eficaç i basat en criteris de professionalitat i especialització que ben segur donarà resposta als permanents reptes que es plantegen a la nostra actual societat. I on, efectivament, l'EBAP ha d'acomplir amb un objectiu important, que és el de facilitar la formació necessària als policies per tal de complir amb plenes garanties amb les seves responsabilitats. Un model de policia innovador que fixa els criteris per tal de crear cossos de policia als municipis allà on no n'hi ha, un model que regula la policia turística i que garanteix la mateixa formació que la resta de membres; un model que afavoreix la mobilitat dels policies, en definitiva, senyores i senyors diputats, un model ambiciós en relació amb els interessos d'aquesta comunitat autònoma.

I arribat a aquest punt i des de l'escrupolós rigor i la inqüestionable coherència que han mantingut al tractament del text, volem des del meu grup parlamentari reiterar el mateix

posicionament en la defensa de totes i cadascuna de les esmenes presentades pels diferents grups parlamentaris. Com bé saben els distints portaveus, el grup parlamentari ha mantingut una posició oberta, una posició dialogant quant a la incorporació d'esmenes, però també, i com no podria ser d'altra manera, hem mantingut un especial zel a la defensa de la vàlua d'un text que sens dubte ha de permetre construir el model de policia local que les Illes Balears mereixen. I prova de l'esmentat actitud que el meu grup ha mantingut, han estat acceptades un total de 17 esmenes a l'articulat, havent-hi grups parlamentaris que han vist acceptades les seves esmenes en un percentatge proper al 45%, i parl del Partit Socialista de Mallorca, PSM. I si no hem acceptat, senyores i senyors diputats, ha estat per dues bàsiques qüestions, dues raons molt senzilles: una, perquè hi havia esmenes que anaven i atemptaven directament contra la normativa bàsica de l'Estat, i dues, perquè desmereixien l'esperit del model de policia que volem per a aquestes illes.

I senyores i senyors diputats, en aquesta intervenció i per una qüestió d'economia processal, i a més perquè ja saben vostès les motivacions que fonamenten el rebuig a les esmenes, no tornaré a reiterar totes les argumentacions que vaig fer servir per definir la posició del meu grup a la Comissió d'Assumptes Institucionals, però el que sí faré és remarcar-me damunt del posicionament d'aquelles qüestions que consideram de necessària salvaguarda respecte de determinats aspectes concrets de la present llei i venc a referir-me a dues qüestions principals: en primer lloc, la policia turística, i, en segon lloc, la possibilitat de dur armes de foc.

I pel que fa a la primera de les qüestions, la policia turística, senzillament volem, una vegada més, reafirmar-nos en la irrenunciable convicció que la policia turística ha estat sent i serà, sense cap dubte, un element imprescindible per prestar una assistència adequada als ciutadans al llarg de l'època de més afluència de visitants a les nostres illes, serà un reforç precís per als actuals cossos de policia, i com no, un estalvi econòmic important per als ajuntaments, que veuen com les necessitats que poguessin venir patint per tal de donar cobertura adequada a la demanda de servei, se solucionen o com a mínim es redueixen amb una important mesura.

I malgrat això, des de l'oposició, i particularment des del Partit Socialista, contenen vostès perseverants amb la incompreensible voluntat de dinamitar un dels més sonats encerts de la política d'interior d'aquest govern; i resulten com a mínim enigmàtiques quines són les intencions que els duen a vostès a voler destruir una iniciativa tan ben rebuda pels ajuntaments d'aquestes illes, en increment de la demanda per part del mateix i que amb la formació que reben aquests membres es proporciona un millor servei al ciutadà. Però per a mostra jo els oferiré aquest botó: ajuntaments de les Illes Balears que tenen policia turística: 56; membres a Mallorca, incorporats al servei: 186; a Eivissa: 30; a Menorca: 20; a Formentera: 2; un total de 238 policies turístics que reforcen els serveis als ajuntaments. No fa falta que els faci relació dels municipis que la tenen incorporada, no fa falta, ho saben vostès ben bé, n'hi ha de seus i n'hi ha dels nostres.

I no entenem per què aquí, avui, fan un discurs quan els seus batles demanen reiteradament la incorporació d'aquests

membres als seus cossos. Això me recorda una frase, me ve a la memòria, de Grouxo Marx, que deia així: “*Estos son mis principios, si no les gustan tengo otros*”. Doncs això és el mateix que els passa a vostès: avui dic aquí una cosa, demà en diré una altra a una altra banda.

(Remor de veus)

I no només això, sinó que l'experiència ha resultat notablement profitosa per a tots aquells municipis que han tengut l'oportunitat d'integrar membres de la policia turística als seus cossos, tant és així, senyors diputats, que curiosament la demanda s'ha vist raonablement incrementada. I davant d'incontestables fets com aquests, què fan vostès? Vostès es mantenen en la insistent idea que la policia turística no és necessària, se l'ha de suprimir, no té raó de ser. Mirin, jo ja no sé com els ho he de dir.

Diferents han estat també les esmenes dirigides a canviar la seva redacció, de l'esperit contingut a l'article 22.3, i ja faig referència al tema de les armes que tant s'ha discutit avui de matí aquí per part de tots i cadascun dels grups parlamentaris que han tengut l'oportunitat de pujar a aquesta tribuna. Aquest article i, en particular, l'esmena presentada pels diferents grups, que van pràcticament en el mateix sentit i coincideixen, va encaminada a destruir, efectivament, la idea de la regla general que els agents de policia local duren armes, independentment que sigui el batle del municipi qui autoritzi l'ús de l'esmentat armament. I des del meu grup ens preocupa el seu plantejament d'una forma i manera seriosa i ens preocupa per una sèrie de raons, que evidentment no consideram, però el que consideram suficientment significatives i que justifiquen la redacció del text que es plasma a la llei; i en primer lloc i d'entrada, me permetran que els llegeixi part de l'article 52 i de l'article 53 de la Llei de Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat, la primera frase de l'article 52 diu el següent: “Los cuerpos de policia local son institutos armados”; no diu: “Los cuerpos de policia local no son institutos armados”. A continuació, l'article 53 enumera les funcions que han d'exercir els policies locals, entre les quals n'hi diré tres, hi ha les següents: en primer lloc, protegir les autoritats de les corporacions locals; segons, vigilar espais públics i col·laborar amb les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat i policies de les comunitats autònomes en la protecció de les manifestacions i el manteniment de l'ordre a grans concentracions humanes, quan siguin requerits per a això; i un altre precepte de la llei: cooperar amb la resolució de conflictes privats, quan siguin requerits també per a això.

Arribats aquí, només dues consideracions: primer, la normativa bàsica ho permet, i en segon lloc, perquè hi ha dins les funcions que s'assignen als policies locals situacions que són susceptibles de la necessitat de dur armes. I ja no només per garantir la integritat física de la gent, ja sigui per garantir la integritat física dels ciutadans. I vostès m'han dit que un policia local no necessita dur armes quan regula el trànsit, però jo li pregunt: és necessitat del policia local dur armes quan ha d'intervenir en un conflicte privat en funció de les funcions que li assigna la llei, per exemple, en un cas de violència domèstica? Jo els pregunt: és necessari dur armes quan hi ha grans concentracions humanes, amb un risc potencial per a la integritat física de la gent? Doncs, sí. És necessari dur armes quan, per exemple, ens trobam en la situació d'haver d'assistir

als Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat en una persecució, per exemple, és necessari dur armes? Possiblement sí que sigui necessari dur armes. I en tercer lloc, interessa posar de manifest també que l'esperit de la llei és potenciar la figura dels batles, en aquest sentit atorgant-los capacitat de decisió per determinar a quin moment han de dur armes de foc.

I jo crec que aquí els diferents grups parlamentaris poden estar una mica confosos. Dir-los que una cosa, la regla general, són armes, armes no són armes de foc, sinó que armes poden ser qualsevol tipus d'instrument per ser utilitzat o ser susceptible de ser utilitzat en la defensa de la integritat física; podem parlar d'un esprai, podem parlar d'una porra, però la regla general no és que els policies i agents de la policia local duguin armes de foc per regla general, sinó que serà el batle qui a cada moment determini quan és que no les ha de dur.

Per acabar, senyores i senyors diputats, només reiterar-me en el que he dit i reiterar-me també en l'oferiment que vaig fer als diferents grups parlamentaris a la comissió, respecte de la transacció de l'article 23.2, que precisament parla de les armes; jo, si volen, els tornaré repetir aquesta transacció, per veure si vostès l'accepten: allà on diu “Com a norma general els serveis de policies locals seran sempre amb armes”, “Malgrat això, -i aquí vendria la inclusió del nostre text- correspon a l'alcalde dels municipis, o als batles, dels municipis amb cos de policia local, determinar amb forma motivada les circumstàncies i els serveis en què s'han de dur armes de foc”. Aquesta seria la proposta de transacció que el Partit Popular avui els fa damunt aquest article.

I ja com deia, per acabar, només reiterar-me en el que he dit i en el posicionament mantingut durant tot el moment a la comissió i a la ponència d'aquest text. I com no podria ser d'altra manera, agrair també a tots i cadascun dels grups parlamentaris que han fet les seves aportacions, que hagin enriquit el text d'aquesta llei i dir-los que des del Grup Parlamentari Popular donarem suport a aquest text des de la coherència, des del sentit comú, un text que no és més que una ferma i decidida aposta per tal de millorar el servei, la formació i, com no, dignificar una professió tan imprescindible per ser desenvolupada, com és la de policia local.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Torn de rèpliques, pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt breument, per referir-me a dos aspectes, que són en definitiva els que ha tocat molt vehementment el diputat popular. En tot el debat de les armes no he arribat a entendre amb qui feia polèmica, evidentment ningú no ha defensat que no duguessin armes mai ni ningú feia polèmica sobre el contrari; si en lloc de dedicar tot aquest esforç verbal, que de totes formes serveix com a exercici, ell és jove i necessita anar aprenent, me pareix molt bé, si hagués començat pel final doncs

ens haguéssim posat d'acord immediatament i no hagués calgut tants escarafalls i tants arguments, doncs evident, me pareix bé la transaccional i això soluciona el tema.

I respecte de la policia turística, bé, difícilment ens posarem d'acord, tant si vostè me cita en Grouxo Marx com si me cita un altre Marx, no hi haurà forma de posar-nos d'acord damunt aquest tema. I no me digui i no me repeteixi que els municipis estan encantats; doncs clar, i si vostè demà els regala cotxes, furgonetes per traslladar les conselleries de vies i obres, el que sigui, evidentment no protestarà cap ajuntament, tot el que donis a un ajuntament, i ho sé molt bé perquè tenc certa experiència de vida municipal, ningú protestarà. Però no parlem d'això, si en lloc d'haver fet un decret pel qual vostè diu policia turística, hagués dit: els mesos d'estiu ampliarem la plantilla de policia local a càrrec del Govern balear, haguessin aplaudit igualment. Aquí el tema és que vostès, una cosa que ha estat publicitària i propagandística i l'han vestida d'aquesta forma, doncs ara li volen donar contingut de fons i a més la fiquen dins una llei. No és de rebut, jo crec que no té sentit, que tenia molt més sentit parlar de funcions de la policia local, d'especificar quines són aquestes funcions, d'especificar les funcions, però situar categories diferents; una cosa és un policia local i un altre és un policia turístic, no té sentit. I això evolucionarà, que al final veuran vostès com no serà així, i quan hi hagi policia local i hi hagi policia autonòmica en aquesta comunitat autònoma ningú se'n recordarà dels policies turístics i això acabarà d'aquesta forma.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM, Sr. Riudavets té la paraula.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, el Sr. Jerez, vostè sap que jo moltes vegades entenem les coses i comprenem els assumptes conjuntament, però avui sí que he de reconèixer que ha fet un discurs vehement, brillant, però bastant reduït i podríem dir que alliberat, perquè, llevat de policia turística i d'armament, és que no ha anomenat res més, només ha dit que tot allò altre no perquè estaven a favor de la normativa bàsica estatal i d'un model d'esperit de policia, una cosa així ens ha vengut a dir. Jo crec que així mateix és reduir el debat massa.

Per tant, jo hauré de fer el que no ha fet vostè i donar arguments damunt aquells temes que vostès no han acceptat sense dir qui, perquè no els acceptaven i per tant entraré començant pel final, pel darrer que (...) demanat, que és això de la mancomunitat de municipis perquè m'interessa deixar-ho clar. Ja he dit que sabia que hi havia una sentència del Tribunal Constitucional en contra d'aquesta possibilitat i contra una llei, la 88 de les Illes Balears, i li puc dir, perquè no ho ha dit vostè, que esperava que ho digués, que n'hi ha una d'igual de sentència del Tribunal Constitucional contra Extremadura, una altra contra Astúries, una altra contra Madrid, tot en aquest sentit de no permetre la mancomunitat de municipis. Llavors, ens hauríem de plantejar, en primer lloc, si no hauríem de canviar la llei estatal, ja que és necessari per a tot i per a totes,

i diu que no el Tribunal Constitucional. I en segon lloc, ens hem de plantejar que estam fent una reforma estatutària que ens pot donar competències, que ens hauria de donar competències damunt la policia i per tant regular la nostra pròpia organització i la possibilitat de mancomunitat, perquè Navarra, de fet, ho té, i per tant, si ho té Navarra, ho podem tenir nosaltres.

Me dirà, açò encara no; escolti, ara hem de legislar en funció del que creim que pot ser. I a més a més li record que la disposició addicional tercera, que jo presentava com a esmena, deia: "La creació de cossos de policia local per part d'agrupacions de municipis, segons el que estableixi la legislació al respecte -ho deixava en futurible- es fixarà reglamentàriament i en tot cas hauran d'adoptar la forma de mancomunitat voluntària". Obria una possibilitat, una porta (...), que si ens la tancava Madrid, llàstima, però no la tanquem nosaltres.

Entrem dins la qüestió, que tampoc vostè no ha esmentat per a res, quant a la formació des dels ajuntaments. Jo crec que aquí sí hi ha una invasió de competències municipals, ja li vaig dir en el seu moment, perquè, li llegiré perquè ho entengui millor de com me pugui expressar el que diu un informe jurídic de la FELIB: "Això implica indirectament la limitació de la formació que puede impartir cada ayuntamiento, ya que no significa lo mismo coordinar la formación en base a criterios o requerimientos mínimos que ejercer la formación de forma única o prevalente". Me sembla que no és funció del Govern de les Illes Balears envair competències municipals.

Quant a la falta de sancions, intentaré anar ràpid, no puc entendre, de ver que no puc entendre de cap de les maneres que, segons vostès, sigui més sancionable agafar una borratxera o fer un dia de vaga que un abús sexual fet per un policia, no ho puc entendre. I vostè me dirà: és que la Llei de Cossos i Forces de Seguretat no ho contempla; és el mateix que li he explicat abans, quant que feim una reforma d'Estatut d'Autonomia, es pot aplicar aquí. Però és que a sobre, si nosaltres consideram que açò ha de ser una falta molt greu, li hem de posar, i ja li dic, si a Madrid després consideren que no és una falta molt greu, nosaltres almanco, com a Parlament sobirà de les Illes Balears haurem dit quina era la nostra opció. Bé, no ho volen.

El mateix amb la llengua, resulta que la fixam com a deure, acceptant una esmena nostra, i després aquest deure si no s'acompleix no se sanciona. Un absurd, des del meu punt de vista.

El mateix amb les actituds racistes, xenòfobes. A veure, és molt greu això que no es pugui sancionar, és molt greu perquè no és ni falta greu, ni res, és que no existeix aquesta sanció per a aquestes actituds. I jo crec que açò sí que es podria aclarir.

Més temes, si me dona temps i si trop els papers, això de l'examen psicotècnic. A veure, li he dit, i jo crec que amb això queda ben explicat, simplement és una garantia i estic seguríssim que el 99% de policies no tendran cap problema per passar un examen tècnic periòdic, no vol dir cada sis mesos, ni vol dir cada any, simplement periòdic. I açò ho podrien fixar via reglament, la periodicitat, no l'obligatorietat. Doncs no hi hauria cap problema, quin problema hi ha? El problema és que podria donar-se el cas d'un policia que no fos idoni, s'ha donat

a altres comunitats autònomes, gràcies a Déu aquí, que jo sàpiga, no; hi ha hagut desastres, ha caigut un descrèdit damunt la policia, i cauria en descrèdit contra tots els que hauran participat en l'elaboració d'aquesta llei. Jo crec que més val prevenir que curar.

I finalment, anem ja a això de la transacció que vostè m'ha plantejat, jo li acceptaré aquesta transacció i li diré exactament que li accept per un motiu, perquè consti en acta. Perquè si bé queda clar que els policies han de dur armes, queda també clar que la potestat de decidir quan duren armes de foc, a quins serveis i circumstàncies, les decidirà el batle; la potestat del batle, que és el que nosaltres volíem defensar, me sembla que queda assegurada i per tant esper que quedi així, i si no, que consti en acta la interpretació que li feim. Per tant, acceptam la transacció.

Ja no m'allargaré res més, simplement dir-li que lamentam, és de plànyer que, així com se'ns van acceptar certament un bon grapat d'esmenes en el tràmit de penència o comissió, no s'acceptin aquestes, perquè crec que són raonables i en definitiva revertirien en benefici d'una llei que sempre serà la vostra llei, la llei del Partit Popular. Si la volem millorar és perquè en realitat el que volem és el millor per a les illes i esper que també com vostès.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Sra. Camps?

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Jerez, realment he quedat certament molt sorpresa, però ho entenc, entenc la referència que ha fet vostè al principi de la seva intervenció, perquè me dóna la impressió que no m'esperava a mi avui en aquesta tribuna i com que ja du el discurs escrit no ha pogut dir altra cosa que el que ha dit. Ha dit escrupolós rigor i coherència. Miri, les esmenes que des del Grup Parlamentari Socialista hem presentat li assegurem que també compleixen aquest escrupolós rigor i coherència totes elles, i la seva finalitat no és altra que millorar el text que s'ha presentat des del Govern, perquè si fos d'una manera s'hagués presentat una esmena a la totalitat, cosa que no ha fet el Grup Parlamentari Socialista.

No m'ha donat cap argumentació, no m'ha donat cap motivació de pes per la qual no s'accepta cap de les esmenes que es mantenen vives del nostre grup a aquest projecte de llei i simplement s'ha referit al que va dir en comissió, ho ha donat aquí per reproduït sense fer-hi més referència. Per una part, li agraim, donada l'hora que és, però ens demostra que el seu discurs era totalment mancat de contingut i que no ens ha donat cap explicació de per què no s'accepten aquestes esmenes.

Quant a la policia turística, crec que ha quedat clara la posició del Grup Parlamentari Socialista, ja s'havia fixat aquesta posició en aquest mateix plenari. I vostè s'ha dedicat a fer-me una relació numèrica dels policies turístics que actualment hi ha a les Illes Balears. I jo li demano a vostè: quants policies de temporada tenen menys del que tenien des

que hi ha els policies turístics? I siguem seriosos, l'èxit no és de la policia turística, l'èxit és de la subvenció que va inherent a la policia turística, perquè si feim una prova, si vostès subvencionen els policies de temporada i subvencionen una mica més que els policies turístics, veuran com els ajuntaments s'estimen més els policies de temporada.

Mantenim i ens reafirmam en el que hem dit anteriorment, no hi ha diferència amb la policia local, l'única diferència és que se'ls exigeix un idioma més i açò entenem que no justifica que existeixi una figura diferenciada, perquè no tenen cap diferència amb les funcions que fan ni amb els requisits per accedir al cos de policia.

I me vull referir al propi article 8 del projecte de llei, ja que aquest article preveu que els serveis prestats per aquests policies turístics no pot tenir una durada superior a nou mesos i el nombre de places no pot excedir del 50% de la plantilla del cos de policia local corresponent, essent que els municipis que durant un període ininterromput de tres anys hagin comptat a les seves plantilles amb policies turístics i quan el període de durada del seu servei hagi comprès els dotze mesos de l'any, venen obligats a incrementar la plantilla d'efectius fixos en un nombre igual de places que el de vegades que s'hagi comprès el període anual. Açò què significa? Que es preveu que aquesta temporalitat que, en principi, caracteritza els policies turístics, pot arribar a ser una situació permanent i que les funcions no es diferencien en res de les funcions que té un policia local normal.

Quant a la càrrega excessiva econòmica que es fa sobre els ajuntaments, no m'ha contestat tampoc o no m'ha donat el portaveu del Grup Popular cap tipus d'argumentació per la qual no s'accepten les esmenes presentades per aquest grup parlamentari, en relació amb incrementar els cinc anys que faltin per entrar a una situació de segona activitat en deu anys, perquè els ajuntaments, no es pugui donar la situació que un ajuntament tenguí el doble de temps un policia en situació de segona activitat en relació amb el temps que ha estat en servei actiu. I per tant entenem que aquestes esmenes s'haurien d'haver acceptat només per aquesta lògica i per la dificultat que tendran molts d'ajuntaments per assumir aquesta despesa que la llei els obligarà a fer.

En el cas, i pel mateix que dèiem abans del temps de cinc anys, en el cas que un policia local, per raó de promoció externa o mobilitat estigui a un ajuntament més temps en situació de segona activitat que en servei actiu, si no s'accepten les primeres esmenes, doncs que sigui el Govern de les Illes Balears qui complementi aquest esforç econòmic que hauran de fer els ajuntaments.

I pel que es refereix a les armes i al controvertit article 23 del projecte de llei, el que pretenen les esmenes presentades a aquest article pel Grup Parlamentari Socialista és un canvi de filosofia amb el redactat actual que hi havia fins ara en aquest article, exceptuant la transacció que m'ha fet. Com a norma general, demanava, per part del Grup Parlamentari Socialista, que no es duguessin armes de foc, sinó que només aquestes es duguessin quan, de forma motivada, fos necessari en aquells serveis o circumstàncies que així ho requerissin. I serà per qualsevol cosa que tots els grups parlamentaris de l'oposició han

coincidit a esmenar aquest article i estam contents que el Grup Parlamentari Popular doncs hagi tengut en compte aquestes esmenes i, si bé no les ha acceptat tal i com venien redactades, hagi ofert la transacció que ha fet.

De cap manera, per part del Grup Parlamentari Socialista, es nega la utilitat de les armes de foc, perquè, així com ens ho ha explicat el Sr. Jerez, semblava que estàvem absolutament en contra que els policies duguessin armes de foc; per suposat que hi ha determinats supòsits i serveis en què sí s'han de dur, però sempre de forma motivada. Quant a l'exemple que m'ha posat no me val, Sr. Jerez, l'aglomeració de gent; quan ha vist vostè a un país democràtic que una aglomeració de gent es controli amb armes de foc? O quant a fugir; quan un fuig, jo crec que l'objectiu del policia ha de ser agafar-lo i no desaparar-li amb una arma de foc, només aquestes dues apreciacions.

La transacció que ens ofereix l'acceptarem, entenem que millora el text que actualment hi ha al projecte de llei, si bé no és el que a nosaltres ens hagués agradat; però sí entenem que almenys limita aquesta utilització de les armes de foc i sí lamentam que no s'hagi acceptat l'esmena relativa als controls psicològics periòdics que proposàvem que s'estableixin per llei, perquè entenem que és una qüestió d'entitat suficient com per ser recollida en aquesta llei.

Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camps. Sr. Jerez, té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, com no podria ser d'altra manera, agrair a tots els grups parlamentaris el suport, en primer lloc, a la transacció presentada pel Partit Popular respecte de l'article 23.2 que fa referència a les armes de foc. I en segon lloc, com no podria ser d'altra manera, també agrair el suport a bona part de l'articulat amb el qual pensam que sí som coincidents tant uns com els altres.

Les nostres motivacions a totes i cadascuna de les esmenes vostès ja les saben i tornaré dir el mateix, no les reiteraré en aquesta intervenció, saben perfectament els esforços desplegats per la conselleria, per tal d'aconseguir un text consensuat, adient i amb l'esperit que a la meua primera intervenció he descrit; però en qualsevol cas, me permetran també que doni resposta a qualque intervenció dels grups parlamentaris que han pujat aquí en el segon torn.

I amb molt, amb moltíssim de respecte, Sra. Camps, amb moltíssim respecte, jo li diré que si vostè pensa que el tractament que li hagi de donar jo a vostè, en funció d'una intervenció meua, és diferent al que li hagi de donar a un altre diputat, vostè està equivocada, eh, vostè està equivocada. Si vostè me diu que jo no l'esperava aquí a vostè i m'he hagut de limitar a dir la intervenció que tenia escrita, li dic que vostè no rebrà d'aquest diputat un tractament diferent respecte dels altres diputats, amb tots els respectes d'aquest món, amb tots els respectes.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

Bé, finalitzant, simplement per donar resposta i molt breument als grups parlamentaris, agrair, com dic, les seves aportacions; agrair que hagin contribuït a enriquir aquest text i simplement, doncs bé, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Senyores i senyors diputats, si els sembla bé i per ser més eficients, tots els diferents portaveus tenen el seguiment del plenari i per tant no importa que jo els anomeni totes les esmenes ni l'articulat, si els sembla correcte.

Per tant, al primer bloc retirarem l'esmena, Sra. Camps, retiram l'esmena 1552 seva, perquè ha acceptat la transacció de l'article 23.2?

Està d'acord vostè?

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Sí, aquesta esmena queda retirada.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, idò, votariem tot el primer bloc d'esmenes, exceptuant la 1552, que ha estat retirada per la ponent del Grup Parlamentari Socialista.

Sr. Rosselló?

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

També hauria de retirar la 1761, que és la mateixa.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Sr. Riudavets?

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

S'hauria de retirar també l'esmena que afecta l'article 23.2.

EL SR. PRESIDENT:

Me diuen que és la 1742. Bé, si no fos així, els serveis jurídics de la casa després ho rectificarien, perquè queda molt clar què és el que retiram.

Per tant, senyores i senyors diputats, anem a votar el primer bloc, passem a votació.

24 vots a favor; 29 en contra; cap abstenció.

Bé, aquesta presidència entén que la transacció de l'article 23.2 queda aprovada per assentiment.

Ara podríem votar el segon bloc, que és la votació dels articles esmenats. Passam a votació. Sí, perdó?

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Una qüestió d'ordre. Aquí hi ha l'article 23, article esmenat que ja no està esmenat, si no l'haurem de votar en contra amb tots els altres.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, bé, l'article 23.2 ja entenem que ha quedat aprovat, esmenat, i per assentiment. Per tant, el treim d'aquest segon bloc.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Sr. President, per una qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

A l'article 23 s'hi mantenen altres esmenes, diferents de les que han estat retirades, per tant, demanàriem que s'inclogués aquest article a la votació.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, idò així, me diuen que hem de retirar l'apartat 2 i el passarem al darrer grup. Estan d'acord? Va bé?

Passam a votació.

29 vots a favor; 24 en contra; cap abstenció.

Ara, senyores i senyors diputats, passarem a la votació de la resta de l'articulat, on incloem l'apartat 2 que ara hem retirat, i exceptuant les disposicions transitòries primera, segona i tercera, en què el Grup PSM havia demanat votació separada i vostès també. Per tant, ara ho votam tot conjuntament, menys les disposicions transitòries primera, segona i tercera.

Passam a votació.

Unanimitat, 52 vots a favor.

I ara, senyores i senyors diputats, passam a votar les disposicions transitòries primera, segona i tercera.

Passam a votació.

29 vots a favor; cap en contra; 23 abstencions.

Es faculden els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tengui una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de coordinació de policies locals de les Illes Balears.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

(Alguns aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS